

ХРОНІКА

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

ЗА РОКИ 1926—1930.

Ч. 69—70.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ

MYKHAILO HRUSHEVSKY DIGITAL ARCHIVES

ЛЬВІВ, 1930.

НАКЛАДОМ ТОВАРИСТВА.

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА.

ХРОНІКА

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ

ЗА РОКИ 1926 – 1930.

Ч. 69–70.

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ

MYKHAILO HRUSHEVSKY DIGITAL ARCHIVES

ЛЬВІВ, 1930.

НАКЛАДОМ ТОВАРИСТВА.

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА.

ХРОНІКА

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

У ЛЬВОВІ.

Звідомлення за р. 1926 по кінець 1929.

Загальні збори

Наукового Товариства ім. Шевченка відбулися дня 30. мая 1926 р. в салі Музею з отсим дневним порядком:

- 1) Відкриття Зборів та відчитання протоколу останніх Зборів.
- 2) Звіт Виділу за час від 1. липня 1923 по кінець 1925.
- 3) Внесення контрольної комісії.
- 4) Вибір голови, членів Виділу та їх заступників і членів контрольної комісії.
- 5) Внесення та інтерпеляції.

1. Голова др. К. Студинський сконстатував достаточне число приявних членів (61) і відкрив Збори. У довшій промові пом'янув теплою згадкою Івана Франка, що саме перед 10 літами закінчив своє життя, повне труду та посвяти, як для українського народу взагалі, так для Наукового Товариства ім. Шевченка спеціально; також присвятив кілька слів пам'яті померших дійсних та звичайних членів, а також людей, що в часі ювілейної збірки прислали до Товариства свої дари. В обнятих звідомленням роках померли отсі дійсні члени: Пл. Жукович, проф. Дух. Акад. в Ленінграді; П. Стебельський, проф. карного права у львівським університеті; Ос. Маковей, дир. учит. семинарії в Заліщиках;

Т. Гартнер, проф. університету в Інсбруку; Франц Кляйн, проф. університету в Геттінген.

Померші звичайні члени: Сидір Британ, секр. „Дністра“ в Яворові; Лука Гарматій, учит. в Могильниці Старій; Антін Гладишовський, дир. Кр. Союзу Кредитового у Львові; Олекса Іванчук, учитель, у полоні в Росії; о. Полієвкт Кмить, катех. гімн. у Дрогобичі; Іван Мандичевський, адвокат у Станиславові; Гр. Пежанський, інж. у Львові.

Померші жертводавці ювілейного дару: др. Любомир Охримович, суддя в Янові, др. С. Насада, суддя в Тернополі.

Приявні вшанували пам'ять їх повстанням місць.

Протоколу останніх Загальних Зборів рішено не читати тому, що його видруковано в останній Хроніці.

2. Приступаючи до другої точки дневного порядку, Голова вітає пп. Юліяна Романчука, сеніора і основника Товариства, радн. Сидора Громницького, б. голову Товариства, д-ра Костя Левицького, дійсного члена, що вернув недавно з еміграції до краю, а Товариству ім. Шевченка віддав в різних часах, на становищі посла австрійського парламенту, важні прислуги. З окрема вітає Голова на основі доручення Виділу п. Володимира Левицького (Василя Лукича), останнього з 50-літнім ювілеєм письменської діяльності і як бувшого редактора „Зорі“, що виходила накладом Товариства.

Опісля здав Голова звідомлення з діяльності своєї і Виділу. Передусім звернув увагу на те, що не зважаючи на тяжкі грошеві обставини, видало Товариство 3800 сторін наукових праць завдяки помочі друкарні, переплетні і ювілейного дару. А вжеж найгарнішим здобутком заходів Голови і Виділу є видання трьох імпозантних томів Ювілейного Збірника. — Також нав'язано зносини з Всеукраїнською Академією Наук у Києві. У нас печатаються праці учених з Великої України і навпаки праці наших учених друкуює Всеукраїнська Академія Наук у Києві, н. пр. про Драгоманова, Франка і т. д.

Переходячи до фінансових справ Товариства, звернув Голова увагу на помилку на 8 ст. „Хроніки“, де є сказано, що п. Стефанія Кравсова жадає валоризації своєї військової кавції на маєтности Белелуя у висоті 24%, одначе фактично

домагається вона звороту кавції у повній висоті. Дальше пояснив справу претенсії кн. Кароліни Любомирської, власниці Бакончиць до 40.000 корон австрійських, що тяжить як військова кавція на камениці при вул. Чарнецького ч. 24. записана в користь Адама і Феліції-Ванди Дулембів. По кількох розправах в суді прийшло, завдяки п. др. Охримо-вичеві, до угоди поміж Товариством а заступниками кн. Любомирської. На основі цеї угоди має Товариство заплатити на повне заспокоєння претенсії квоту 2000 долярів америк. валюти з законними відсотками, які враз з капіталом виносять 3350 долярів. Вони платні у двох ратах, а то 1500 долярів дня 1. жовтня 1926, а решту цебто других 1850 долярів дня 31. грудня 1926 р. Крім того гонорар для адвокатів другої сторони виносить 100 долярів. На сплату цього довгу уділило було австрійське міністерство в часі війни два рази субвенцію по 50.000 корон, але з незнаних Голові причин кавції не сплачено, хоч др. Кормош, адвокат з Перемишля, зробив був корисну угоду в імени Товариства. На всякий випадок ждуть Товариства великі грошеві видатки, на котрі нема покриття. Щоби роздобути гроші, віднісся Голова до проф. М. Грушівського у Києві з просьбою, щоби починив заходи у радянського правління в справі звороту грошей за друкарську машину Товариства, вивезену царським військом в 1915 р. до Києва, де вона тепер находиться.

Також згадав Голова про довг, що тяжить в висоті 240.000 австр. корон на домі при вул. Панській ч. 21. З тим довгом, котрого Товариство ніколи не затягало, справа неясна, але адвокат др. Микола Шухевич, що перепроводжував купно сього дому, запевняє, що Товариству не грозить ніяка небезпека. — Вкінці підніс Голова, що вже найвища пора приступити до віднови камениць, але недостача грошей її спиняє.

З інших справ поінформував Голова Збори, що міністерство внутрішних справ у Варшаві дало дозвіл Товариству на наукові виклади з обсягу українознавства, одначе, хоча прелегенти зголосилися, виклади не відбулися ізза недостачі учасників.

В часі війни пропала була з музею Товариства картина Устияновича „Мазепа під Бендерами“. Ця картина найшлася у д-ра Нички, від котрого Виділ зажадав звороту.

Опісля згадав Голова про рахунки „Ювілейного Дару“ на Наукове Товариство. Ріжниця в рахунках походить звідси, що ще за попереднього Виділу одержав був Голова від д-ра Панькевича з Ужгороду збірку в сумі 1500 чеських корон.

На запит п. інсп. д-ра І. Копача в справі довгів дає пояснення др. Володимир Охримович, що належав до адміністраційної Комісії за попереднього Виділу. Він запевняє, що надвишка грошей, яка вийшла з продажі поля у Белелуї і купна камениці при вул. Панській, в сумі 3 мільонів польських марок, отже значної суми, як на сі часи, була потрібна тодішньому Виділові на біжучі видатки. Долярові трансакції годі було тоді робити, бо були заказані, а звороту кавційних довгів в марках, значно обезцінених, не хотіли властители приймати. Що до банкових довгів, то вони були розложені на малі рати на багато літ і ніхто не спішився з платою їх тому, що годі було предвидіти сучасні обставини.

О. Рудович заявляє, що виводи п. д-ра Охримовича не переконують його і що фактично занедбано перед кількома літами справу довгів. Якщо вірителі не хотіли приймати грошей, треба було давати гроші до судового депозиту. Вкінці домагається піднести рентовність господарства у Белелуї, що представляється дуже пасивно.

3. Директор Саєвич читає звіт контрольної комісії. В зв'язку з увагами контрольної комісії відповідає др. В. Охримович на заміти о. Рудовича. Теперішній Виділ не відповідає за занедбання, оскільки які були, можуть відноситися до літ 1917/18 а найдалше до літ 1920, 1921, 1923, 1924. Правдою є, що гіпотечні довги можна було сплатити в рр. 1922 і 1923 низькою валютою, але тяжша була справа з довгами, про котрі тут головно ходить.

Інж. Павликовський дає пояснення що до парцеляції і господарства в Белелуї. В р. 1922 став адміністратором майна в Белелуї п. Бронислав Заремба. Він не застав ніякого інвентаря а будинки розвалені. Попередній Виділ зготовив був кошторис будинку стайні у Белелуї на суму 7.000 долярів, одначе теперішній відступив від наміру будови ізза недостачі фондів і надмірно високого кошторису. На думку бесідника, якщо не буде заснована господарська школа, належалоб уладити там взірцеве господарство: до-

провадити до повного стану інвентар та зробити лад з будинками.

Голова констатує, що каменичні довги можна було сплатити в 1917 р. а гіпотечні довги можна було сплатити в рр. 1921, 1922, 1923. Це занедбано. Бесідник сплатив в 1924 р. 54.000 австр. корон при помочи заставних листів. П-ні Любомирська і Кравсова зголосилися із своїми претенсіями до перва за часів його головування. Що до господарства у Белелуї то п. Заремба є знаменитим адміністратором. Він застав руїну, а тепер вже має дім з трема комнатами. Сі два роки були дуже тяжкі для господарства. Треба буде ще попрацювати, щоби перепровадити санацію. Земський уряд жадає переведення інтабуляції в Белелуї. Ходить о те, чи Загальні Збори поручать Виділови вибрати комісію для перевірки справ Белелуї, чи самі Збори виберуть комісію. Се мусимо зробити зараз, бо ходить о підписання контрактів селянам.

Опісля п. дир. Саєвич ставить в імени контрольної Комісії внесення на зложення подяки і признання уступаючій Президії і Виділови, прийняття рахунків за час від 1. липня 1923 по кінець 1925 та на уділення їм абсолюторії. Збори прийняли це внесення одноголосно.

4. З черги приступили Збори до вибору Голови і Виділу. До скрутаційної комісії увійшли пп.: др. К. Кисілевський із Станіславова, др. Я. Гординський із Львова і проф. Демчук з Перемишля. Голосування відбулося карточками. Одну карточку віддано білу. Головою вибрано проф. унів. д-ра Кирила Студинського (59 голосами), а до Виділу: д-ра Івана Брика (59 гол.), д-ра Тита Евгена Бурачинського (59 гол.), д-ра Володимира Левицького (59 гол.), інж. Юліяна Мудрака (59 гол.), д-ра Іларіона Свенціцького (59 гол.), д-ра Станіслава Старосольського (59 гол.), д-ра Романа Цегельського (59 гол.); заступниками виділових вибрано: д-ра Ярослава Гординського (59 гол.), д-ра Максима Музику (59 гол.), інж. Миколу Творидла (57 гол.), редакт. Михайла Струтинського (47 гол.). — В склад контрольної комісії увійшли: дир. Денис Коренець (57 гол.), др. Володимир Охримович (58 гол.), др. Омелян Саєвич (59 гол.).

Проф. др. К. Студинський подякував за вибір і начеркнув плян своєї діяльності в будучині. Він буде старатися, щоби видань не обмежувано та щоби діяльність Товари-

ства ішла у тіснім порозумінню із Всеукраїнською Академією Наук.

5. Др. І. Свенціцький забирає голос в справі адміністраційної і видавничої розбудови і ставить дезидерат, щоби з огляду на тяжкі фінансові відносини Товариства обмежити видавання строго наукових праць, недоступних масам і через те нерентовних, а видавати на пів популярні публікації, н. пр. про річи, що є в нашому Музею, як про килими.

Др. Застирець висказується також за обмеженням видань, а крім того жадає скликання з'їзду українських учених і видання лексікону.

Др. Копач промовляє за обмеженням видавничої і адміністраційної розбудови, а радить звернути увагу передусім на сплату довгів.

Голова др. Студинський відповідає, що Виділ обмежувався, на скільки міг, н. пр. у бібліотечі багато книжок нескаталогованих; одначе обмежувати видавництво наукових праць не є легко з огляду на виміну наших видань з другими науковими інституціями.

Др. Кордуба станув також проти обмеження видавництва з огляду на обмін книжок.

Др. Макарушка і радн. Громницький висказуються за новою збіркою на ціли Товариства.

По вичерпанню дневного порядку проф. др. К. Студинський заквив Збори запрошуючи членів до участі в сьогоднішній пластовій академії, що відбудеться о 1. год. по пол. Заразом заявив, що наше Товариство бере участь в святочному обході в пам'ять І. Франка, а бесідник має виголосити в часі концерту виклад про соціалістичний процес у 1878 р., що є в тісній зв'язи з діяльністю Ів. Франка.

Др. К. Студинський, в. р.
голова.

Др. Р. Цегельський, в. р.
секретар.

Бібліотека

від 1. I. 1926 р. до 31. XII. 1928 р.

Бібліотека Н. Т. ім. Ш. з кінцем 1925 р. числила у відділі друків 33.706 чисел у 91.416 томах і випусках.

В рр. 1926—1928 у відділі друків прибуло: 1) нових 7.760 чч. (33.707—41.466) в 11.577 тт. і вв. (в 1926 р. — 1.876 тт. і вв., в 1927 р. — 1.847 тт. і вв., в 1928 р. — 7.854 тт. і вв.); 2) дописано до давних чч. 9.456 тт. і вв. (в 1926 р. — 2.230 тт. і вв., в 1927 р. — 3.066 тт. і вв., в 1928 р. — 4.160 тт. і вв.). Разом в 1926—1928 рр. у відділі друків прибуло нових 21.033 тт. і вв.

З кінцем отже 1928 р. бібліотека Н. Т. ім. Ш. числила скаталогованих 41.466 чч. у 112.449 тт. і вв.

Під час каталогування відкинено до дублікатів: в 1926 р. — 1.028 тт. і вв., в 1927 р. — 3.376 тт. і вв., в 1928 р. — 3.445 тт. і вв.; разом у 1926—1928 рр.: 7.849 тт. і вв.

В 1928 р. приступлено до каталогування дублікатів. До кінця згаданого року скаталоговано 7.500 чч. Всіх дублікатів у бібліотеці є ок. 20.000 тт. і вв.

Рукописний відділ бібліотеки НТШ. числить: 474 ска- талогованих чисел.

Крім того в бібліотеці НТШ. зберігається окремо бі- біліотека Івана Франка, що в цілості скаталогована і чи- слисть: 1) книжок 5893 чч.; 2) рукописів 533 чч.

Нескаталогованих у бібліотеці НТШ. з кінцем 1928 р. було: 1) книжок ок. 20.000 тт. і вв.; 2) рукописів — всі на- бутки 1914—1928 рр.; 3) дублікатів ок. 3.500 тт. і вв.

Книжки й рукописи діставала бібліотека з трьох джерел: з дарів, обміну й купна.

Найбільше вплинуло з дарів. І так: в 1926 р. від 350 осіб, редакцій та інституцій 5.288 тт. і вв. + 1 грамота + 8 рукописів + 5 збірок актів + 8 мап + 70 збірок дрібних друків; в 1927 р. від 437 осіб, редакцій та інституцій 8.691

тт. і вв. + 20 рукописів + 3 збірки актів + 39 мап + 68 збірок др. др.; в 1928 р. від 411 осіб, редакцій та інституцій 6.244 тт. і вв. + 14 рукописів + 3 збірки актів + 9 мап + 46 збірок др. др. Разом за 1926—1928 рр.: 20.223 тт. і вв. + 1 грамота + 42 рукописи + 12 збірок актів + 56 мап + 184 збірок др. др. Виказ важніших дарів поданий далі окремо.

На другому місці стоять обміни Н. Т. ім. Ш. і бібліотеки з інституціями, видавництвами та приватними особами. З того джерела бібліотека одержала: в 1926 р. з обміну Н. Т. ім. Ш. із 140 інституціями і видавництвами 2.170 тт. і вв. + 2 табл. + 1 мапу + з обміну бібліотеки з 20 особами й інституціями 211 тт. і вв. + 6 грамот + 2 рукоп. = разом 2.381 тт. і вв. + 6 грамот + 2 рукоп. + 2 табл. + 1 мапу; в 1927 р. з обміну Н. Т. ім. Ш. з 167 інституціями і видавництвами 1.957 тт. і вв. + з обміну бібліотеки з 25 особами й інституціями 3.234 тт. і вв. + 4 рукоп. + 1 мапу = разом 5.191 тт. і вв. + 4 рукоп. + 1 мапу; в 1928 р. з обміну Н. Т. ім. Ш. з 193 інституціями і видавництвами 2.341 тт. і вв. + з обміну бібліотеки з 18 особами й інституціями 6.169 тт. і вв. = разом 8.510 тт. і вв. Разом з обміну бібліотека НТШ. в 1926—1928 рр. одержала: з обміну НТШ. з інституціями й видавництвами 6.468 тт. і вв. + 2 табл. + 1 мапу + з обміну бібліотеки 9.614 + 6 грамот + 6 рукоп. + 1 мапу = всього 16.082 тт. і вв. + 6 грамот + 6 рукописів + 2 табл. + 2 мапи.

Третє джерело, з якого бібліотека діставала нові набутки, це — закупна. В 1926 р. закуплено для бібліотеки 81 тт. і вв. + 2 збірки актів XVIII—XX вв. за 1.158'63 зол.; в 1927 р. — 179 тт. і вв. + 1 збірку рукописів за 1.673'87 зол.; в 1928 р. — 120 тт. і вв. за 1.151'75 зол. Разом у 1926—1928 рр. закуплено 379 тт. і вв. + 3 збірки рукописів за 3.984'25 зол.

Власних видань Н. Т. ім. Ш. (томів, випусків і відбиток) вплинуло до бібліотеки: в 1926 р. — 71 тт. і бр.; в 1927 р. — 73 тт. і бр.; в 1928 р. — 91 тт. і бр. Разом у 1926—1928 рр.: 235 тт., вв. і відбиток.

Всього прибуло до бібліотеки з дарів, обмінів і власних видань НТШ.: 1926 р. — 7.821 тт. і вв. + 10 рук. + 7 збірок актів + 9 мап + 2 табл. + 70 збірок дрібн. др.; в 1927 р. — 14.134 тт. і вв. + 24 рук. + 4 зб. актів + 40

мап + 68 зб. др. др.; в 1928 р. — 14.965 тт. і вв. + 14 рук. + 3 зб. актів + 9 мап + 46 зб. др. др. Разом за 1926—1928 рр.: **36.920** тт. і вв. + 48 рукописів + 14 збірок актів + 58 мап + 2 таблиці + 184 збірок дрібних друків.

Віддано до переплету: в 1926 р. — 749 тт. і бр. + 2 карти; в 1927 р. — 498 тт. і бр.; в 1928 р. — 292 тт. і бр. Разом у 1926—1928 рр.: 1.539 тт. і бр. + 2 карти.

Визичено з бібліотеки: в 1926 р.: в Науковій Робітні 2.926 разів 9.712 томів і 662 рукописів, додому 608 разів 1.640 томів — разом 3.534 разів 11.352 томів і 662 рукописів; в 1927 р. в Науковій Робітні 3.243 разів 13.904 томів і 415 рукописів, додому 582 разів 1.382 томів — разом 3.825 разів 15.282 томів і 415 рукописів; в 1928 р. 2.911 разів 13.176 томів і 333 рукописів, додому 581 разів 1.205 томів — разом 3.492 разів 14.381 томів і 333 рукописів. Разом у 1926—1928 рр. визичено: 10.851 разів 41.019 томів і 1.410 рукописів.

Бібліотечно-канцелярська праця: надійшло до бібліотеки ділових письм: в 1926 р. — 88, в 1927 р. — 223, в 1928 р. — 190: разом у 1926—1928 рр. — 501 (в 1923—1925 рр.: 335); вийшло з бібліотеки ділових письм: в 1926 р. — 488, в 1927 р. — 874, в 1928 р. — 707: разом у 1926—1928 рр. — 2.069 (в 1923—1925 рр.: 1.193).

Як видно з поданого вище цифрового звіту, бібліотека НТШ. постійно зростає — і то під кожним оглядом.

Передусім в останніх 3-х роках зросли сильно впливи книжок до бібліотеки. Коли в попереднім триліттю (1923—1925) впливи ці виносили 22.569 тт. і вв., то в останнім триліттю (1926—1928) вони винесли вже 36.920 тт. і вв. Ще наглядніше цей зріст видно в поодиноких роках останнього триліття. Коли в 1926 р. загальна сума впливів до бібліотеки виносила 7.821 тт. і вв., то в 1927/28 рр. вона майже подвоїлася: 14.134 тт. і вв. у 1927 р. і 14.965 тт. і вв. у 1928 р.

Отсей в останніх роках постійний і сильний зріст впливів книжок до бібліотеки НТШ. поставив на порядок дня питання про розширення її приміщення. Вже в останньому звіті бібліотеки за рр. 1923—1925 зазначено було з натиском, що питання це для бібліотеки дуже актуальне. Та просто пекучим стало воно в 1926—1928 рр. Тому Наукове Товариство приступило в 1928 р. до розширення бібліотеки

і віддало на цю ціль 5 сусідних з бібліотекою кімнат, що досі були заняті під приватне помешкання, відповідно адаптуючи їх. До отсих нових убікацій, що займають увесь лівий бік високого партеру в домі НТШ. при вул. Чарнецького ч. 24 (де міститься бібліотека НТШ.) та мають окремі входи, й перенесено з початком 1929 р. Наукову Робітню для публіки, технічні робітні для бібліотечного персоналу та канцелярію бібліотеки, а давні їх приміщення по правім боці зайнято під бібліотечні магазини. Крім того бібліотека одержала 3 кімнати в сутеринах на приміщення дублікатів. Та отсе розширення бібліотечного приміщення задовольнило тільки найбільш пекучі потреби бібліотеки. Воно не усунуло зовсім тісноти бібліотечного приміщення, що й далі відчувається і при скорім зрості бібліотеки буде з року на рік відчуватися чим раз більше.

У зв'язку із сильним зростом впливів до бібліотеки зріс сильно й об'єм каталогізаційної праці в бібліотеці. Подолати цю працю, поруч з обслугою публіки, що також чим раз численніше стала відвідувати бібліотеку, дотеперішній бібліотечний персонал, який складався всього з 3-х осіб, не був у силі. Вже в звіті за рр. 1923—1925 було зазначено, що $\frac{1}{3}$ впливів до бібліотеки в попереднім триліттю мусила лишитися нескаталогованою. Колиж в останньому триліттю впливи в порівнанні з попереднім майже подвоїлися, Наукове Товариство стало від 1926 р. збільшати бібліотечний персонал. Отже від пол. 1926 р. його збільшено на 4, а від поч. 1928 р. на 6 осіб. Таким чином щойно в 1928 р. скількість зайнятого в бібліотеці персоналу вернула до цифри, яка була вже в 1914 р. Тепер склад бібліотечного персоналу такий: Управа бібліотеки: Ів. Кривецький і В. Дорошенко; бібліотечні співробітники: М. Андрусак, Ф. Дудко, др. Ір. Левицька та Ст. Павлина-Стрілецький.

Збільшення бібліотечного персоналу, особливо в 1928 р., позначилося негайно дуже помітно на каталогізаційній праці в бібліотеці. Бо коли в 1926 р. процес каталогування перейшло 5.134 тт. і вв., то в 1927 р. число це зросло до 8.289 тт. і вв., а в 1928 р. аж до 22.959 тт. і вв. Отже в 1928 р. скаталоговано майже 3 рази стільки, як у 1927 р., і більше як 4 рази стільки, як у 1926 р. Взагалі у 1926—

1928 рр. процес каталогування перейшло всього 36.382 тт. і вв. супроти 12.223 тт. і вв. в рр. 1923—1925.

Коли порівняємо число книжок, що в 1926—1928 рр. вплинули до бібліотеки (36.920 тт. і вв.) з числом книжок, що в тім самім часі перейшли процес каталогування (36.382 тт. і вв.), то бачимо, що числа ці майже покриваються. Колиж взяти під увагу тільки останній рік, то число книжок, що перейшли процес каталогування в 1928 р., перевищило вже на 8.000 тт. і вв. впливи в тім році (вплинуло 14.965 тт. і вв.; перейшло каталогування 22.959 тт. і вв.). На це зложилося, крім збільшення бібліотечного персоналу в 1928 р., також те, що в 1928 р. бібліотека від 15. липня аж до кінця року з причини розширювання свого приміщення була для публіки зачинена, що дало змогу всьому бібліотечному персоналові весь час обернути на каталогування залеглостей. Не зважаючи одначе на це, нескаталогованих післявоєнних залеглостей є в бібліотеці ще около 20.000 друків + всі рукописи, що вплинули в рр. 1914—1928; крім того ще ок. 5.000 дублікатів.

Дублікати бібліотеки НТШ. від самого початку її існування не продавалися, а призначалися на обмін за дублікати з іншими бібліотеками, в першу чергу з бібліотеками Вел. України, звідки була надія одержати особливо цінні видання. Маючи це на увазі, управитель бібліотеки НТШ., опинившись наслідком воєнних подій у Києві, підібрав в рр. 1920—21 у Всенародній Бібліотеці України й Українській Академії Наук 10 великих скринь тамошніх дублікатів і приготував їх до висилки до Львова в обмін за зібрані в бібліотеці НТШ. дублікати. На жаль, обмін цей досі не міг бути переведений, не з вини бібліотеки НТШ. Одначе Наукове Товариство ім. Шевченка приступило до передачі бібліотечних дублікатів на Вел. Україну. Досі вислано до Києва під адресою Історичної Секції ВУАН комплети „Діла“ й інші галицькі часописи ХІХ ст.

Бібліотека НТШ. це наукова бібліотека. Тому вступ до бібліотеки мали тільки ті, що бажали працювати науково. Книжки видавано з правила до Наукової Робітні. Поза Наукову Робітню — тільки дійсним членам НТШ. і тільки в місці. Крім того з бібліотеки НТШ. користали інші наукові бібліотеки, архіви й музеї, місцеві і замісцеві.

Отже: Національний Музей; бібліотека „Нар. Дому“, бібліотека університету І. К. й Оссолінських у Львові, Бібліотека Ягайлонська у Кракові, бібліотеки університетів у Варшаві, Вильні і Познані, Державний Архів у Любліні; виїмково визичувано книжки також заграницю: до Берліна, Києва й ін.

Бібліотека в 1926 і на поч. 1927 р. була відчинена для публіки щодня 5 годин перед полуднем (від год. 8—1). Від 1. V. 1927 р. до 15. VII. 1928 р., йдучи назустріч бажанням публіки, бібліотека, крім 5 годин щодня перед полуднем, була відчинена для публіки ще другий день по 5 годин ще й пополудні. Від 15. VII. 1928 р. аж до кінця того року бібліотека з причини розширювання була для публіки зачинена. Одначе внутрі бібліотеки каталогізаційна робота йшла без перерви.

Не зважаючи одначе на те, що бібліотека була для публіки через половину 1928 р. зачинена, фреквенція бібліотечна в 1926—1928 рр. в порівнанні з 1923—1925 рр. загально зроста. Бо коли в рр. 1923—1925 з бібліотеки видано 8.343 разів 32.436 книжок і 285 рукописів, то в рр.: 1926—1928 видано 10.851 раз 41.019 книжок і 1.410 рукописів.

Відмічуючи отсей постійний внутрішній розвій бібліотеки, слід відмітити також і зовнішні умови, серед яких бібліотека розвивалася.

Отже передовсім, як у 1923—1925 рр. і взагалі по війні, також і в останнім триліттю комплектування української закордонної преси (газет), що перед війною стояло вже ідеально, було неможливе завдяки цензурі, яка й далі постійно конфіскувала всі майже посилки укр. закорд. часописів, передовсім з Америки, адресовані до Бібліотеки НТШ. Наслідком того відділ повоєнної укр. амер. преси в бібліотеці сильно некомплектний.

Зате значно покращало комплектування найновіших видань з Вел. України. Бібліотека завдячує це Народньому Комісаріятові Освіти УСРР у Харкові, який ще у 1922 р. видав постанову висилати до бібліотеки НТШ. у Львові по 1 примірнику всіх, що йдуть у продажу, друків, які виходять на території УСРР й на підставі декрету Ради Народніх Комісарів з 22. VII. 1922 р. поступають до Української Книжкової Палати у Харкові. В обмін за це бібліотека НТШ. обов'язана збирати й посилати українські ви-

дання, що виходять на західно-українських землях і на еміграції в Європі й Америці. До кінця 1925 р. обмін цей відбувався через посередництво Українського Наукового Інституту у Києві; від 1926 р. по нині відбувається через Українську Книжкову Палату у Харкові. Спочатку згаданий обмін був зв'язаний з деякими труднощами з боку цензур — польської і радянської. Від поч. 1928 р. він відбувається вже без ніяких перешкод. В рр. 1926—1928 бібліотека одержала з того джерела 8.598 тт. і вв. В обмін за це вислала 2.472 тт. і вв. На жаль, усього, що появляється друком на Вел. Україні, бібліотека, не зважаючи на постанову Комісаріату Освіти УСРР і на свої заходи, не одержувала ні перед тим від Українського Наукового Інституту у Києві, ні тепер від Української Книжкової Палати у Харкові.

Що торкається давніших, передвоєнних, видань, що вийшли на Вел. Україні і взагалі в Росії, то їх і далі добувати звідти не можливо.

Вкінці декілька слів про відношення до Бібліотеки НТШ. українського громадянства.

Відношення до Бібліотеки НТШ. загалу українського громадянства видно наглядно з числа дарів, які бібліотека одержує від нього. Дари ці виносили: 12.992 тт. і вв. + 68 рукп. + 29 зб. актів у 1923—1925 рр. і 20.223 тт. і вв. + 42 рукп. + 12 зб. актів + 1 грамота в 1926—1928 рр. Значить: жертвенність для Бібліотеки НТШ. українського громадянства в останнім 3-літтю майже подвоїлася. Зокрема слід вдячно відмітити безплатне надсилання до бібліотеки всієї української краюї періодичної преси, а також усіх майже українських видавництв у Львові та на провінції.

Але крім відміченого вище позитивного відношення слід на отсім місці відмітити також і відношення негативне.

Отсе негативне відношення виявилось головно в тім, що багато з тих, які давніше визичили книжки з Бібліотеки НТШ., не почувують обов'язку звернути їх.

Відноситься це передовсім до тих осіб, що визичили книжки з бібліотеки ще перед війною. Як було у свій час зазначено, вже в бібліотечнім звіті за рр. 1914—1920 (Хроніка НТШ. ч. 63/4, ст. 72), майже всі реверси на визичені перед війною книжки під час війни пропали. І хоч уже 10 літ, як війна закінчилася, то тільки дуже небагато передво-

єнних бібліотечних довжників уважало своїм обов'язком звернути книжки, визичені з бібліотеки ще перед війною. Таких визичених перед війною і незвернених досі книжок є ок. 300.

До передвоєнних бібліотечних довжників, що їх реверси пропали і тому бібліотека здана виключно на добру волю тих, що визичили, прибули вже під час і по війні нові довжники, від яких бібліотека, не зважаючи на всі свої заходи, навіть через суд, не може відібрати визичених книжок.

Довжниками тими є між ін. одиниці, що в українським громадянстві займають визначні становища, зокрема, що стояли або стоять близько Наукового Товариства ім. Шевченка. Дехто з них зробив бібліотечі шкоди, деколи дуже болючі.

Щоби того роду втрати звести до minimum, треба би загострити бібліотечні правила, вироблені і затверджені Виділом НТШ. ще 1909 р. І управа бібліотеки в 1926 р. робила в тім напрямі заходи перед Виділом НТШ. Та заходи ці не осягнули бажаної цілі.

Управа.

Дари до Бібліотеки НТШ. в рр. 1926—1928.

І. Д р у к и.

(Понад 50 тт.)

Барвінський Богдан — 468 + зб. мап; по пок. Барвінським Олександрі — 1.626 + 1 атлас + 1 мапа; Бачинський Іван (Львів) — 256; Бесіда, Укр. (Львів) — 574; Биковський Л. (Подєбради) — 71; Буняк П. (Львів) — 233 + зб. др. др.; ОО. Василяни (Жовква) — 366; Гануляк Гр. (Львів) — 105; Гевак Ст. (переплетня НТШ.) — 188; Громада, Укр. Медична (Прага) — 94; † Гушалевич Мих. — 341 + зб. паперів; Гімназія СС. Василянок — 199 + зб. час.; Давидович Й. (Ст. Самбір) — 276 + зб. мап, др. др., час. і рукоп.; Дорошенко Вол. (Львів) — 86; Дудко Ф. (Львів) — 61; Загайкевич Б. (Перемишль) — 111 + зб. др. др. і рукоп.; Заклинський Б. (Львів) — 120 + зб. др. др. і рукоп.; Квас О. (Замарстинів) — 376 + три мапи й зб. др. др.; Книгарня

С.С. Василянок (Філядельфія) — 52; Книгоспілка (Київ) — 102; Корнелля А. (Львів) — 119 + зб. др. др. і час.; Кревецький Ів. (Львів) — 848; Крип'якевич Ів. (Львів) — 242 + зб. др. др. + 1 рукоп.; „Культура“, Вид. (Львів) — 141 + зб. час. + 1 мапа; Левицький Вол. (Львів) — 169 + зб. др. др. + 1 лист; † Літинська В. (Львів) — 56; Малицька К. (Львів) — 114 + зб. час. і др. др.; Матчак М. (Львів) — 103 + 2 мапи; Мох М. (Вид. „Добра Книжка“) — 61; Просвіта (Львів) — 3.713 + зб. час., др. др. + зб. рукоп.; Раковський Ів. (Львів) — 376; Ревюк Вол. (Львів) — 320 + 4 мапи; Рудик Ст. (Львів) — 221 + зб. др. др. і рукоп.; Рудович Ів. (Львів) — 51 + зб. др. др.; „Світ“, Ред. (Львів) — 143 + зб. час. і др. др.; Союз, Ревізійний Укр. Кооп. (Львів) — 51; о. Стефанович Ол. (Львів) — 104 + зб. др. др.; Таранько М. (Львів) — 75 + зб. др. др. і час.; Університет укр. (Львів) — 3.319; Черкавський М. (Луцьк) — 58 + зб. час.; Шендрик Ів. (Львів) — 62 + зб. час.; Школа, Рідна (Львів) — 102 + зб. др. др.; † Шухевич Осип (Підберезці) — 371 + зб. рукоп.

II. Р у к о п и с и.

В рр. 1926—1928 до рукописного відділу бібліотеки Н. Т. ім. Ш. дарували: А. Андрохович (Львів) — збірку рук. (нов.); др. Б. Барвінський (Львів) — зб. рук. (нов.); Р. Баріляк (Львів) — зб. док. до історії громади Дмитрів, пов. Радехів (поч. XIX ст.); В. Бережанський (Самбір) — 1 ркп. (нов.); І. Борщак (Paris) — 1 репрод. листа М. Драгоманова; о. М. Була (Волиця Комарева) — 3 ркп. (XVII—XIX вв.); О. Буско (Бурсяківці) — 1 акт (нов.); о. В. Венгринович (Вановичі) — зб. актів (нов.); Ол. Вербенець — зб. актів (нов.); п. Вишенська — 1 лист Н. Кобринської; М. Вороний (Львів) 1 ркп. (нов.); В. Вороновський (Буськ) — зб. актів (нов.); др. Л. Ганкевич (Львів) — зб. ркп. (нов.); о. В. Герасимович (Терпилівка) — 1 лист Ів. Франка; др. Я. Гординський (Львів) — уривок ркп. Ірмологіону XVII ст.; о. В. Граб (Спасів) — метрика з XVIII ст.; по пок. Мих. Гушалевичу (Львів) — збірку паперів між ін. о. Ів. Гушалевица; Й. Давидович (Ст. Самбір) — зб. актів і ркп. пол. XIX—XX вв.; С. Данилович (Станиславів) — зб. ркп.; Ів. Децик (Білина Вел.) — зб. шкіл. актів з рр. 1854—71; Е. Дидик

(Львів) — 1 ркп.; Я. Дідик (Львів) — 1 турецьку грамоту Т-во „Дністер“ (Львів) — папери Укр. Харчової Управи 1918 р.; о. В. Загаєвич (Вовчухи) — 2 листи і 2 картки Ів. Франка; Б. Загайкевич (Перемишль) — зб. актів XVIII—XIX вв. + зб. док. до історії укр. шкільництва у Відні в рр. 1914—1918; Б. Заклинський (Ясіне і Золочів) — зб. ркп. (нов.); др. Зарицький (Львів) — 1 ркп.; о. Ал. Зубрицький (Перемишль) — переписку о. В. Чернецького; Ів. Калиняк (Соколів) — зб. паперів XIX ст.; др. Ів. Кобилицький (Дрогобич — 3 листи Ів. Франка + збірку відписів різних документів до біографії Ів. Франка; Б. Козубський — зб. паперів (нов.); др. М. Кордуба (Львів) — зб. листів (нов.); по пок. д-рі Т. Кормошу (Перемишль) — зб. паперів (нов.); Т. Коструба (Білобожниця) — ркп. Ірмолой з XVIII ст.; о. В. Крайчик (Сприня Вел.) — ркп. Євангеліє XVI ст.; др. Ів. Крип'якевич (Львів) — 1 ркп. (нов.); А. Крушельницький (Рогатин) — 7 листів Ів. Франка; по пок. О. Кузьмичу — збр. паперів (нов.); др. Вас. Левицький (Бережани) — зб. шкільн. док. (нов.); др. Дм. Левицький (Львів) — зб. актів (нов.); Ю. Лежогубський (Львів) — зб. паперів (нов.); Т. Лучаківський (Львів) — зб. паперів після пок. д-ра Вол. Лучаківського з Тернополя; С. Магальяс (Львів) — 1 рук. (нов.); С. Мазурок (Велюнь) — 1 акт (нов.); Ів. Максимчук (Стрий) — зб. актів (нов.); М. Н. Максимчук (Башківці) — зб. рук. (нов.); Іл. Матвійчук (Львів) — ркп. Ірмолой з XVIII в.; інж. Ю. Мудрак — 1 лист Врхлицького; П. Мудрик — 1 ркп. (нов.); проф. Ів. Огієнко (Варшава) — зб. актів (нов.); др. Я. Окуневський (Городенка) — зб. паперів (нов.); др. В. Охримович (Львів) — зб. актів (нов.); О. Попович (Львів) — 1 ркп. (нов.); М. Присташ (Львів) — 1 ркп. XIX ст.; Т во „Просвіта“ (Львів) — збірку рукописів і листів (автографи: Ос. Барвінського, Б. Грінченка, М. Грушевського, М. Драгоманова, Т. Зінківського, Карпенка Карого, Н. Кобринської, Ол. Кониського, П. Куліша, Ів. Нечуя-Левицького, В. Леонтовича, М. Лисенка, О. Огоновського, Ол. Пчілки, Л. Українки) + 2 грамоти пол. королів з 1660 і 1671 рр.; О. Роздольська (Львів) — 4 ркп. з XVI—XVII вв. (Ключъ Разум'їня Й. Галятовського — копія з XVIII ст.; Євангеліє з XVI ст.; Тріодь пістна з XVII ст.; Євангеліє з XVII ст.); Ю. Романчук (Львів) — збірку листів, писаних до себе;

Ст. Рудик (Львів) — 1 ркп.; о. Ів. Рудович (Львів) — зб. ркп. (нов.); С. Ручка-Кульчицький (Львів) — 1 ркп. (нов.); Ом. Саєвич (Львів) — зб. актів (нов.); Д. Слободар (Репки) — метрику хрещ. і см. 1792—1818; др. В. Соловій (Берестє) — зб. актів (нов.); др. Ів. Сохацький — зб. паперів з 1918/19 рр.; др. В. Старосольський (Львів) — зб. актів (нов.); о. Ал. Стефанович (Львів) — зб. паперів (нов.); проф. К. Студинський (Львів) — 2 ркп. з ХІХ ст. (між ін. акт конфіскації брошури, вид. М. Ткаченка (Павлика): Нова віра на Україні); др. К. Трильовський — 1 ркп. (нов.); Т-во „Українська Бесіда“ у Львові — зб. паперів (між ін. до історії укр. театру в Галичині); гр. к. Уряд парох. в Сіняві — 1 ркп. (поч. ХІХ ст.); Филипчак — зб. актів ХVІІ—ХІХ вв.; о. З. Флюнт (Граб) — 1 ркп. (нов.); П. Франко (Коломия) — 1 ркп.; А. Хойнацький (Львів) — зб. ркп. (ХІХ ст.); Ів. Чепига (Станиславів) — 1 ркп. (нов.); М. Черкавський (Варшава) — зб. актів з ХІХ ст. (між ін. до історії Загоровського монастиря на Волині); Ос. Шухевич (Львів) — зб. рук. (єтногр. мат.); др. В. Щурат (Львів) — 1 ркп. (Ів. Франка „Закон про риболовство“); по пок. Е. Якубовичу (Філядельфія, Америка) — збірку музичних рукописів (між ін. автографи галицько-українських композиторів: Мих. Вербицького — оригінал українського національного гимну „Ще не вмерла Україна“, Порф. Бажанського, М. Кумановського, Ів. Біликовського, Т. Топольницького, Я. Ярославенка, О. Нижанковського, Й. Кишакевича, А. Кужелі, В. Мерецькова, Д. Січинського й ін.); N. N. — зб. актів з рр. 1917/20; N. N. (Ужгород) — ркп. Ірмолой ХVІІІ ст.

БІБЛІОТЕКА НАУКОВОГО ТОВА

в роках

Роки	Вплинуло книжок до бібліотеки :						Перейшло каталогування :				
	З обміну		З купна	З дарів	Власних видань Н. Т. тт. і Ор.	Всього	Вписано під новими числами тт. і вв.	Дописано до давних чисел тт. і вв.	Відкинуто до дублікатів	Списано дублікатів	Всього
	Н. Т-ва за видання	Б-ки за дублікати									
1926	2.170 + 1 мапа	211 + 6 грам. + 2 ркп.	81	5.288 + 1 грам. + 8 ркп. + 5 зб. ак. + 18 мап	71	7.821 + 7 грам. + 10 ркп. + 5 зб. ак. + 19 мап	1.876	2.230	1.028	—	5.134
1927	1.957	3.234 + 4 ркп. + 1 мапа	179 + 1 ркп.	8.691 + 20 ркп. + 3 зб. ак. + 39 мап	73	14.134 + 25 ркп. + 3 зб. ак. + 40 мап	1.847	3.066	3.376	—	8.289
1928	2.341	6.169	120	6.244 + 14 ркп. + 4 зб. ак. + 9 мап	91	14.965 + 14 ркп. + 4 зб. ак. + 9 мап	7.854	4.160	3.445	7.500	22.959
1926—1928	6.468 + 1 мапа	9.614 + 6 грам. + 6 ркп. + 1 мапа	380 + 1 ркп.	20.223 + 1 грам. + 42 ркп. + 12 зб. ак. + 66 мап	235	36.920 + 7 грам. + 49 ркп. + 12 зб. ак. + 68 мап	11.577	9.456	7.849	7.500	36.382

¹⁾ По полудні бібліотеку відчинено від 1. V. 1927 р.

²⁾—³⁾ Від 15. VII. 1928 аж до кінця року бібліотека з причини

РИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ 1926–1928.

Скільки днів б-ка була відчинена для публки		Скільки годин б-ка була відчинена для публки протягом року	Видано з бібліотеки:							
перед полуднем	пополудні		в Науковій Робітні				додому		Разом видано	
			перед полуднем		пополудні		разів	томів	разів	тт. і ркп.
			разів	тт. і ркп.	разів	тт. і ркп.				
242	—	1.210	2.926	9.712 тт. і 662 ркп.	—	—	608	1.640	3.534	11.352 тт. і 662 ркп.
249	63 ¹⁾	1.560	2.751	11.957 тт. і 390 ркп.	492	1.947 тт. і 25 ркп.	582	1.382	3.825	15.286 тт. і 415 ркп.
145 ²⁾	71 ³⁾	1.080	2.271	10.529 тт. і 315 ркп.	640	2.647 тт. і 18 ркп.	581	1.205	3.492	14.381 тт. і 333 ркп.
636	134	3.850	7.948	32.198 тт. і 1.367 ркп.	1.082	4.594 тт. і 43 ркп.	1.771	4.227	10.851	41.019 тт. і 1.410 ркп.

розширювання свого приміщення була для публки зачинена.

П О Р І В Н У Ю Ч А Т А Б Л И Ц Я.

	Роки :	1923—1925	1926—1928
1.	Вилучено до бібліотеки: а) з дарів б) з обміну в) з купів г) з ін. джерел всього:	12,992 тт. і вв. + 68 ркл. + 29 зб. акт. 8,911 " " + 1 " + 2 " " 478 " " + 2 " " 78 " " " 22,569 тт. і вв. + 71 ркл. + 31 зб. акт.	20,223 тт. і вв. + 42 ркл. + 12 зб. акт. + 1 грам. 16,082 " " + 6 " + 6 грам. 380 " " + 1 " " 235 " " " 36,920 тт. і вв. + 49 ркл. + 12 зб. акт. + 7 грам.
2.	Переїшло каталогування: а) вписано в каталог б) відкинено до дублікатів в) списано дублікати всього:	11,030 тт. і вв. 1,113 " " — " " 12,223 тт. і вв.	21,033 тт. і вв. 7,849 " " 7,500 " " 36,382 тт. і вв.
3.	Закуплено за:	554,07 ам. доларів	447,62 ам. доларів
4.	Оправлено:	592 тт. і бр. + 7 карт	1,539 тт. і бр. + 2 карти
5.	Видано з бібліотеки: а) разів б) книжок і рукописів	8,343 32,436 кн. + 285 ркл.	10,851 41,019 кн. + 1,410 ркл.
6.	Вийшло з б-ки ділових письм:	1,193	2,069
7.	Бібліотечний персонал складався з:	3 осіб	до пол. 1926 р. — 3 осіб; від пол. 1926 р. — 4 осіб; від поч. 1928 р. — 6 осіб.

ДОДАТОК.

Бібліотека Н. Т. ім. Ш. в 1929 р.

З кінцем 1928 року бібліотека Н. Т. ім. Ш. числила: 1) в головнім відділі друків 41.466 чисел у 112.449 томах, випусках і брошурах; 2) в головнім відділі рукописів 474 чисел.

В 1929 р. у головнім відділі друків прибуло: 1) 4.866 чч. нових (41.466—46.332) в 6.631 тт., вв. і бр.; 2) дописано до чч. давних 4.950 тт., вв. і бр. Разом у 1929 р. у головнім відділі друків вписано нових 11.581 тт., вв. і бр.

Таким чином з кінцем 1929 р. бібліотека НТШ. числила: 1) в головнім відділі друків скаталогованих 46.332 чч. у 124.030 тт., вв. і бр.; 2) в головнім відділі рукописів 474 чч.

Надто бібліотека й архів Івана Франка: 1) книжок чч. 5.893 і 2) рукописів чч. 533.

Разом отже в бібліотеці НТШ. було з кінцем 1929 р. скаталогованих: 129.923 тт., вв. і бр. та 1.007 чч. рукописів.

Під час каталогування в 1929 р. відкинено до дублікатів 3.912 тт., вв. і бр.

В 1929 р. скаталоговано дублікатів 7.078 чч.

Всіх скаталогованих дублікатів в бібліотеці НТШ. було з кінцем 1929 р. 14.578 чч. в ок. 20.000 тт., вв. і бр.

Всього в 1929 р. процес каталогування перейшли 22.571 тт., вв. і бр.

В 1929 р. вплинуло до бібліотеки НТШ.: 1) з обміну: а) НТШ. з 216 наук. інституціями і видавництвами 2.396 тт. і вв. + 3 мапи, б) бібліотеки 7.133 тт., вв. і бр., разом 9.529 тт. і вв. + 3 мапи; 2) з дарів 4.441 тт., вв. і бр. + 13 рукописів + 7 збірок актів від 502 осіб, редакцій та інституцій; 3) з купна 1.825 тт., вв. і бр. + 1 рук.; 4) власних видань НТШ. 136 тт. і вв. Всього 15.931 тт., вв. і бр. + 14 ркп. + 7 зб. актів + 3 мапи.

Зокрема слід відмітити обмін бібліотеки НТШ. з Українською Книжковою Палатою у Харкові. З обміну того бібліотека НТШ. в 1929 р. одержала 6.924 тт., вв. і бр. та збірку газет. В обмін за це бібліотека в 1929 р. вислала Українській Книжковій Палаті 905 тт., вв. і бр. українських друків, що вийшли поза межами УСРР.

В 1929 р. закуплено книжок до бібліотеки за 3.013·52 п. зол. (= 339·74 ам. дол.).

В згаданім році Н. Т. ім. Ш. вислало на Україну з дублікатів бібліотеки дальших 372 тт. (головно річників гал. газет).

В 1929 р. віддано до переплету 1.738 тт., вв. і бр.

Протягом 1929 р. бібліотека НТШ. була відчинена для публіки від 1. II. щодня, з виїмком неділь, укр. свят та літніх ферій (15. VII. — 31. VIII), через 5 годин (від год. 8 рано до 1 попол.). В тім часі визичено: 1) в Науковій Робітні 2.699 разів 10.062 тт., вв. і бр. + 293 рукописи ; 2) додому 486 разів 1.142 тт., вв. і бр. Разом: 3.185 разів 11.204 тт., вв. і бр. + 293 рукописи.

Бібліотечно-канцелярійна праця в 1929 р.: 1) надійшло до Бібліотеки НТШ. 226 ділових письм; 2) вийшло з бібліотеки 640 таких письм.

В складі бібліотечного персоналу в 1929 р. наступили такі зміни: М. Андрусак у вересні відійшов до війська; від жовтня працювали в бібліотеці по 3 години денно 2 студенти-стипендисти: Д. Бучинський і Л. Томасевич.

В доповнення до поданих вище цифр слід додати ще отсе:

Передовсім, як показують цифри за 1929 р., бібліотека НТШ. постійно росте і то в чим раз скоршім темпі. Бо коли в 1926 р. до б-ки вплинуло 7.821 одиниць, в 1927 р. — 14.134, в 1928 р. — 14.965, то в 1929 р. вплив той виносив 15.931 одиниць.

Процес каталогування в 1929 р. перейшло 22.571 одиниць. Це значить, що, подібно як у 1928 р., також у 1929 р. скаталоговано більше, ніж вплинуло в тім році. Надвишка та обняла, подібно як у 1928 р., дублікати, яких каталогування майже закінчено. Таким чином стан давних бібліотечних залеглостей зменшився на поверх 3.000 одиниць. Всеж таки з кінцем 1929 р. залишилося ще нескаталогованих: 1) ок. 20.000 тт. друків; 2) рукописи, що вплинули в 1914—1929 рр. і 3) ок. 300 дублікатів.

Постійний і скорий зріст бібліотеки НТШ. вимагає пекучо розширення її книжкових магазинів. Що правда, на поч. 1928 р. бібліотека одержала на книжкові магазини 2 нові кімнати, в яких до того часу містилися Читальня і Наукова

Робітня бібліотеки, але з кімнат тих бібліотека до кінця 1929 р. не могла скористати, бо в одній із них не вставлено зовсім шаф, а в другій вставлено тільки частину. А тим часом недостача місця в бібліотечнім магазині дійшла вже крайніх границь: нема вже буквально де складати нпр. газет, які постійно прибувають, а для інших форматів (4⁰ і 8⁰) остало ще по кілька полиць; нема вже так само місця на дублікати.

Вкінці треба згадати, що в 1929 р. уладжено при бібліотеці НТШ. спеціальний кутик Ів. Франка, де поміщено бібліотеку, архів та інші пам'ятки (меблі й ін.) по пок. Письменнику.

Управа.

Дари до Бібліотеки НТШ. в 1929 р.

І. Д р у к и.

(Понад 50 тт.)

Др. Богдан Барвінський (Львів) — 223; по пок. Ол. Барвінським (Львів) — 98; проф. Юрій Богацький (Остріг) — 93; Вид. „Червона Калина“ (Львів) — 331; Вид. Книгоспілка (Київ) — 56; Вид. Чина св. В. В. (Жовква) — 108; Я. Вінцовський (Львів) — 52; М. Возняк (Львів) — 319; М. Галущинський (Львів) — 69; Гр. Гануляк (Львів) — 101; Ст. Гевак (Львів) — 81; Е. Гнатик (Лиманова) — 75; Л. Гузар (Львів) — 54; Й. Давидович (Самбір) — 124; В. Дорошенко (Львів) — 65; др. М. Залізник (Львів) — 205; М. Заячківський (Львів) — 81; пані П. Б. (через Вол. Криловського) (Львів) — 61; др. В. Левицький (Львів) — 56; др. К. Паньківський (Львів) — 52; о. Волод. Домет Садовський (Львів) — 268; Секція Укр. Медиків в Берні (Ч. С. Р.) — 70; Ів. Шендрик (Львів) — 70; А. Яськів (Львів) — 55.

ІІ. Р у к о п и с и.

М. Бережнюк (Сарни) — 1 ркп. (нов.); Я. Береза (Львів) — збірку актів ХІХ ст.; Ол. Вербенець (Береги дол.) — 1 ркп. (нов.); Взаїмна Поміч Учит. (Львів) — 1 ркп. (нов.); Е. Гнатик (Лиманова) — 1 ркп. (нов.); Т. Горин (Чортків) — зб. актів ХІХ—ХХ ст.; Й. Давидович (Самбір) — 8 ркп. (нов.) + зб. документів ХІХ—ХХ ст.; С. Закарсяний (Дубно) — 1 ркп. (нов.); о. др. Й. Застирець

(Львів) — 2 ркп. (нов.); Х. Лебідь-Юрчик (Луцьк) — 4 акти (нов.); проф. др. С. Никифоряк (Станиславів) — Ірмологіон XVIII ст.; др. Я. Пастернак (Львів) — 1 ркп. (нов.); М. Терлецький (Львів) — 1 автограф. Ів. Франка (переклад Ф. Раймунда: Марнотравця); др. М. Чайківський (Рогатин) — 2 ркп. (нов.) + зб. паперів б. редакції „Альманаху“ віденської „Січи“ з 1908 р.

Всім жертводавцям управа бібліотеки НТШ. щиро дякує.

Управа.

Часописи, які Бібліотека НТШ. в рр. 1926—1929 передплачувала :

1. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Варшава)	1926	1927	1928	1929
2. Kronika Powiatu Rohatyńskiego (Рогатин)	—	1927	1928	1929
3. Minerva-Zeitschrift (Берлін) . .	1926	1927	—	—
4. Mitteilungen der Anthropologi- schen Gesellschaft (Відень) .	1926	1927	1928	1929
5. Die Naturwissenschaften (Берлін)	1926	1927	1928	1929
6. Ost-Europa (Берлін)	1926	1927	1928	1929
7. Przegląd Biblioteczny (Краків) .	—	1927	1928	1929
8. Zeitschrift für Ortsnamenfor- schung (Мінхен)	1926	1927	1928	1929
9. Zeitschrift für slavische Philologie (Ляйпцир)	1926	1927	1928	1929

Інституції, що стояли в обміні з Товариством.

1. Amsterdam: Koninklijke Akademie van Wetenschappen.
2. Amsterdam: Société Mathématique, Bibliothèque de l'Université.
3. Ann Arbor: University of Michigan.
4. Augsburg: Naturwissenschaftlicher Verein für Schwaben.
5. Beograd: Српска Краљ Академија.
6. Beograd: Министерство Војске и Морнарице. Војни Географски Институт.
7. Berkeley: University Library.
8. Berlin: Verein für Volkskunde.
9. Berlin: Berliner Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte.
10. Berlin: Preussische Akademie der Wissenschaften.
11. Berlin: Gesellschaft für Heimatkunde und Heimatschutz in der Mark Brandenburg.
12. Berlin: Preussische Staatsbibliothek. Notgemeinschaft der deutschen Wissenschaft.
13. Berlin: Ukrainisches Wissenschaftliches Institut.
14. Berlin: Slavisches Institut an der Universität.
15. Bloemfontein — South Africa: Nasionale Museum.
16. Boryslaw: Karpacka Stacja Geologiczna.
17. Boston: American Academy of Arts and Sciences.
18. Boston: The Boston Society of Natural History.
19. Boulder: The University of Colorado.
20. Bratislava: Učena Společnost Šafaříkova.
21. Bratislava: Universita Komenského.
22. Bratislava: Dekanstvo Pravnickej Fakulty University Komenského.
23. Bremen: Bremer Wissenschaftliche Gesellschaft (Staatsbibliothek).
24. Breslau: Staats- u. Universitäts - Bibliothek.
25. Breslau: Schlesische Gesellschaft f. vaterländische Kultur.
26. Breslau: Schlesische Gesellschaft für Volkskunde.
27. Breslau: Osteurop. Institut. Jahrbücher für Geschichte und Kultur der Slaven.
28. Brno: Moravske Zem. Museum.
29. Brno: Deutscher Verein für die Geschichte Mährens und Schlesiens.
30. Brno: Masarykova Universita, filosoficka fakulta.

31. Brno: Knihovna česke vys. školy technické.
32. Bruxelles: Société de Bollandistes.
33. Bucuresti: Academia Romana.
34. Budapest: Ungarische geologische Reichs-Anstalt.
35. Budapest: Magyar Történelmi Tarsulat.
36. Buenos Aires: Boletin Matematico.
37. Cambridge (England): The Cambridge Philosophical Society.
38. Cambridge U. S. A.: Peabody Museum of Harvard University.
39. Cambridge U. S. A.: Massachusetts Institute of Technologie.
Journal of mathematics and physics.
40. Харків: Сільсько-Господарський Науковий Комітет України.
41. Харків: Центральне статистичне Управління.
42. Харків: Наркомпрос. Укр. Наука.
43. Харків: Катедра історії України.
44. Харків: Вісник Центрального Комітету У. Ч. Х.
45. Харків: Всеукр. Центральне Управління лісами.
46. Харків: Центральне Архівне Управління.
47. Харків: Наркомземсправ. Науково-консультаційна Рада.
48. Харків: Харківське Наукове Товариство.
49. Харків: Катедра Історії Української Культури.
50. Харків: Катедра Історії Европ. Культури.
51. Харків: Харківський Зоотехнікум.
52. Харків: Український Інститут Марксизму і Ленінізму.
53. Харків: Музей Слобідської України ім. Гр. С. Сковороди.
54. Харків: Український Н./д. Інститут Географії та Картографії.
55. Харків: Всеукраїнська Наукова Асоціація Сходознавства.
56. Харків: Український Біохемічний Інститут.
57. Харків: Український Комітет Краєзнавства.
58. Харків: Український Науково-Дослідчий Інститут.
59. Херсон: Херсонський Інститут Народньої Освіти.
60. Chicago: The John Crerar Library.
61. Columbus: The Ohio State University. Scientific Society.
62. Danzig: Westpreussischer Geschichtsverein. Stadtbibliothek.
63. Denver: The Colorado Scientific Society. C/o Denver Public Library.
64. Дніпропетровське: Книгозбірня У. Н. О.
65. Dresden: Verein für Erdkunde.
66. Дубно: Miesięcznik Pedagogiczno-Literacki Naucz. Szkół Powsz.
67. Edinburgh: Royal Society (England).
68. Frankfurt a/M.: Senckenbergische Naturforschende Gesellschaft. Bibliothek.
69. Frankfurt a/M.: Physikalischer Verein.
70. Göteborg: Högskola. Göteborgs Stadsbibliotek.
71. Göttingen: Kgl. Gesellschaft der Wissenschaften.
72. Granville: Denisan University. Scientific Laboratories.
73. Graz: Historischer Verein für Steiermark.
74. Graz: Seminar für slavische Philologie der Universität.
75. Halifax: Nova Scotian Institute of Sciences.

76. Hamburg: Museum für Völkerkunde.
77. Heidelberg: Badische Universitäts-Bibliothek. Historisch-philosophischer Verein.
78. Helsingfors: Sociéte Finno-Ougrienne.
79. Helsingfors: Academia Scientiarum Fennica.
80. Helsingfors: Finska Vetenskaps Societeten.
81. Helsingfors: Suomalaisen Kirjallisuuden-Hallitusk.
82. Изюм: Изюмський Окружний Музей.
83. Иркутск: Восточно-Сибирский Отдел Русского Географического Общества.
84. Jerusalem: Jewish National and University Library.
85. Кам'янець Под.: Інститут Нар. Освіти. Бібліотека.
86. Kiel: Universitäts-Bibliothek.
87. Київ: Всеукраїнська Академія Наук.
88. Київ: Всенародня Бібліотека України.
89. Київ: Етнографічне Товариство.
90. Київ: Укр. Науковий Інститут Книгознавства.
91. Київ: Київська Філія Сільсько-господар. Комітету України.
92. Київ: Всеукраїнський Історичний Музей ім. Шевченка.
93. Київ: Медичний Інститут.
94. Київ: Бібліотека І. Н. О.
95. Київ: Українська Метеорологічна Служба.
96. Київ: Історичне Товариство Нестора-літописця.
97. Київ: Науково-дослідча катедра фізики.
98. Київ: Науково-дослідчий Інститут Ботаніки.
99. Київ: Ред. Життя й Революція.
100. Київ: Київська Досвідча Станція С. Г. Праці.
101. Київ: Етнографічна Комісія У. А. Н.
102. Київ: Науково-Педагогічне Товариство при У. А. Н.
103. Kyoto: Kyoto Imperial University. College of medicine.
104. Kraków: Akademya Umiejętności.
105. Kraków: Towarzystwo miłośników języka polskiego.
106. Kraków: Instytut Geograficzny U. J.
107. Kraków: Polskie Towarzystwo Geograficzne.
108. Kraków: „Lud Słowiański“ Studium Słowiańskie U. J.
109. Laucaster: American Mathematical Society.
110. Lausanne: Sociéte Vaudoise des Sciences Naturelles.
111. Leipzig: Sächsische Akademie der Wissenschaften.
112. Leipzig: Deutsche Mathematiker-Vereinigung.
113. Ленинград: Русский Музей.
114. Ленинград: Російская Академія Наук.
115. Ленинград: Російське Палестинське Общество.
116. Ленинград: Геологический Комитет.
117. Ленинград: Общество Исследователей украинской истории, литературы и языка.
118. Ленинград: Постоянная Историко-Археографическ. Комиссия Академии Наук.
119. Lima, Peru: Sociedad Geologica de Perú.

120. Ljubljana: Kr. Etnografski Muzej.
121. London: The International Society of Medical Hydrology.
122. London: School of Slavonic Studies in the University.
123. Lund: K. Universitetsbiblioteket.
124. Львів: Богословське Наукове Товариство.
125. Львів: Zakład Etnologiczny, Uniwersytet.
126. Львів: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
127. Львів: Гр. кат. Консисторія.
128. Львів: Библиотека „Народного Дому“.
129. Львів: Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwów.
130. Львів: Towarzystwo Geograficzne (Czasopismo Geograficzne).
131. Львів: Товариство ім. М. Качковського.
132. Львів: Товариство „Просвіта“.
133. Львів: Towarzystwo Naukowe: Archiwum Ziemskie t. zw. Bernardyńskie.
134. Львів: Українське Лікарське Товариство.
135. Львів: Українське Технічне Товариство.
136. Львів: Учительська Громада.
137. Львів: Взаїмна Поміч Українського Учительства.
138. Львів: Towarzystwo historyczne. Biblioteka.
139. Львів: Ред. „Діло“.
140. Львів: Ред. „Нова Зоря“ У. Х. О.
141. Львів: Polskie Towarzystwo Przyrodników im. Kopernika.
142. Львів: Seminarjum Historji Społ. i Gosp. U. J. K.
143. Львів: Muzeum Dzieduszyckich.
144. Львів: Укр. Вид. Спілка.
145. Львів: Союз Українських Адвокатів.
146. Львів: Administracja „Ruchu Słowiańskiego“.
147. Madison U. S. A.: Wisconsin Academy of Sciences, Arts and Letters.
148. Manchester: The Manchester Literary and Philosophical Society.
149. Mantova: R. Accademia Virgiliana.
150. Менск: Беларуск. Дзяржавна Університет.
151. Менск: Беларуская Аладемія Наук.
152. Mexico: Sociedad Científica „Antonio Alsate“.
153. Montevideo, Uruguay: Sociedad de Biología de Montevideo.
154. Москва: Государственный Университет.
155. Москва: Общество Любителей Естествознания.
156. Москва: Всерос. Публичная Библиотека им. Ленина и Госуд. Румянцовский Музей.
157. Москва: Научно-Исследовательский Институт Сельско-Хозяйств. Экономии.
158. Москва: Институт Библиотекведения Публ. Библ. им. Ленина.
159. Москва: Коммунистическая Академия при ЦИК. СССР.
160. München: Bayer. Akademie der Wissenschaften.
161. München: Bayer. Landesverein für Heimatschutz.
162. New Haven: Connecticut Academy of Arts and Sciences.
163. New York: N. Y. Academy of Sciences.

164. New York: The New York Public Library.
165. Ніжин: Ніжинський Інститут Народної Освіти.
166. Одеса: Центральна Наукова Бібліотека м. Одеси.
167. Одеса: Державна Публична Бібліотека.
168. Одеса: Одеське Наукове Товариство при У. А. Н.
169. Одеса: Державний Фізичний Інститут.
170. Одеса: Інститут Народного Господарства.
171. Oslo: Norske Videnskaps Akademi.
172. Oslo: Kongelige Frederiks Universitet.
173. Palermo: Rendiconti del Circolo Matematico di Palermo.
174. Paris: Institut d' Etudes Slaves.
175. Paris: Le Trident (Tryzoub).
176. Paris: Société Mathématique de France.
177. Перемишль: Гр. кат. Консисторія.
178. Перемишль: Towarzystwo Przyjaciół Nauk.
179. Перм: Пермский Государственный Университет.
180. Philadelphia: The Academy of Naturales Sciences of Philadelphia.
181. Philadelphia: The American Philosophical Society.
182. Pödebrady: Ukrajinska Hospodarska Akademia.
183. Полтава: Полтавський Державний Музей.
184. Portland: The Portland Society of Natural History.
185. Poznań: Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk.
186. Poznań: Historische Gesellschaft für Posen.
187. Poznań: Polskie Towarzystwo Prehistoryczne.
188. Poznań: Towarzystwo Miłośników Historji.
189. Praha: Ustav pro antropologii při Karlove Universitě.
190. Praha: Red. „Slovanský Přehled“.
191. Praha: Український Високий Педагогічний Інститут ім. Драгоманова.
192. Praha: Spolek ukrajinskyeh lekařu v Č. S. R.
193. Praha: Українське Історично-Філологічне Товариство в Празі.
194. Praha: Red. „Slavia“.
195. Praha: Українське Товариство прихильників книги.
196. Praha: Česka Akademie Věd.
197. Praha: Kr. Česká Společnost Nauk.
198. Praha: Narodopisne Museum Česko-Slovanské.
199. Praha: Narodopisna Společnost československa.
200. Praha: Ukrajinska Volna Universita.
201. Praha: Ukrajinsky Sociologicky Institut v Praze.
202. Praha: Academie Masaryk du Travail.
203. Praha: Společnost čsl. prehistoriku, Narodni museum.
204. Praha: Prager Presse.
205. Praha: Klub Modernich Filologů.
206. Praha: Slavische Rundschau.
207. Praha: Narodni Museum „Matice česka“.
208. Praha: Statni Úřad Statistický.
209. Прилуки: Прилуцький Окружний Музей.

210. Riga: Gesellschaft für Geschichte und Altertumskunde.
211. Riga: Le Ministère de l' Instruction Publ. L' Administratiou des Monuments.
212. Roma: Biblioteca Apostolica. Tipografia Vaticana.
213. Roma: Istituto per Europa Orientale.
214. Roma: Pontificio Istituto Orientale.
215. Roma: Alla Reale Accademia Nazionale dei Lincei.
216. Саратов: Саратовское Общество Естественных Исследователей.
217. Саратов: Фундаментальная Библиотека Саратовского Университета.
218. Sendai: Kaiserlich Japanische Universität.
219. София: Българска Академия на науките.
220. София: Македонският Научен Институт.
221. София: Словянско Дружество.
222. София: Народна Библиотека.
223. София: Български Преглед.
224. Stockholm: Kongl. Vitterhets Historie och Antiquitets Akademien.
225. Stockholm: Nordiska Museet.
226. Tartu: Naturforscher-Gesellschaft bei der Universität.
227. Tartu: Universitäts-Bibliothek.
228. Tartu: Gelehrte Estnische Gesellschaft.
229. Toruń: Towarzystwo Naukowe.
230. Tromsø: Tromsø Museum.
231. Turčiansky Sv. Martin: Museálna Slovenska Spoločnosť.
232. Upsala: Universität.
233. Upsala: Kungl. Humanistiska Vetenskaps-Samfundet.
234. Užhorod: Товариство „Prosvita“.
235. Užhorod: Педагогічне Т-во Підкарпатської Русі.
236. Venezia: Reale Istituto Veneto di Scienze, Lettere et Arti.
237. Warszawa: Towarzystwo Naukowe Warszawskie.
238. Warszawa: Państwowe Grono Konserwatorów zabytków przedhistorycznych.
239. Warszawa: Towarzystwo Miłośników Historji.
240. Warszawa: Państwowy Instytut Geologiczny.
241. Warszawa: Redakcja „Prac Filologicznych“.
242. Warszawa: Muzeum Zoologiczne.
243. Warszawa: Polskie Towarzystwo Geograficzne.
244. Warszawa: Biblioteka i Muzeum Ordynacji Krasińskich.
245. Washington: Smithsonian Institution. Bureau of American Ethnology.
246. Washington: Library of Congress.
247. Washington: Smithsonian Institution U. S. National Museum.
248. Washington: National Academy of Sciences.
249. Wien: Akademie der Wissenschaften.
250. Wien: Zentralanstalt für Meteorologie und Gyodynamik.
251. Wien: National-Bibliothek.

252. Вінниця: Філія Всенародньої Бібліотеки України.
253. Wilno: Towarzystwo Przyjaciół Nauk.
254. Wilno: Biblioteka Uniwersytetu Śt. Batoiego.
255. Wilno: Towarzystwo Przyjaciół Żydowskiego Instytutu Naukowego.
256. Владивосток: Государственный Дальневосточный Университет.
257. Zagreb: Jugoslovenska Akademia Znanosti i Umjetnosti.
258. Zagreb: Kr. Državni Arkiv.
259. Жовква: Монастир ОО. Василян.
260. Zürich: Naturforschende Gesellschaft.

Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові у 1928 р.

А. Відділ матеріальної культури.

(Археологія доісторична та історична, етнографія, нумізматика, образи, фотографії, репродукції).

Від часу поновного відкриття Музею після воєнної хуртовини дня 31. жовтня 1920 р. слідна з року на рік поправа відносин в ньому як щодо опіки над його культурними скарбами, так і щодо їх розміщення, а під тим знаком проходило і ціле життя в ньому підчас минулого звітового року. Число виставових саль та загальне угруповання в них музейного добра заіснувало в незміненому стані вже поверх 7 літ, та наслідком недостаточної опіки ізза браку відповідних фондів лишалось у внутрішньому діловодстві та розміщенні предметів неоднораз до побажання. Головно явилась конечною потреба переведення основної контролі цілого інвентаря, аби можна було виявити, що із предметів підчас численних воєнних ревізій пропало. Її переведення стало з технічних причин можливим щойно після обняття управи музею підписаним. Протягом літних та осінніх місяців минулого року переведено контролю цілого відділу доісторичної та протоісторичної археології. Рівночасно переінсталовано наново майже цілий цей відділ, причім означено та розміщено предмети по окремим археологічним культурам у 11 габльотах послідних двох саль. Найповніше заступлено тепер культури кам'яної доби (неоліту), мальованої енеолітичної кераміки та княжої доби X—XIV ст., хоча не менче інтересними є останки і інших доісторичних культур Східн. Галичини. Немоżliвість виставити увесь керамічний матеріал перед його опрацьованням, на що потрібна окрема кімната на лябораторії, зродила потребу заложення магазину на неопрацьовані археологічні матеріали,

головно із кераміки, на який призначено одну темнішу неулажену кімнатку від подвіря при другому вході до музею.

В етнографічному відділі йшла попри звичайну протимолеву акцію робота головно біля систематичного відчищування, порядкування по повітам та інвентаризуванням великої збірки писанок з цілої нашої західної землі. Цю працю переводила п. Ірина Гургулівна. Попри те переінстальовано велику кімнату килимів з нагоди улаштування її на ювілейне свято голови НТШ. проф. д-ра Студинського та зроблено стінну габльоту для приміщення артистичного деревляного промислу у відділі Гуцульщини. Відповідне розміщення того відділу розбивається об недостачу місця та через брак ще кількох габльот. Велику збірку керамічних виробів фабрики Левинського, взорованих по-части на полтавському гончарстві, перенесено із салі народньої кераміки, аби тим осягнути замкнений в собі та одноцільний характер цего гарного зав'язку зразків усього українського гончарства.

Перенесення салі пам'яток по Іванови Франкови до новоулаженої бібліотеки НТШ. уможливило відповідніше приміщення на тімже місці модерної галерії картин, яка містилась досі в темнім передсінку. Портрети українських діячів розміщено в репрезентаційній великій салі килимів. Пані Ярослава Музикова, фахова консерваторка іконописи, відреставрувала портрет Костомарова кисти відомого маляра Ге та Шевченкову могилу роботи І. Труша, ушкоджені кулями підчас листопадових боїв 1918 р., за що управа Музею складає їй отсим шири подяку.

У відділі церковної археології упорядковано та нашито на картони цінну збірку деревляних ручних хрестів, в тім кільканадцять датованих (найстарший з 1664 р.).

Канцелярія музею містилась з початком року в малій, темній кімнатці біля другого входу до музею. А що тут годі було працювати в ній ізза вохкості, управа музею змушена була перенести її тимчасово до салі кераміки, а щойно пізною осіню, коли перенесено значним коштом урядовця Товариства до сумежної камениці, повернула вона на своє давнє місце біля салі кераміки. Відзискану рівночасно побіч кімнатку з водопроводом призначено на фотографічну темну комору та консерваційну робітню.

Приріст збірок музею виносив за минулий рік 559 інвентарних чисел до ч. 18.455 включно. По відділам прибуло: археологія доісторична чч. 208, історична 52, церковна 13, етнографія 204, історія визвольної боротьби 2, фотографії 31, репродукції 21, нумізматики 24, медалі 4.

Жертводавцями були пп.: дир. Андрохівич А. — Сокаль (89), ред. „Anthropologie“ — Прага (1), Береза Яр. — Львів (20), Березовський А. (14), Бичинський З. — Винники (1), Бутович М. — Львів (1), Бойко (1), др. Вербенець — Львів (31), Видавнича Комісія „Рідної Школи“ (1), ред. „Вістий з Лугу“ (1), проф. Возняк М. — Львів (1), Воронка В. (1), Голис В. (1), др. Гординський Яр. — Львів (1), Гумовський (1), др. Долинський — Заліщики (7), Дорош (4), Дорошенко В. — Львів (4), Дурбак І. (1), Дуткевич М. (1), Заклинський Богдан (3), Заклинський Мирон — Крушини (4), проф. Заклинський Роман — Львів (10), Зацерковний (2), о. Іванусик С. (1), Ігнатович В. — Волинь (9), Каган (1), проф. Калиняк І. (1), Кандиба Олег — Прага (25), Козубський І. (8), Козяр (2), Кордуба (1), Кордюк Б. — Львів (2), др. Крип'якевич І. — Львів (2), Лашук П. (3), др. Левицький В. — Львів (9), Лисецький П. (1), Лущик (3), Макух В. (1), Малицька Констант. (4), Матвієйко (34), Матвійчин Я. (1), Матковський Е. (5), Матковський Р. (6), Мацієвський О. (1), Мельничук М. — Львів (1), Мирош В. (1), Моравська Ал. — Mühlhausen (2), Музикова Яр. (1), Народна Торговля — Львів (1), др. Насс — Львів (2), Нагірний (1), ред. „Нової Хати“ — Львів (1), Ороневиц (1), Ossolineum — Львів (1), др. Пастернак Яр. — Львів (6), Пирчук В. — Львів (1), проф. Полянський Ю. — Львів (86), Почапський Я. (13), Пришляк Г. (1), тов. „Просвіта“ — Львів (1), др. Ріхтгофен Б. — Горішний Шлеск (2), проф. Садовська С. — Тернопіль (5), радн. Соневицький (3), радн. Сопотницький — Львів (2), Стечишин Ю. — Америка (1), Стоцко (1), Сумка Ф. — Львів (1), Сярок — Станиславів (1), Тарнавський (1), Терлецький С. (1), Турчманович І. — Тухолька (1), Укр. Академія Наук — Київ (1), Укр. Музей-Архів — Прага (1), Филипович З. (5), Фотинюк (7), Худьо — Перемишль (2), о. Цегельський (3), Чайковський Е. — Львів (3), проф. Чмола І. (1), Яцишин Д. (2).

Дуже відрадним явищем є зріст фреквенції гостей

музею в порівнянні з попереднім роком майже удвоє, при чому осягнуто число 954 відвідувачів проти 556 попереднього року. В тім було 26 прогульок, а саме: богословів із Львова і Перемишля, господарської школи з Милованя (2), гімназистів з Волиня, Кремінця, Львова, Перемишля, Рогатина, Стрия і Ярослава, гімназисток із Львова, Перемишля і Станиславова, Лугового курсу із Львова, німецьких пластунів із Шлеська, промислової державної школи з Вишнівця, семинаристок Р. Ш. із Львова, семинаристок із Львова (2), Перемишля і Самбора, учительського педагогічного курсу із Львова і фахово-доповнюючої жіночої школи Р. Ш. із Львова. Росте, як видно, зрозуміння виховуючого впливу відвідування рідних музеїв на поширення світогляду студіюючої молоді, на розбудження пошани для пам'яток по дідах-прадідах та на обґрунтування історичної і культурної традиції, без чого шануюча себе нація сьогодні немислима.

Крім звичайних гостей відвідували музей також наукові робітники та аспіранти. І так др. Густав Боліндер із Штокгольму студіював нашу Гуцульщину в доповнення своїх етнографічних студій про гірські народи Європи, др. Гоман з Берліна студіював доісторичні мікролітичні культури Галичини, консерватор шлеський др. Б. Ріхтгофен з Ратібору культуру княжої доби, др. Ян Брик, асистент катедри археології у Львові, останки скитської культури Поділля, Олег Кандиба, учень проф. В. Щербаківського з Праги, енеолітичну мальовану кераміку, М. Смішко із Львова пам'ятки протоісторичної готської культури Східної Галичини, Я. Розенівна з Варшави цікавилась лятенською кельтійською культурою, Ал. Моравська з Мільгавзен в Альзації українськими гафтами та вишивками, а І. Лянкошівна з Кракова та Н. Галанова з Глинян килимами. Редакція „Нової Хати“ відрисувала собі кілька полтавських ручників.

Персонал музею складався з підписаного як директора відділу, Евгена Чайковського як помічника спільного обом відділам музею, стипендистки Ірини Гургілівної у відділі етнографії та курсора Прокопа Гупала. Крім цього помагав вечорами безкорисно також Зенон Филипович, порядкуючи багатий відділ фотографій та видівок.

Урядкування відбувалося тільки в пополудневих годи-

нах, від 14—17 год., а в неділі і свята був музей відчинений для пубрики від 10—13 год.

Р і к 1929.

З хвилиною, як музей дістав фахову управу а тим самим заведено передполудневе урядування, увійшов музей з днем 1. січня по 15-літній воєнній перерві знов у стадію свого нормального життя. Доказом цього є вповні вдоволяючий його розвиток у 1929 році, що тільки під оглядом тісного вже приміщення лишає неодна до побажання. Робота в поодиноких відділах, що вимагають чим раз більше наукових робітників та вкладу гроша, представлялася так:

Археологічний відділ. Між 167 інвентарними чи-слами приросту є замітна збірка бронзових прикрас, камі-них і кремінних знарядів та кераміки лужицького типу з Під-ляша, дарована Яковом Бобруком, та богата збірка кремін-ного неолітичного знаряддя з почапської піскової надми (дар Я. Почапського та Р. Мариновича). У примітивно ще уладженій робітні біля канцелярії музею розпочато ліплення череп'я мальованої, скитської та готської кераміки і переве-дено між іншим консервацію та сортування більшого скарбу римських монет II. ст. по Хр. з борочицької нахідки на Во-лині. Ізза нових впливів показалася потреба переінсталювати три з упорядкованих в минулому році габльот та переро-бленням одної з них ціною 100 зл. примістити її до нових інсталяційних вимог. Заведено рухомий листковий каталог відділу по випробуваному чеському взірцеві, а у 150. томі Записок поміщено статтю „Нові археологічні набутки львів-ських музеїв у 1928 р.“ В часі літних фєрій перевів керівник музею теренові розшуки та розкопки у північно-східній ча-стині краю (Белзєць, Верб'яни, Гумніська, Зборів, Плісни-сько, Почапи, Чехи), коштом 100 зл., але систематичне до-повнювання доісторичного та збирання історичного відділу фахово добутиим матеріалом та досліди над неодною тем-ною ще сторінкою нашої доісторії вимагають далеко біль-шого вкладу коштів та труду.

Етнографічний відділ. Розпочате у минулому році Іриною Гургулівною чищення та систематичне порядкування великої збірки писанок було тепер закінчене та виявило

3.095 писанок з Галичини, 494 з Волині і Холмщини, 203 з Буковини, 14 з Київщини та 394 старих неозначених. У зв'язку з цим була перед Великоднем проголошена в „Ділі“ та „Новім Часі“ і розіслана окремими 62 листами відозва в справі їх дальшого збирання з зазначенням бракуючих ще повітів. У висліді дістав музей нових 600 писанок, що творять тепер з попередними показну вже суму 4800 штук. З них вибрано 30 дуплікатів з різних повітів для Етнографічного Музею в Харкові в заміну за передану музеєви через наших кооператорів глиняну розмальовану баньку та „колач“ на горілку полтавського виробу.

Після впорядкування писанок прийшла черга на велику збірку вишивок, коло якої праця ще не покинчена. Рівночасно перечищено усі килими із стін та магазину і переведено на деяких конечні наприви, яких вони впрочім майже всі потребують. У відділі Гуцульщини зроблено та інстальовано одну стінну габльоту, а другу переінстальовано у відділі народньої кераміки, який вимагає систематичного доповнювання виробами усіх наших гончарень. На підставі збірок у відділі Гуцульщини написав др. Раковський розвідку до Гнатиюкового збірника „Матеріялів до укр. антропології і етнології“ про гальштатські ремінісценції у гуцульському мосяжництві, а „Нова Хата“ використала знову багато взірців вишивок та гафтів. Замітнішими дарами є 62 фонографічні валки із передвоєнними етнографічними записами від проф. Томашівського, збірка старої полтавської кераміки від А. Павлової і сучасної від радн. рад. посольства Юрія Коцюбинського, жіноча вишивана сорочка із Закарпаття від О. Заклинської та збірка паперових витинанок від проф. М. Кота.

Відділ модерного мистецтва наново переінстальовано після злуки з галерією портретів. На виставці праць мистецької школи Новаківського Виділ НТШ. закупив для нього 8 картин різних молодих артистів за ціну 510 зл.

У відділі церковної старовини реставрувала консерваторка Ярослава Музикова ікону Розп'яття на досці кінця XV ст., яка дістала була міхурі.

Значний приріст мав відділ фотографій. За почином голови НТШ. акад. Студинського, який цим важним відділом спеціально опікується, була усім членам НТШ. розіслана

з кінцем року друкована відозва з проською о присилання своїх потретових фотографій до заложеного „Альбому українських діячів“ і протягом одного грудня музей одержав 25 візитових та кабінетових знімків. Крім сего прибуло коло 600 фотографій з часів всесвітної і визвольної війни та еміграції, для яких заведено рухомий листковий каталог, та два альбоми із 440 знімками Ю. Вінцковського з подорожі хору Кошиця по Європі. Необхідну кожному музеєви фотографічну роботу збогатив Віділ НТШ. дуже потрібним апаратом до побільшувань формату 9/12 і меншого, а крім сего куплено до великого ателієрного фото-апарату сочку, що затратилась була підчас війни.

В канцелярії заведено дневник, книгу жертводавців, адресар та ексгібіт на відповідних друках. Полагоджених та висланих письм було 522.

Приріст збірок музею виносив 1.425 інвентарних чисел до ч. 19.890 включно, супроти 559 чч. минулого року. По відділам прибуло: археологія доісторична та ранне-історична 167 чч., історична 106, етнографія 322, модерне мистецтво 22, церковна старовина 8, воєнні пам'ятки (крім знімків) 150, фотографії 318, фотографічні та цинкові кліші 38, репродукції 214, рисунки 11, мапи 13, нумізматика 44, медалі 12. Жертводавцями були пп.: дир. Андрохович А., о. Антонович М. (2), акад. Багалій, о. Баландюк І., Баландюк О. (5), радн. Бандрівський К., дир. Бараник М. (8), др. Барвінський Б. (143), проф. Бень В. (6), Береза Я. (13), др. Берест П., Білик Р., Бобрук Я. (82), Боднар З., Бойко М., Бранець О. (2), Братик І., Бринський М., проф. Буцманюк Ю. (2), Вальнер Е. (2), Вальницька С., Вінцковський Ю. (13), Вінцковський-Ярославленко (2), Вітенко А. (2), пос. Вислоцький А., акад. Возняк М. (9), Войчак В., Волчовська Е., Вонсуль (5), Вонторський, Воронка В., проф. Гайдучок С. (3), сен. Галушинський М., др. Ганкевич Л. (2), Гануляк Г. (3), Гарбуз, о. Глинський І. (3), Гнилюх, Гніздовський Я., Голінка А., дир. Горин Т. (6), Горницький А., Горуцький А., Горянський І., др. Грицак Е., Гулик М., Гупало П. (2), Гургула І., Гуцульське Мистецтво в Косові, Гадовський В. (2), Гаєвський А. (2), проф. Греголинський Д., Гумовський, радн. Давидович О. (28), др. Степанів-Дашкевичева (5), Денека Г. (5), радн. Дмоховський Р. (2), Долгий А., др. Долинський І. (3), Дорош А. (4),

Дорошенкова С. (2), Дорошенко В. (18), др. Дрогомирецький Г., Дудко Н., Дудко Ф. (2), Дурбак Н., інж. Дурбак П., інж. Дутка В., Дутка М., Загаєвич І., Закалик І., Заклинська О., Заклинський Б. (15), Заклинський З., Заклинський М. (9), проф. Заклинський Р. (15), о. Застирець О. (2), о. Захаріясеви́ч А., Захарченко З., о. крил. Зубрицький А. (2), др. Іванець І. (2), проф. Калиняк І., Калужняцька З. (2), інж. Кандяк І., о. Карп'як М., Катамай Б., Керикова А. (2), Кипрія́н В. (2), проф. Кіт М. (4), інж. Кіцера А. (9), Клапушак Р., Климчак К., Кліш В., майор Клюн О., Ковальський Б., Козяр М., Колесса М., проф. Константинович Я. (2), др. Кордуба М. (2), Коритко Ю., Коцюба С. (3), радн. Коцюбинський Ю. (21), о. Крайчик В., Крайчиківна Г., Кривецький І., Криловський, др. Крип'якевич І. (18), Криса Л., Криса Н., Крук, о. Круцько А., Кунцевич В., ред. Курдидик А., Курдидик Е., о. Лабач І., Лазорко Михайло (13), Лапшин Юліан (2), Ласка М., др. Лев В. (2), др. Левицький В. (21), проф. Левицький С. (2), ред. Левицький-Софронів В., др. Левицький К., др. Лік К. (4), інж. Лісковацький Л. (4), Лиско К., Лозинська М., Лозинський Т., радн. Лучаківський Т., Лущик В. (4), дир. Магальяс С. (2), Майковська, др. Мандюк І., Маренін Я., Маринович Р. (17), дир. Мартинець Т., Матвієйко М. і В. (28), Матвійчин І., Матківський М., Мащак, Мегик П., Мединський В., Мельник С. (3), Мельничук М. (4), Микитин Т. (3), інж. Молчко Т. (2), дир. Мороз М. (2), Мочульський М., Музикова Я. (3), ред. Навроцький О., др. Назарук О., Народний Музей в Будапешті, Неспляк С., др. Никифор'як С. (3), Ніжанковський Т. (18), „Нова Хата“ у Львові, Оглій Ю., інж. Озаркевич Л. (6), Олесницький Я., інж. Онишкевич Р. (4), Павлова А. (6), др. Павлов М., о. Павлюк М., о. дек. Пастернак І. (3), др. Пастернак Я. (66), інж. Пастернак С. (3), проф. Пеленський Е., Петришин Д., Петришин М., Пилипещ, Пластовий Курінь ХІ в Станиславові (7), проф. Полянський Ю. (16), Почапський Я. (23), Прийма В. (2), тов-во „Просвіта“ у Львові (5), Процьків С., др. Раковський І. (2), Рафалович Д. (3), Руденський І. (2), о. Савойка Т., Савчин М. (3), Саєвич М. (2), др. Салагуб І., Сахно, др. Свенціцький І. (2), інж. Свірський І. (2), Свістель Ю., Свишевський Е., дир. Середа М., Сидоренко Ф., Сироїд П., др. Сірко М., Скрентович Ю. (5), Смольський Г., тов-во „Сокіл Батько“ (6),

о. Сохацький, Союз Укр. Нац. Молоді (2), Сподар С., Стародуб В., Стахурова М., Стрілецький В., акад. Студинський К. (61), Танавський Д., Телюк Л. (2), др. Терлецький М. (5), апт. Терлецький М., пр. Тершаковець М., др. Тисовський А., др. Томашівський С. (63), вид-во „Тризуб“ в Парижі, Укр. Громада в Брюсселю, Укр. Техн. Тов-во у Львові (2), Укр. Хорове Тов-во у Тарнові (?), проф. Фарина С., о. Фацієвич О. (5), Фединський Н., інж. Федів І. (4), Филипович З. (13), Фірманюк Н., Фодчишин І., Фомин В., Фургала Р., Харкевичівна І., др. Хмілевський Я., Хойнацький А., Холодний П. (4), інж. Хомишин Н., др. Цегельський Р. (2), проф. Ціпановська О. (2), Чайковська І. (3), Чайковський Е. (40), радн. Чачковський Л. (19), вид-во „Червона Калина“ (5), др. Чикаленко Л. (18), інж. Чижовичівна С. (3), др. Чубатий М. (2), проф. Шендрик І. (3), проф. Шпитковський І. (7), радн. Шухевич О. (3), Юзичинський З. (2), Януш Б., о. сов. Ясеницький К. (2).

Дуже відрадним явищем є значний зріст числа жертводавців, а це найліпший показник заінтересованності суспільности музеєм та зрозуміння його потреби: було їх тепер 245 проти 81 у попередньому році. Те саме відноситься і до зросту фреквенції гостей, що осягнула число 1331 осіб проти 954 попереднього року. В цім було 29 шкільних прогульок, серед яких одначе крім жовківських гімназистів під проводом д-ра Крип'якевича та садівників з Миловання не було, на жаль, ніяких інших поза-львівських, яких у 1928 р. було вже 13. Приходиться пригадати управам наших шкіл виховуючий вплив відвідування молодю своїх музеїв на практичне поширення їх світогляду, на розбудження пошани для пам'яток по своїх предках та на закріплення культурної традиції.

Між гістьми музею слід відмітити наукових робітників і аспірантів, що працювали в поодиноких відділах музею чи оглядали їх основно. У відділі доісторичної археології були між ними: віденський археолог Карпентієр, краківський консерватор Журовський, абсольтв. Смішко та варшавський консерватор Якимович, а у відділі етнографії: англійський етнолог Далвей, асистентка варшавського етнографічного музею Туванівна, проф. Хилінська та абсольтв. Фальковський.

Персонал музею остав незмінений з попереднього року. Нормальне вже урядування відбувалось щодня від 8—13 год., і тоді, як рівнож в неділі і свята від 10—12 год, музей був відчинений також для публики.

Др. Ярослав Пастернак.

Б. Звіт з діяльності природописного Музею Наукового Товариства ім. Шевченка

за час від 1. II. 1927 до 31. XII. 1929.

Музей остаточно зорганізовано в рр. 1926/27 завдяки заходам Мат.-Прир.-Лік. Секції та Фізіографічної Комісії.

Відкриття музею відбулося дня 6. червня 1927 р. з нагоди II. з'їзду природників та лікарів.

Організація: кустос: Ю. Полянський, помічник: Е. Чайковський; співробітники (несталі): інж. Северин Пастернак (мінералогія, петрогр.), Кордюк Богдан (палеонтологія), Козій Гриць (ботаніка), Лазорко Володимир (хрущі).

Надзір над музеєм веде кождоразовий директор Мат.-Прир. Секції, зараз др. Володимир Левицький.

Приміщення: Музей міститься при вул. Чарнецького 24 у трьох комнатах II. поверха. Приміщення тісне, немає досі окремої кімнати на робітню та канцелярію.

Саля I. приміщує збірки мінералогічні, петрографічні та геологічні.

Саля II. живу природу.

Саля III. збірки ледяної доби.

Обстановка: Крім власних шаф та столів музей дістав даром солідну обстановку від слідуючих меценатів Товариства:

Вп. др. Маріян Панчишин дарував для ділювіяльного відділу обстановку зложеною з 5 дубових спеціально для цієї цілі зроблених шаф.

Вп. Роман Терлецький з Борислава дарував одну подвійну мінералогічну габльоту.

Вп. Гриць Терлецький з Борислава дарував одну подвійну мінералогічну габльоту.

Вп. директор Михайло Грицак дарував одну шафу з призначенням для ссавців.

Вп. Стефан Гевак управитель переплетні НТШ. дарував одну дубову шафу для орнітологічної збірки.

Всім Вп. жертводавцям складає музей за дари щирю подяку.

Виряд. Природописний відділ одержав від ліквідаційної комісії У. В. Ш. одну люпу на стативі, та два мікроскопи. З підмог Дністра, Маслосоюза, Народної Торговлі, закуплено барометер Люффа для pomірів висоти, а з фондів НТШ. подорожню люпу, тасьму, хемічні відчинники та пр. Підручна бібліотека знаходиться в стадії організації. До цієї пори придбано біля 50 найнеобхідніших книжок.

Збірки. В склад природописного відділу входять слідуєчі відділи:

I. Мінералогія, петрографія, фіто- та зоо-палеонтологія. Загальна мінералогія приміщена вже частинно в спеціальних мінералогічних габльотах. Петрографія і палеонтологія мають ще давні габльоти.

II. Ділювіяльна геологія обіймає зразки лесів, глин, травертинів, рінищ, гляціяльних матеріялів, ділювіяльну фавну: хребовців, м'якунів, хрущів, а побіч цього дріясову флору, палеолітичні кремінні знаряди та збірку сирівця, з якого зготовлено знаряддя.

III. Гербар б. п. др. Волощака, чорногорський зільник, збірка насіння та овочів.

IV. Орнітологія та ссавці — збірка краєва та декілька екзотичних зразків.

V. Збірка мушель морських та солодководних.

VI. Ентомологія — збірка б. п. проф. Верхратського уложена у 52 касетах. Хрущі ще не впорядковані. Збірка доповняється новими колекціями.

VII. Анатомія — збірка анатомічних препаратів, костей та картин дар Вп. д-ра Панчишина.

VIII. Збірка технічно-технологічна, дарована Гутничою Секцією при Кружку укр. гір. та гут. Студентів „Каменярі“ в Пшібрамі. В склад цієї збірки входять: дестиліати ропи, вугілля, огнетревалі матеріяли (шамот, дінас, целоліт), матеріяли для шліфування (електрїт, карборунд). сирі та пражені руди, колекція ріжних металів, фасонового заліза, взори дротяних та конопляних линв і пр.

До збогачення збірок причинилися: Инж. Батицький Во-

лодимир, Борислав, п. Березовський, Бесараб, уч. гім., проф. Білинський Володимир, Львів, Бованко Степан, Львів, Бованко Роман, Ворислав, Боднар Зенон, уч. гім., інж. Винар Омелян, Львів, інж. Волосенка Павло, Львів, інж. Гаврилів Теодор, Борислав, інж. Галушинський, др. Голубовський, Львів, інж. Глинянський, Львів, гром. С. Гординська, учит., Богородчани, Гупало Прокіп, Львів, Гаєвський Антін, уч. гім., геологічний Гурток укр. гір. студентів, Пшібрам, гімназія укр., Дрогобич, др. Долинський Маріян, Заліщики, інж. Желехівський Данило, Битьків, проф. Заклинський Богдан, Львів, проф. Загайкевич Б., Перемишль, інж. Збудовський Богдан, Зубрець, Ігуменат СС. Василянок у Львові, „Каменярі“ Кружок укр. гірн. студентів Пшібрам, інж. Капустяк Маріян, Борислав, Клим Іван, студ., Корхнівський, Бразилія, рад. Козбур, Кордюк Богдан, студ. унів., Львів, Козій Гриць, абс. філь., Львів, Крем'янецький, студ. унів., Львів, дир. Кузьмович, Дрогобич, др. Левицький Володимир, Львів, Левицький Роман, Борислав, проф. Лещій Северин, проф. Лопата Павло, Борислав, п. Максимович, Борислав, проф. Мартинець Гнат, Самбір, проф. Мельник Микола, Львів, п. Мельничук Михайло, Львів, Мирош Володимир, „Молот“ тов. укр. гірн. студ. в Леобен, інж. Молчко Теофіль, Осташівці, проф. Мрицівна О., Львів, др. Музика М., Львів, п-і С. Музикова, Львів, Оглій, уч. гімн., Огороднік студ. унів., Львів, інж. І. Озаркевич, Борислав, інж. Ольховий Михайло, Охримович, др. Панас, Заліщики, др. Панчишин Маріян, Львів, др. Пастернак Ярослав, Львів, інж. Пастернак Северин, Львів, проф. Полянський Юрій, Львів, п. Пришляк Теодор, проф. др. Раковський І., Львів, др. Рожанковський, Калуш, рад. Рожанковський Теодор, др. Ривюк Володимир, Львів, проф. Сметанський, гр. Стефанович Анна, інж. Стефанович Ярослав, Львів, інж. Сobotка, асист. гірн. Сокач Осип, Борислав, рад. Сопотницький, Львів, рад. Сохацький, інж. Співак, Босна, Терлецький Володимир, Стебник, аптикар Терлецький Михайло, Львів, Терлецький Роман, Борислав, гр. Терлецька, Борислав, інж. Телятинський Володимир, Вітковице, др. Тисовський О., Львів, проф. Фотинюк, Филипович Зеновій уч. гім., Львів, проф. Филипчак Іван, Самбір, артист Холодний Петро, Львів, проф. Шварц, Заліщики, п. Юрків Іван, інж. Дума Роман, Прага.

Робітня. Робітники музею виконали слідуєчі праці: консервовано збірки, означувано нові набутки та вписувано у каталоги.

В часі ферій роботу перенешено в терен, робітники збирали для музею нові експонати.

В музею виготовлено крім того слідуєчі наукові роботи: Ю. Полянський 5, Кордюк 1, Е. Чайковський 1.

**Зіставлення інвентару природописного відділу
за рр. 1927, 1928, 1929.**

Відділ	Інвентарне число під кінець			Замітка
	1927 р.	1928 р.	1929 р.	
Мінерал. петрограф.	2.296	2.756	3.030	} інвентар не скінчений
Ділю- віальна геологія verteb.	—	—	193	
everteb.	—	—	52	
петрограф.	—	—	116	
Ботаніка	1.100	1.265	1.265	+ 340 картин
Конхілії	75	99	99	
Анатомія (препар.) ...	29	30	30	
Орнітологія та ссавці	59	94	122	
Ентомологія	3 955	4.000	4.223	
Технологія	—	—	294	інвентар не скінчений
Разом	6.514	8.244	9.424	

В. Звіт з діяльності бактеріологічно-хімічного інституту

за р. 1926—1930.

Інститут поміщується в тому самому помешканні, що передше при вул. Чарнецького ч. 24 на I пов. Воно складається з двох більших і трьох цілком малих убікацій. Простір не надто великий мігби вистарчити, одначе розклад і положення убікацій того рода, що неможливо в них пе-

ревести уладження по модерним вимогам наукової лабораторії. Намічене перенесення інституту недалося покищо здійснити, з причини недостачі фондів в Т-ві, потрібних на опорожнення і інсталяцію нового приміщення. Тимчасом розвиток праць в інституті не дозволив остати при примітивному уладженні і виявив конечну потребу основнішого доцільного ремонту дотеперішнього приміщення. Заведено газ, переведено основну перерібку з пристосованням до потреб інституту електричних проводів, переведено перемену водопроводного уладження, поставлено піч, знесено кухню і приготовано уладження на її місці дигесторії, заведено телефон, відновлено всі убікації, відлякеровано вікна, двері і меблі і т. п.

Інвентар інституту, на який складаються меблі, апарати і книжки, представляє під цю пору вартість 7094 зол. Від 1926 р. придбано з більших апаратів колориметер і електричну центрифугу, окрім цього 10 менших приладів. Інститут посідає запас лабораторійного скла і хемікалій, який в міру зуживання доповнюється. Бібліотека числить 60 творів в 99 томах. Від 1927 р. пренумерує інститут постійно журнал „Klinische Wochenschrift“.

В інституті працюють постійно під цю пору Др. М. Музика, Др. Ю. Кордюк і інж. хем. І. Кандяк. В наукових працях брали також участь Др. О. Подолинський і покійний проф. П. Холодний. Від 1926 р. відбуло в інституті 7 лікарів Українців вишколення в клінічних методах досліду потрібних у шпиталях та в практиці. Протягом кількох місяців госпітували в інституті 3 лікарі бактеріологи чужинці для пізнання найновіших метод з області бактеріології, серології, гематології і лікарської хемії. В ділянці технічної хемії працювали протягом кількох місяців і принагідно 3 інженери хемії Українці.

На наукову працю інституту складалися:

1) Аналізи для лікарів в наукових цілях в особливих випадках з лікарської казуїстики.

2) Наукові виклади з демонстраціями для членів українського Лікарського Т-ва.

3) Аналізи для природничого музею Т-ва.

4) Експериментальні наукові праці.

Пп. Холодний, Музика, Кордюк і Кандяк працювали над умовами стабільности колоїду срібла. Друком вийшли

з цієї області дві праці: Холодний: „Стабільні колоїдні розчини срібла“ і Холодний-Музика: „Досліди над реакціями стабільного колоїду срібла з електролітами. Обі роботи друковані в XXVI т. Збірника Мат.-прир.-лікарської Секції Н. Т. Ш. 1927 р. Кілька інших праць з цієї області ще не покінчено.

Друком вийшла теж праця Подолинського і Музики: „Досліди над реакцією Маноїлова“, в Лікарському Віснику 1927 р. Окрім того розпочато і даліше ведуться праці на такі теми: Стабільність органічних колоїдів, стабільність бактерійних завісин, досліди над процесом гемолізи, досліди над оліями.

5) Після заложення комісії для вивчення кров'яних угруповань, переведено в інституті з кількома лікарями методологічні вправи в ізоаглютинації, як приготування до експедиції на Гуцульщину. В інституті приготуваються технічні засоби до цієї експедиції.

6) В цьому році розпочалися заходи для заложення при інституті досвідньої станиці, в якій переводитиме свої праці науково-технічна комісія.

Поза науковими роботами виконувалися в інституті безплатно аналізи для хворих інвалідів, сиріт і незаможних пацієнтів Народньої Лічниці і Порадні Матерей.

Для удержання інституту переводяться в ньому платні лікарські аналізи. З цих доходів покриваються кошти ремонту і інсталяцій в поміщенні, світло, газ, опал і удержання льокалю, закупно апаратів, скла, хемікалій, книжок, передплати часописів і кошти наукових праць. В цей спосіб інститут працює на засаді самовистарчальности.

Діяльність Виділу.

Треті повоєнні загальні збори Товариства відбулися дня 30. травня 1926 року. Вибраний на них Виділ уконституовався дня 3. червня 1926 року в такий спосіб:

Др. К. Студинський, голова і референт друкарні.

Др. Вол. Левицький, заст. голови і референт друкарні та переплетні.

Др. Роман Цегельський, секретар Виділу.

Др. Максим Музика, касієр.

Др. Мирон Кордуба, відпоручник історичної секції та референт бібліотеки.

Др. Ілярій Свенціцький, референт музею (мистецтво і етнографія).

Проф. Микола Мельник, відпоручник природоп.-матем.-лікарської секції, референт музею (археологія і природа).

Інж. Юліян Мудрак, референт камениць.

Інж. Микола Творидло, референт Белелуї.

Др. Іван Брик, референт книгарні.

Проф. Мих. Тершаковець, відпоручник філологічної секції та референт „Акад. Дому“.

Др. Стан. Старосольський, референт будинку при „Акад. Домі“.

Др. Тит Евген Бурачинський.

Пос. Михайло Струтинський.

Др. Ярослав Гординський.

Синдиком Товариства був др. Володимир Охримович.

На засідання Виділу запрошено всіх 3. членів контрольної комісії: дир. Ден. Коренця, дра В. Охримовича і дир. Омеляна Саєвича.

Згадати годиться, що інж. Юліян Мудрак перед вибором заступника голови заявив, що з причини інших численних, важних громадських занять і частих службових виїздів, не міг би прийняти поновно вибору на заст. голови. По цій

заяві обрано одногосно заст. голови дра Вол. Левицького, а так само одногосний був вибір секретаря Товариства, дра Романа Цегельського і всіх референтів.

Звіт із урядування дотеперішного Виділу обіймає час від 1. січня 1926 р. по кінець 1929 року. Раніше загальні збори не могли відбутись з причини, що Виділ не хотів віддавати своєму наслідникові справ на половину, або й цілком неполаднаних. А було цих справ і зв'язаних з ними фінансових клопотів чимало.

Найбільше журби спричинила Виділові давні, передвоєнні довги Товариства. На них звертав увагу своїх членів і громадянства вже попередний Виділ в „Хроніці“ Товариства ч. 67—68, ст. 7—11. На новий Виділ припав обов'язок звалоризування довгів і очищення з них маєтку Товариства. Справа була нелегка. Вірителі по рік 1924, доки не управилено польської валюти, не зголошувалися із своїми претенсіями. Коли ж видано валоризаційний розпорядок, вірителі не вдоволялися 15%, чи 24% сплати, але віддавали справу до вирішення Судові, який часто йшов їм на руку, визначаючи значно вищі ставки. Треба було примінитися до вирішення справи Судом, або йти в переговори з вірителями.

На камениці при вул. Чарнецького ч. 24., яка є власністю Товариства, а в якій містяться бібліотека, музей і бактеріологічна робітня Товариства, залишилося в дні 1. VII. 1923 р. несплаченого довгу краєвого Банку 58.903 авст. к. 70 сот. Попередний Виділ під проводом

К. Студинського сплатив застав-

ними листами довг поверх . . . 12.000 „ „ — „

Так, що залишилося довгу з днем

8. VI 1924 року 47.166 авст. к. 75 сот.

Квоту цю звалоризовано в році 1925 на 7.795 зол. 92 грош. Її сплачувано піврічними ратами по 360 зол. + адміністраційний додаток, так що претенсія давнього краєвого Банку, а сьогодні Банку господарства краєвого виносила з днем 30 грудня. 1929 року 5.761 зол. 19. гр.

Треба звернути увагу, що на цій реальности тяжить ще претенсія від 1912 р. на квоту 6.179 авст. корон 36 сот., по яку віритель не зголошується. Скільки винесла би валоризація цього довгу, годі передбачити.

Окрім цього була обдовжена ця реальність записом по-дружньої військової кавції в користь Адама і його дружини Феліції Ванди Дулембів в квоті 40.000 австр. корон з 5% відсотками, платними від дня 1. VII 1912 р. піврічно по 1000 корон.

Згадану подружню кавцію з'обов'язалося Товариство виплатити найпізніше до п'яти літ, числячи від дня купна (7. III 1912 р.) камениці, отже до дня 7. III 1917 року. Одначе по кінець 1925 р. ця кавція полишилася несплаченою. Відсотки були вирівнані тільки по день 2. X 1918 року, бо вірителі по них не зголошувалися з причини девальюації гроша. Тому відсотки залягали повних сім і пів року, значить, виносили по день 31. III 1926 року 15.000 корон.

До цієї кавції зголосила свої претенсії попередна власниця дому княгиня Кароліна Любомирська, поміщиця у Бакончицях. Її правні заступники виточили Товариству позов, домагаючися переведення валоризації претенсії враз із відсотками в повній висоті, отже в сумі 56 700 золотих. Справу заступав у суді синдик др. Вол. Охримович і довів до полюбовної угоди, з великою користю для Товариства. Капітал 40 тисяч корон звалоризовано на квоту 2.000 долярів, а відсотки винесли 1350 долярів = разом отже 3350 долярів.

Їх сплачено: дня 29. жовтня 1926 р.	1500 долярів	
„ 3. січня 1927 р.	} 1850 „	
„ 6. січня 1927 р.		
	<hr/>	Разом 3350 долярів

По сплаті цієї вірительности, її виєкстабульовано, так що крім двох вище зазначених претенсій банку господарства краєвого на квоту 5761 зол. 19 гр. (з днем 30. грудня 1929 р.) і незвалоризованої квоти 6179 австр. корон і 36 сот. з відсотками від дня 7. III 1912 р. ніяких більше з'обов'язань на цій реальности Товариство не має.

На камениці при вул. Чарнецького ч. 26 залишилося несплаченого банкового довгу в дні 1. VII 1923 р. 70.107 австр. к. 70 сот.

Із закуплених в 1924 р. 4% заставних листів краєвого банку сплачено дня 28 III 1924 року, за головування К. Студинського 42.000 „ „ — „

Решту квоти звалоризовано на суму 4.806'67 зол. (541 долярів 29 ам. центів), які остаточно сплачено в днях 21. XII 1927 р., 28. V 1929 р. і 11. VII 1929 р., так що ця каменниця, закуплена з дару П. Пелехіна, сьогодні вільна від всяких довгів. Екстабуляцію довгу переведено.

З черги приходимо до третього маєтку Товариства, Белелуї. Меценат Наукового Т-ва ім. Шевченка, др. Теофіль Дембицький завіщанням, писаним ще в р. 1912 передав Товариству на власність село Белелую, снятинського повіту. Обняло воно цю маєтність по смерті дра Т. Дембицького, що умер у Відні в ночі з дня 15 на 16 липня 1915 року. Із простору 430 моргів землі продало Товариство в рр. 1921—2 поміж місцеве селянство по верх 330 моргів, а для себе задержало по сьогодні 93 моргів, а саме:

орного поля	48'5	моргів
огороду	6'5	"
саду	10'—	"
пасовиска	15'—	"
сіножати	6'—	"
лозини	6'—	"
дороги	1'—	"
	<hr/>	
	93'—	моргів

Доходи із цього маєтку були заєдно малі, бо земля довгий час була ялова, будинки розвалені, податки високі, урожаї слабі, кошти забезпечення перед огнем значні, а ціни на збіжа в останніх роках нижчі від коштів продукції. Треба було перевести адаптації мешкального будинку і довести до ладу бодай три кімнати, побудувати в р. 1926 стайню, а в р. 1928 барана на воду. Серед безнастанних вкладів доходи з Белелуї були дуже малі. Господарить на ній з рамени Товариства від р. 1922 адміністратор, п. Бронислав Заремба, гарний господар і совісний чоловік, а цій обставині треба завдячити, що земля, добре справлена, росла в ціні, а Товариство оминуло чимало адміністраційних клопотів на маєтності, положеній далеко від Львова.

Одначе на маєтності Белелуї залишилася була невірнаною військова кавція пані Стефанії Кравсової, дружини генерала польського війська, у висоті 40.000 австр. кор. з неоплаченими відсотками від дня 31. X 1921 року. Пані Крав-

сова зажадала судової валоризації на повних сто відсотків. Справу ведено у трьох судових інстанціях. Суд признав п. Кравсовій 75 відсотків, хоча по закону належалося 15, а найвище 24 відсотків. Суд виходив із заложення, що Наукове Товариство дістало Белелую від дра Теофіля Дембицького даром, отже з'обов'язане до вищих чинитьб супротив вірительки. Цілу належну квоту виплачено п. Кравсовій у двох ратах:

дня 15. VI 1928 року	30.000—	зол.
„ 2. VI 1929 „	1.500—	„
а крім цього відсотки від, 1. VII 1924	7.500—	„
Так само покрито, згідно із заві- щанням пок. дра Т. Дембицького кошти адвоката противної сто- рони	862·60	„
Власні кошти Товариства в спорі і переведенні екстабуляції вине- сли квоту	416·40	„
Як згадано вище, мусіло Товариство побудувати в Белелуї стайню, коштом	1.039·07	„
і барана на воду, коштом	4.103·60	„
Разом винесли всі видатки квоту .	45.421·67	зол.
або перераховуючи на долляри	5.115·05	дол.

З грошей, виручених з парцеляції Белелуї в р. 1921—2 часть з'ужито на біжучі потреби Товариства, а за решту закуплено в р. 1923 дім при вул. Панській (сьогодні: Пілсудського) ч. 21 за ціну приблизну около 10 тисяч доллярів, о скільки взагалі серед тодішньої девальюації можна її означити.

Одначе й на тім домі був довг 240.000 австр. корон із відсотками, що перейшли вдруге таку квоту. Дня 9. IV 1927 р. перевів голова Товариства умову з вірителями, п. Старковою та її сином, др. Горшовським і заплатив їм:

дня 12. IV 1927 р. квоту	1.500—	дол.
а адвокату противної сторони	200—	„
Разом	1.700—	дол.

Ця каменниця приспорювала вже багато клопотів попередньому Виділові, про що писано в „Хроніці“ за роки

1923 - 5, ч. 67—68, стр. 13—14. Одначе й новий Виділ мав з нею чимало журби. В сусідстві будувала поштова каса ошадности свій великий чиншовий дім. Фундаменти підкопано так глибоко, що камениця Товариства почала зарисовуватися. Двічі перепливала вода, уживана підприємцем для гашення вапна, через мури камениці та завохчувала ще більше і так вже вохкі стіни. З браку гроша закинула поштова каса ошадности будову другого чиншового дому в найближчому сусідстві і забезпечила каменицю Товариства перед заваленням тільки деревляними підпорами. В камениці Товариства не було каналізації, а що вона була побудована на багні, вона безнастанно стояла по півницях і через те треба було її що дня випомповувати. Дім мав тільки один вхід і двоє сходів, так що на випадок огню грозила небезпека для життя мешканців. Крівля була понищена і треба було її рік річно значним коштом направляти. Основне переведення ремонту камениці було би потягнуло дуже значні видатки, а грошей на це не було, а в добавку можна було побоюватися, що скоро вийдуть на яву ще інші недостачі, через що ремонтів ніколи не буде кінця. Супротив небезпеки, яка безнастанно грозила мешканцям, Виділ обезпечив дім від випадку на значну квоту, а що на стіні виступали що раз нові риси і щелини, Виділ, по зрілій нараді, рішив визбути я цього дому, а враз із ним всіх клопотів, небезпек і судової відповідальности.

Остаточна ціна довгим шуканні купця, продано цей дім	
дня 30. травня 1927 р. п. Мінцерам за квоту 17.000 доларів, з чого потручено сплату претенсії п. Старкової і дра Горшовського та їх адвоката у висоті . . .	1.700— дол.
посередника при продажі дому	340— „
і гроші, виплачені пані Кравсовій	5.115 05 „
	<hr/>
	7.155 05 дол.

Залишилося було в „Земельному Банку“	
по вітрученні із	17.000— дол.
квоти	7.155— „
	<hr/>
	9.845 — дол.

Сплатення вірительностей на інших домах йшло дуже повільно. Ставали Товариству в пригоді дійсні його добродії та прихильники, маг. фарм. і власник аптики у Львові п. Мих.

Терлецький, що на просьбу голови позичив був на протяг місяців 1850 долярів без ніяких відсотків, і др. Роман Слюзар, адвокат в Микулинцях, що зложив був до депозиту голови Товариства квоту 4.000 долярів і побирав малі відсотки тільки від тих грошей, які воно мусіло собі при виплатах позичити. Одначе обом прихильникам Товариства треба було гроші звернути і аж до продажу дому при вул. Панській, мусів Виділ брати позички в „Зем. Банку“, в „Центробанку“, „Доставі“ і оплачувати нормальні, а всеж таки дуже високі відсотки. Тому Виділ рішив позичити собі в фондї Дембицького

на сплату довгів реальности вул. Чарнецького	24	3.350 дол.
„ „ „ „ „ „	26	541 „
		<u>3.891 дол.</u>

Так отже з квоти, яка залишилася в „Земельнім Банку“ у висоті	9.845 дол.
позичено	<u>3.891 „</u>

Отже залишилося 5.954 дол.

В такий спосіб уморено передвоєнні довги, а вони виносили:

Сплата довгів реальности вул. Чарнецького	24	3.350 дол.
„ „ „ „ „ „	26	541 „
„ „ Белелуї		5.11 „
„ „ реальности вул. Панська	21	1.700 „
		<u>340 „</u>
		11.046 дол.

Щоби придбати Товариству наукових робітників з посеред студентів університету, задумав акад. Мих. Грушевський ще в р. 1903 побудувати „Академічний Дім“. На цю ціль зложив гром. Евген Чикаленко з України квоту 63.259·74 австр. корон, цебто поверх 12.600 долярів. За квоту 45.918·45 австр. корон закуплено три парцелі і на них почато будову. Докладні дані з дальших збірок, які можна провірити з книг Товариства, оголошені друком в брошурі „За Академічний Дім“ Львів 1927 р. З них виходить, що складки йшли пиняво, а що будову треба було перевести, тому Товариство мусіло докладати із своїх грошей. Хоча Товариство мало тоді друк шкільних, українських книжок і значні державні

підмоги, треба було безнастанно оперувати вексьями і їх сплачувати, так що від себе доложило Товариство до „Акад. Дому“ квоту поверх 100.000 австр. корон = 20.000 долярів. Не більше винесли збірки на „Акад. Дім“, вчисляючи в те підмоги галицького сойму у висоті 15.400 австр. корон і поважніші датки громадян з України (Вас. Симиренко у висоті 8.610 корон, Мик. Аркаса 1.265 корон, Мих. Грушевського 500 кор.), а з Галичини: Тов. ім. Шевченка 1.500 к. дра Ст. Федака 1271 к., дра Т. Дембицького 1000 к., др. Евг. Олесницького 500 к. і т. п.

Площі а тим самим будинок, що був готовий 1906 р., заінтабульовано на Тов. ім. Шевченка в тій цілі, щоби під його оком виростали культурні та наукові робітники „з вищими духовими інтересами та суспільними і національними обов'язками“, та щоби „Акад. Дім“ серед злиднів і браку доходів не пропав і не загірився, а мав підтримку в Товаристві.

Вложену квоту уважав Виділ Товариства за свій депозит, а що Товариство сьогодні не могло би зректися своїх вкладів, тому чи скорше, чи пізніше мусить прийти до розчислення. Про всіякі клопоти, які від хвили закупна площі, будови дому і його покінчення аж до останних часів мали Виділи Наук. Тов. ім. Шевченка, тут не місце і не час говорити. Щоби позбутися їх, Виділ віддав адміністрацію „Акад. Дому“ в р. 1927 „Товариству прихильників освіти“ під проведом през. Дра Вол. Децикевича. Воно оплачує податки і всякі інші адміністраційні видатки, рати банкового довгу, якими обтяжений „Акад. Дім“.

В р. 1930 рішилося „Товариство прихильників освіти“ перевести доконечний ремонт дому коштом поверх 10.000 зол., які впишеться на добро молоді. На жаль, серед неспокоїв, частих ревізій і арештувань поміж молодю, „Академічний Дім“ не може дати їй спокійного захисту, потрібного для науки.

Претенсії Наук. Тов. ім. Шевченка до „Акад. Дому“ зросли в останньому часі значно, бо треба було звертати колишньому меценатові „Акад. Дому“ гром. Евгенові Чикаленкові частинні відсотки в часі його безвихідної недуги.

На площі „Акад. Дому“ був магазин книжок Товариства, який розвалювався. Філія „Рідної Школи“ стрийського

передмістя почала на тому місці ставити свій будинок, заки підписала умову на безплатне уживання його на протяг довшого часу, почім будинок стане власністю „Акад. Дому“, — одначе досі будинок не викінчений, а умова, не зважаючи на заходи Виділу НТШ., не списана.

Чимало клопотів і грошевих видатків мав Виділ Товариства із своїми власними домами. Будинок при вул. Чарнецького 24, де містяться бібліотека і музеї, облітав з виправи, з поза якої визирала цегла. З дня на день падала виправа на голови проходжих людей, а магістрат грозив грошевеними карами та домагався обнови домів Товариства. В неодному місці струпішили бельки, стропи і сходи, тому треба було забиратися до ремонту. В добавку інституту НТШ. почали сильно зростати. Для книжок в бібліотечі бракувало місця і залишилися три дороги: або закинути дальше каталогування книжок і утворити з них магазин, або й замкнути бібліотеку, або приступити до її поширення. Дня 6 жовтня 1926 р. умер Вол. Гнатюк, що займав в будинку при вул. Чарнецького ч. 24 службове мешкання, зложене із трьох кімнат, кухні, ясної спіжарні і лазнички. Виділ рішив передати це мешкання для ужитку бібліотеки. По довгих переговорах з вдовою бл. п. Гнатюка зробив синдик др. Охримович з нею умову, якою виплачено їй одноразово 350 долярів на винайм мешкання і прийнято з'обов'язання доплати до невеличкого заосмотрення з боку пенсійного Інститута, по 80 зол. місячно. З днем 1 квітня 1928 р. віддала п. Гнатюкова мешкання до діспозиції НТШ. і тоді можна було почати його обнову, через що зискано 5 гарних кімнат для бібліотеки. З огляду, що нове приміщення для бібліотеки було цілком відокремлене від дальших бібліотечних саль і кімнат, тому треба було окремим переходом їх злучити. Артистичні пляни такої злуки, зглядно перебудови подав архітект Ол. Пежанський. Цілу каменицю відчищено з фронту і у внутрі, так що вона є сьогодні прегарним, репрезентаційним домом Товариства і звертає на себе загальну увагу. В новопридбаному мешканні від п. Гнатюкової уладжено окрім робітень для персоналу, дві кімнати для наукових робітників, які умебльовано скромно, але по європейськи, так що вони належать сьогодні до найсим-

патичніших у Львові. При цій нагоді відновлено із вні і у внутрі сумежний будинок НТШ. (вул. Чарнецького ч. 26). Побіч інж. Пежанського, переводили частинний ремонт ще інші будівничі, бляхарі, кафлярі, малярі і лякерники. Не одну роботу при віднові домів, особливо лякерничу і малярську відкладено на кращі часи, всеж таки зроблено те, що серед даних матеріяльних відносин було можливо.

При цій нагоді треба завважити, що на ремонт дому бібліотечного мав Виділ НТШ. надію дістати підмогу від міністерства освіти у Варшаві. Принайменче обіцяв її мін. Добруцький в місяці червні 1928 року голові Товариства. Одначе міністер Добруцький небавом уступив і з обіцяної підмоги не вийшло нічо, а на всякі дальші письменні просьби о підмоги з податків, які платить до державного скарбу український нарід, НТШ. не діставало відповіді. Одинокий раз признав міністер просвіти др. Добруцький в р. 1927 квоту 7.500 зол. п. (820 долярів) на потреби Товариства і цей факт Виділ вважає умісним внести до хроніки. Так само чотири рази признала Рада міста Львова Товариству, в р. 1927 квоту 2.000 зол. а в рр. 1928, 1929 і 1930 по 3.000 зол.

Загальний кошт всіх дотеперішних видатків при віднові обох домів НТШ. виніс

квоту	44.171'89 зол. = 4.974'30 дол.
на помешкання п. Гнатьюковій	<u>3.108'— „ = 350'— „</u>
Разом . .	47.279'89 зол. = 5.324'30 дол.

В цю квоту не вчислені видатки на бібліотечну обстанову, на закупно свічників і на електричні проводи. Останні в сумі біля 2.400 зол. ще в р. 1930 сплачується.

Виділ вважає умісним звернути при цій нагоді увагу широких кол громадянства, що бібліотека і музеї ростуть так скоро, що вже в найближчому році бракне місця для дальшого приміщення книжок і експонатів. Товариство стоїть перед дальшими завданнями, а тим самим і великими видатками. Треба буде добудовувати на бібліотечному будинку один новий поверх, в якому могли би найти приміщення збори музею, а дотеперішні музейні салі та кімнати могли би перейти на поміщення бібліотеки. Така добудова коштувала би 25—30.000 долярів. Колиб вона була з яких небудь

причин неможлива до переведення, тоді треба би приступати до будови, чи купна нового дому, зглядно до викупна „Акад. Дому“, який можна би призначити на музей.

Нові клопоти спричинювала і даліше спричинювати буде друкарня НТШ., в яку від р. 1912 не роблено ніяких вкладів. Сливе до падолиста 1927 р. складано у ній черенками. Робота йшла поволи, а друкарський цінник був високий. Щоби подешевити склад і змодернізувати друкарню, зроблено дня 7 липня 1927 р. умову з берлінською фірмою „Graphika“ на закупно двох американських друкарських машин так званих лінотипів, яких ціна

винесла	10.369'60 амер. дол.
на 34-місячні сплати	
По кінець 1929 року сплачено	<u>8.441'75 „ „</u>

Залишилась до сплати на 1930 р.	
в семи місячних ратах квота	1.927'85 амер. дол.

В хвилі, коли складається цей звіт, ціла згадана квота вже вирівнана.

На закупні лінотипів робота ще не скінчена. Небавом треба буде купити одну поспішну машину до друкування, бо всі дотеперішні машини в числі 5 давного типу потребують численної служби, без якої поспішна машина обходиться. Ціна такої машини виносить 9.000 долярів. Журбу про її закупно полишається вже новому Виділові.

Окрім друкарні потребує обнови переплетня, яка із своїх приходів закупила вже 4 машини

коштом 19.839'40 зол. або	2.204'40 амер. дол.
-------------------------------------	---------------------

одначе треба буде робити даліші закупна, а крім цього подбати про новий локаль, бо дотеперішний тісний і невідгідний і в ньому розвинути роботу на ширші розміри — годі.

Коли счислимо всі видатки інвестиційні, які покрив Виділ в роках 1926—9, то дійдемо до таких висновків:

сплата довгів на маєтностях НТШ.	11.046'— амер. дол.
обнова домів і даток п. Гнатюковій	5.324'30 „ „
закупно лінотипів враз із ратами 1930 р.	10.369'60 „ „
закупно 2 машин до писання	<u>200'— „ „</u>

Разом 26.939'90 амер. дол.

Побіч інвестиційних видатків, які треба було покрити, мав ще Виділ багато інших розходів, а саме на удержання видавництва, бібліотеки, музею і центральної управи, які з року

на рік, в міру розвитку агенд, безнастанно зростали. Для прикладу наведемо видатки з останніх трьох і пів року, отже за час від 1 липня 1926 року — по кінець 1929.

Видавництва:	Автори, редактори і коректори:
від 1. VII 1926 до 30.	
VI 1927 р. 22.479'10 зол.	з цієї квоти побрали 5.610'30 зол.
від 1. VII—30. XII 1927 35.080 32	" " " " " 12.245'03 "
в р. 1928 39.814'92	" " " " " 16.019'66 "
в р. 1929 (в чім багато видань на 1930 р.) . 80.004'72	" " " " " 23.196'92 "
<u>177.379'06 зол.</u>	<u>57.071'91 зол.</u>

Ми нарочно розбили ці видатки на видавництва, щоби виказати, як мало побирали автори, редактори і коректори в порівнанні із складачами та іншими видатками, зв'язаними з виданням книжки. Із цього виходить, що авторські рему-нерації не доходили навіть до одної третини коштів загальної продукції книжки.

Завважати треба, що квота 57.071'91 зол., яку побрали автори, редактори і коректори видавництв протягом пів-четверта року, обіймала працю 123 співробітників. Авторам плачено від аркуша 13 дол. 50 ам. центів, а побіч цього за першу коректу 1 доляр 50 центів, а за другу і третю 1 доляр. Разом міг побрати автор від друкованого аркуша 16 долярів. Щоби заощадити видатки на велику і дорогу коректу в друку, виплачувано редакторам по 5 долярів від аркуша а за це мусіли вони віддати друкарні праці авторів без ніяких помилок.

Автори були загально вироzumілі і супротив них має ще Товариство з'обов'язання головно за праці, які лежать в рукописах, або які що й-но складаються. В році 1923 плачено авторові за аркуш друку 14 ам. центів, а за склад аркуша діставав тоді складач 10 долярів.

Заробітки поодиноких авторів виносили річно від 3 до 200 дол. при більших працях. Жити із них ніхто не міг. Часи, коли Товариство мало біля 100 тисяч корон (20 тисяч долярів) з державних підпомог за Австрії, скінчилися в 1918 р. Зокрема мала тоді друкарня доходу біля 40.000 корон річно з друку українських, шкільних підручників. Від 1919 р. не побирає Товариство ніяких державних підмог (з виїмком

одноразового датку в 1927 р. у висоті 7.500 зол. польських), а крім цього відобрано Товариству друк українських, шкільних книжок в 1923 р. для Ставропігії, а від 1928 р. виключно для польських друкарень.

За часів Австрії, при доходах з підмог та з друку шкільних книжок, коли видавано багато наукових творів, а побіч них „Літературний науковий Вістник“, могли автори спокійно працювати, а кількох з поміж них, як пок. Ів. Франко, Маковей, Федюшка і інші мали забезпечений прожиток. Сьогодні годі про це думати. Всеж таки Товариство старалося, щоби наукові співробітники, які жили виключно із своїх праць, не гинули з голоду і мали спроможність працювати. Одначе й тут Товариство було би безсильне, бо число його видань обмежене, як би не обставина, що галицькі наукові робітники могли друкувати свої твори на Україні. Працюючи для рідної культури, вони нав'язували наукові та особисті зв'язки з науковими співробітниками та інституціями на Україні. Хоча не один автор друкував там свою працю без ніякої ремунерації (в Академії до 1929 року не плачено нічого), то всеж таки на загаль по інших видавництвах, як на прикл. у ДВУ (Держ. вид. України) гонорарі за наукову працю були тричі вищі від тих, яке давало Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові. Круги читачів наукових праць на Україні сильно збільшилися, а через те й ремунерації могли бути вищі. Одначе вони не стоять в ніякому порівнанні із тими гонорами, які побирають на Україні автори красного письменства

Побіч видатків на наукові видання мало Товариство обов'язок утримувати бібліотеку, музей і централю.

	Бібліотека:	Музей:	Центрاليا:
	зол.	зол.	зол.
від 1. VII 1926 до 30. VI 1927	21.184·13	5.160·48	17.486·63
„ 1. VII 1927 „ 30. XII 1927	12.650·82	2.717·78	10.871·62
в р. 1928	31.194·49	10.058·49	25.436·31
в р. 1929	35.635·93	13.382·14	16.686·31
	<u>110.665 37</u>	<u>31.318·89</u>	<u>70.480·87</u>

Між галицькою суспільністю витворилося переконання, що НТШ у Львові має великі маєтки, а тим самим також дуже значні доходи. Тому вважає Виділ умісним цю справу роз'яснити. Коли говориться про маєтки, то без сумніву це Товариство зможе. Воно має дві великі камениці, претенсію

на 20.000 доларів до „Акад. Дому“, а побіч цього 93 морги землі. Крім цього його власністю є друкарня, книгарня і переплетня. Має також Товариство прекрасну бібліотеку і музей, що представляють велику вартість. Оскільки одначе маємо говорити про доходи, то вони в порівнанні з маєтком є мінімальні. Перед усім треба пам'ятати, що в камениці при вул. Чарнецького ч. 24 бібліотека займає 17 саль і кімнат, два музеї рівнож 17 саль і кімнат, а бактеріологічна робітня 5. Ні одна із тих інституцій не платить чиншу, хоча рахунково його переводиться. Через те згадана камениця приносить недобір, бо чинші від чотирох локаторів (яких чи скорше, чи пізніше треба буде позбутися) не покривають податків, не згадуючи про щорічні направи і адаптації. Чинші з обох камениць приносять тому місячно 2.120 зол., а річно 25.340 зол. Із цієї квоти треба відчислити половину на податки, ремонти і т. д. Це одинокий певний дохід НТШ.

Претенсія НТШ до „Академічного Дому“ не приносить ніяких відсотків. Ані бібліотека, ані музей не можуть також дати ніяких грошових прибутків, а противно вимагають великих річних вкладів на удержання персоналу, на світло, топливо, інвентар, комплектування збірок, консервування предметів і т. д.

Друкарня є активна, не зважаючи на загальний застій промислу. Одначе вона потребує значних вкладів, щоби могла стати дохідним жерелом для Товариства, більшим, як досі. Від переміни друкарні на безцінникову стримував Товариство сумний досвід із друкарнею Ставропигії. Товариство знає, що має сьогодні з поміж з'організованого робітництва добрий персонал, якому можна спокійно повірити маєток друкарні. Чи дістало би воно такий самий персонал з поміж нез'організованих складачів і машиністів — годі передбачити. На всякий спосіб, досвід міг би бути дуже дорогий.

Книгарня поширюється під управою гром. Василя Палієва на Галичину і Волинь, тому мусить мати матеріальні засоби на власні цілі.

Переплетня під умілою і жичливою рукою гром. Степана Гевака, стає нераз у пригоді НТШ, одначе ані її, ані інших підприємств не вільно експлуатувати в такий спосіб, щоби підірвати їх існування.

Друкарня не має ніяких довгів, а книгарня мусить оперувати кредитами (з поч. кожного шкільного року до висоти чверть мільйона зол.), коли має сповнити свою ціль поширення української книжки в школі і глухих закутинах нашої землі. На всякий спосіб, є вона активним підприємством, не зважаючи на кризу, яку переживає українська книжка.

Як би ми зачислили весь дохід brutto з каменець у висоті 25.340 зол., а додали до цього ще всякі інші доходи, то весь річний дохід централі НТШ винесе річно найвище 40 000 зол. Між тим бюджет НТШ сягав у 1929 році до висоти 156.973 94 зол. Це значить, що поперх 126.000 зол. мусів Виділ придбати. В липні 1930 р. закінчено сплату лінотилів, а що в 1929 р. сплачено за них біля 3.600 дол., тим самим о таку квоту будуть менчі видатки в 1931 р. Одначе, як вже зазначено, передбачені дальші розходи, зв'язані з друкарнею, переплетнею, бібліотекою та музеєм і ледви, чи бюджети найближчих літ зменшаться. Дотеперішній Виділ не міг би був поширити своєї праці, як би не те, що продав на Україну частину своїх наукових накладів та що до діспозиції тамошніх бібліотек поставив бібліотечні дублікати в числі 15.000 томів. Зовнішні причини не сприяли дальшій трансакції в 1930 р., тому вона станула на мертвій точці. Одначе Виділові годі було обмежувати видатки на наукові потреби, бібліотеку, музей, бо легше перебути Товариству кризу, як науковим робітникам і службовому персоналові, викинені му на вулицю серед загального, економічного засгою. А кожне скорочення персоналу було би рівночасно ліквідацією наукової роботи Товариства. На удержанні централі було в бібліотеці 9 службовиків, в музею 4, в централі 3. Їх платня винсила місячно з забезпеченням в пенсійному нституті та касі хорих квоту 4.280 50 зол., а між тим, як зга тано, сталого доходу мав Виділ з каменець 2.120 зол. Окрім платні урядовцям мусів Виділ покрити кожного місяця ще чимало біжучих видатків, так що виплати ся а и до 6 000 зол. (700 долярів), а в квоту цю не були вчислені видавництва Товариства закупна музейних експонатів і комплектування бібліотеки. Тому треба було запозичитись у фонді Дембицького, оскільки не було ніяких

більше грошових впливів.¹⁾ Треба було також платити решту належності за лінотипи і викінчити ювілейні видання Товариства, хоч би з огляду на праці закордонних письменників. Не зважаючи однак на великі видатки, про які згадано, Виділ дбає, щоби не вичерпувано готівки та щоби з виїмком з'обов'язань у внутрі Товариства, воно не мало ніяких інших довгів. На жаль, чимало намірів Товариства розбили останні події в Галичині. Станули всі підприємства Товариства, а тим самим пропали прибутки.

Виділ Товариства та адміністратор камениць робили чимало заходів, щоби обнизити зглядно звільнити маєток Товариства та його підприємства від податків, які накладали скарбові влади. Завдяки тим заходам вдалося звільнити каменицю при вул. Чарнецького 24 від податку від нерухомості та від локаторського податку, постійно на річну суму 6.631'68 зл.; крім цього по вирішенні двох рекурсів відписано податки від їзди на суму 565'20 зл. Виділ починив рівночасно в Міністерстві торгівлі та промислу заходи в цілі звільнення підприємств Т-а від промислового податку.

Щирою печаливістю окружив Виділ Товариства свій добірний персонал та в міру спромоги упорядковував його побори. За всіх службовиків складав Виділ з власних фондів в цілості оплати в касі хорих та в пенсійнім інституті. З урядовців книгарні помер многонадійний, талановитий співробітник Маркіян Єзерський, що покінчивши, як стипендист Т-а курс книгарства в Липську, почав працювати з добрими успіхами в книгарні Т-а.

Хоча як тяжке є фінансове положення Т-а, то всеж таки Т-о старалось, по змозі, прийти з допомогою артистам та науковим робітникам. З артистів, що їм Т-о приходило з підмогою та яких трудами користувалось, померли Володимир Пещанський, незрівняний реставратор старих образів, та Петро Холодний, рівно визначний мистець, як і учений хемік, що науково працював в хемічно бактеріологічній робітні Т-а. Артист маляр п. Ол. Новаківський, якому Виділ ще в 1925 р. виплатив 125 амер. доларів на портрет бл. п.

¹⁾ Платні персоналу друкарні (20 осіб), переплетні (21–30 осіб) і книгарні (18 осіб) тут не вчислені, бо їх покривають самі підприємства.

б. голови Т-ва Ол. Барвінського, не сповнив по нинішній день своїх з'обов'язань та портрету не віддав, не зважаючи на численні упімнення Виділу. — Малярську робітню в камениці при вул. Чарнецького ч. 26, яку давніше безплатно займав пок. П. Холодний, відступив Виділ рівнож безкорисно артистам-малярам п. Осінчукові та п. Ковжунові.

Як давніше, так і тепер, приходив Виділ із стипендійними підмогами студентам та науковим робітникам (на екскурсії то що). Так побирав стипендію п. Семен Стефаник, син відомого письменника, у висоті 100 зл. місячно на протязі двох літ, дальше п. Богдан Лисяк, свояк пок. добродія Т-а д-ра Т. Дембицького, у висоті по 60 зл. місячно на протязі одного року; бібліотечними стипендистами були пп. Томасевич та Бучинський в р. 1929 і 1930 (по 75 зл. місячно); музейною стипендисткою була протягом трьох літ п. Ірина Гургулівна (по 60 зл. місячно) та п. Б. Кордюк через рік 1928 (по 50 зл. місячно).

Та з другого боку урядовці в міру своїх сил ішли на руку Виділові Т-а; найліпшим доказом на се нехай служить факт, що завдяки старанням пп. управителів переплетні, книгарні та друкарні, бюро голови дістало прегарну, вповні репрезентаційну обстановку. Рівнож завдяки гром. Стефанові Гевакові, управителеві переплетні, дістала камениця під ч. 26 двоє гарних, залізних стилевих воріт, а природничий музей велику шафу на приміщення орнітологічних збірок. Він причинився також значним датком від переплетні на ремонт домів.

З подякою згадує також Виділ НТШ. отцих жертводавців, що пам'ятали на культурну працю Товариства і старалися її підпомогти матеріальними засобами. Були ними:

Рік 1926:

13/V. Ів. Котів, Америка — 15 дол.	159'—
21/V. Гринчак, „ — 8 „	94'40
4/VI. Мат. Секція ВУАН в Києві, гонорар за участь в праці над термінологічн. словником	548'—
12/VI. Мат. Секція ВУАН в Києві, гонорар за участь в праці над термінологічн. словником	528'45
18/VI. Об'єднання, Америка (Філядельфія) — дол. 50	510'—
22/VI. о. Плешкевич Ом., збірка, Усте Зел.	20'—

24/VI. Із. Громницький, Львів — дол. 2	20'40
Ів. Бережницький, Львів	20'40
10/VII. Мих. Грушевський, Київ — дол. 28'10	252'90
Земельний Банк для Музея — дол. 15	135'—
29/X. ІНО, Харків — дол. 50	450'—
Рік 1927:	
24/I. М. Зячківський дар для Музея	50'—
16/II. Мих. Кравчук, Київ, дар — дол. 1	8'95
21/II. Січ в New York, Америка — дол. 25	223'50
25/II. Др. Л. Мишуга, Америка — дол. 1	8'94
26/II. Студенти з Пшібраму для Музея	182'78
5/III. Січ Хмельницького New York, Америка, на видавн. творів Франка — дол. 375	3.337'50
4/IV. Ростинський, Станиславів, для Музея	45'—
14/IV. Ів. Фещенко-Чопівський, дар для комітету	20'—
4/V. Маслосоюз, Стрий, дар для Музея	78'95
10/VI. Др. Перетц, член Акад. — 1 червонець	35'60
5/VII. Іван Марушак, Чікаго, дар — дол. 10	89'—
5/VII. Магістрат, Львів субвенція	2.000'—
7/XI. Почтова Каса Ощадности (невідомо від кого)	354'80
27/XII. Дністер — дар для Музея	100'—
Рік 1928:	
29/II. Жертва Н. Н.	513'58
30/V. Др. Ерліх, Львів, дар на видання — дол. 40	355'20
15/V. Об'єднання, Філядельфія, Америка — дол. 50	444'—
11/X. Магістрат, Львів — субвенція	3.000'—
Рік 1929:	
27/V. Магістрат, Львів — субвенція	3.000'—
20/VI. Др. В. Бирчак, Ужгород — дол. 5	44'15
8/VII. Прогулька з Волині — даток для Музея	12'49
21/X. Ак. М. Кравчук, Київ — дол. 5	41'90
23/X. Укрдержвидат	1.817'65
Рік 1930:	
11/III. Др. М. Кравчук, Київ	229'—
18/VIII. Фонд Яворських — дол. 354'72	3.149'91
22/VII. „ „ — „ 79'71	707'82
30/IX. Магістрат м. Львова, субвенція I рата	750'—
9/X. „ „ — „ II „	750'—
11/XI. Візит. Мих. Грицак (вдруге) для Музея	150'—

В р. 1930 зреалізував Виділ при безкорисній помочи д. Теодора Давидчака в Сараєві запис бл. п. радника Вінкентія Яворського в Сараєві та вложив цілу спадщину в сумі 25.727 динарів, рівноважних 439'43 амер. доларів в готівці як фонд ім. Вінкентія і Марії Яворських на народні та просвітні ціли в Зем. Банку кн. ч. 2241.

Так само покінчено остаточно справу запису пок. Наталі Кобринської, яка передала Товариству на власність п'ять моргів землі в Белелуї.

Товариство брало участь через відпоручників або письменно у різних святах та наукових обходах. У сорокліття наукової праці б. голови Товариства акад. М. Грушевського їздили до Києва акад. К. Студинський і др. Іл. Свеніцький та зложили йому в дарі срібний вінець. В червні 1927 р. взяли ті самі відпоручники філ. секції діяльну участь в правописній конференції в Харкові. Заходом Виділу відбулися ювілейні обходи з нагоди 30-літньої наукової та редакторської діяльності директора мат.-прир.-лікарської секції д-ра Володимира Левицького дня 3. квітня 1927 р. та 60-ліття життя і 35-ліття наукової діяльності голови Т-а академіка д-ра Кирила Студинського дня 2. грудня 1928 р. Секції присвятили обом ювілятам окремі томи Записок згл. Збірника мат.-прир.-лік. секції. Рівнож мат.-прир.-лікарська секція присвятила дійсному членові Т-а акад. д-ру Іванові Горбачевському окремий подвійний XXVIII—XXIX том Збірника з нагоди 75-ліття його уродин, який небавом явиться в друку. Товариство взяло участь в ювілейному святі письменника Василя Лукича в дні 19. грудня 1926 р. через своїх відпоручників д-ра К. Студинського та д-ра Р. Цегельського, в ювілею письменниці Софії Русової у Празі (заступав проф. др. О. Колесса), в святі О. Кобилянської в Коломиї 2. січня 1928 р. (їздив туди др. І. Раковський), в святі з нагоди 70-ліття уродин д-ра К. Левицького дня 25. листопада 1929 (відпоручники др. К. Студинський, др. В. Левицький, др. Р. Цегельський) та в історичному святі в пам'ять В. Антоновича в Києві (відпор. др. М. Кордуба). Товариство взяло участь в святі століття видання пісень Максимовича в Києві, куди їздили з рефератами акад. Студинський, акад. Ф. Колесса і др. Остап Макарушка; в ювілею Оссолінеум дня 16. червня 1928 р., на якому відпоручниками були др. К. Сту-

динський, др. В. Левицький і др. Роман Цегельський, в Шопенівськiм обходi в Варшавi (вiдпоручник др. Ф. Колесса), в з'їзді словянських географiв, геологiв та етнографiв в Кракові та Варшавi (вiдпоручники др. І. Раковський, др. Ф. Колесса, др. І. Зiлинський, др. Ю. Полянський), в ювiлейному святi проф. Фiнкля (вiдпор. др. М. Кордуба), в з'їзді чеських лiкарiв та природникiв в Празi 1928 р. (вiдпор. др. І. Горбачевський та др. М. Вахнянин), у всесвiтньому конгресi математикiв в Болонiї 1929 р. (вiдпор. проф. др. М. Кравчук), в конгресi бiблiографiв в Римi (вiдпор. др. Іл. Свенцiцький), в II з'їзді слов'янських фiлологiв (вiдпоручники: акад. Студинський, акад. Ф. Колесса і др. Ів. Брик), у всесоюзному математ. конгресi в Харкові в червнi 1930 р. (вiдпор. проф. М. Зарицький), у всесоюзному фiзикальному конгресi в Одесi в серпнi 1930 р. (вiдпор. др. В. Кучер), конгресi народнього мистецтва в Антверпiї (вiдпор. проф. др. Ф. Колесса) та в 150-лiтньому святi берлiнських музеiв (вiдпор. др. З. Кузеля). Товариство вислало привiт на ювiлей М. Ф. Бiлоусова 28. лютого 1926 р., на свято бiлоруської культури в Мiнську 10. падолиста 1926 р., на свято iнституту українознавства в Берлiнi в падолисті 1926 р., Гр. Коваленковi в Полтавi (40-лiття дiяльностi в профспiлках) в груднi 1926 р., до Narodopisn'oi Společnost'i у Празi з нагоди основання музею iм. Шафарика (24. березня 1927 р.), на з'їзд вiзантологiв в Београдi в квітнi 1927 р., д-ру Ол. Колессi в Празi з нагоди ювiлею (4. травня 1927 р.), унiверситетовi в Упсалi з нагоди 450-лiтнього ювiлею (26. вересня 1927 р.), iсторичнiй секцiї в Києвi з нагоди свята укр. пiснi Максимовича (26. вересня 1927 р.), ак. Д. Багалiєви в Києвi з нагоди 70-лiття уродин, проф. А. Брiкнеровi в Берлiнi з нагоди ювiлею (9. лютого 1928 р.), своїм членам: д-ру І. Курiвцевi у Львовi з нагоди 40-лiтнього ювiлею працi (21. березня 1928 р.) та дир. Мик. Заячкiвському з нагоди 35-лiття працi, товариству „Сiч“ у Вiднi з нагоди 60-лiття iснування (березень 1928), проф. д-ру Венедикту Дибовському у Львовi з нагоди 95-лiття уродин (4. травня 1928 р.), на з'їзд польських бiблiографiв (28. травня 1928 р.), на ювiлей Тов. Приятелiв Наук в Познанi, на ювiлей проф. В. Неєдлi в Празi (7. липня 1928 р.), на мiжнароднiй конгрес людової штуки в Празi (5. жовтня 1928 р.), Степановi Л. Мишковському

в Білій Церкві з нагоди 35-літнього ювілею, ювілейному комітетові М. Вороного в Києві (17. листопада 1928 р.), д-ру А. Чайковському в Коломиї з нагоди ювілею (21. грудня 1928 р.), Укр. Педагог. Інститутів в Празі з нагоди 5-ліття існування (24. січня 1929 р.), ювілейному комітетові В. Щербини в Празі (22. лютого 1929 р.), археологічному Інституту в Берліні з нагоди 100-літнього існування (19. квітня 1929 р.), акад. П. Тутковському на ювілейне свято (14. травня 1929 р.), президентові чеськословацької республіки Т. Масарикови з приводу 80-ліття уродин. З окрема брав участь голова Товариства у святочному засіданні Інститута ім. Шевченка в Харкові (9 квітня 1929 р.) і в отворенні готелю біля Шевченкової могили (9 червня 1929 р.), що має стати не тільки місцем випочинку для всіх, що йдуть з поклоном до могили Кобзаря, але й культурним осередком Канева.

В хвилі, коли кінчено склад звіту Виділу, звершилася сумна подія, яку годиться завести у Хроніку на вічну пам'ятку, щоби вона була свідком, серед яких умов розвивається під цю хвилю українська культура в Галичині. Дня 14 жовтня 1930 р. польські студенти університету і політехніки в числі біля 400 осіб явилися під бібліотекою і музеєм Товариства і витовкли серед диких вересків 91 шиб у вікнах. Окрім цього розбили польські студенти вісім виставових вікон в книгарні, спричинюючи шкоду на дві тисячі зол. Звичайно, навіть в часі війни, ворог щадить огнища культури, а тим більше повинна їх пошанувати молодь високих шкіл. Виділ Наукового Товариства запротестував проти цього вчинку польської молоді в окремих письмах до Ректорату і Сенатів університету і політехніки у Львові, Кракові, Познані, Варшаві, до Наукового Польського Товариства у Львові і Варшаві та до Академії Наук в Кракові. Досі було Наукове Товариство ім. Шевченка одиноким місцем, в якому могли зійтися спокійно наукові українські та польські робітники. Замітне, що крім Ректорату львівського університету, ні одна із згаданих польських інституцій не прислала відповіді.

Товариство вислало заяви співчуття рідні та інституціям: з нагоди смерти акад. Біляшевського в Києві, о. Михайла Кордуби, пароха в Сушні, архітекта Вол. Пещанського, польського письменника Яна Каспровіча, єпископа д-ра Осипа

Боцяна, президента Академії Наук в Бєограді Іоана Цвіїча, болгарського географа Крума Дрончілова в Софії, полковника УГА Івана Коссака в Києві, письменника Марка Черемшини в Снятині, польського письменника Ст. Пшибишевського, проф. Шішманова в Софії, Теодора Успенського в Царгороді, Густава Упмарка, дир. музею в Штокгольмі, Євгена Чикаленка в Празі, д-ра Ярослава Окуневського в Городенці, проф. Кадлеца в Празі, проф. Екснера у Відні, о. Івана Рудовича у Львові, редактора Ф. Федорцева у Львові, о. протоігумена Калиша у Львові, проф. д-ра Адольфа Гарнака в Берліні, акад. Тутковського в Києві, Олени Пчілки в Києві. Пам'ять покійного секретаря Т-а акад. Володимира Гнатюка та б. голови Т-а та його організатора радника Олександра Барвінського відсвяткував Виділ Т-а на окремих засіданнях в днях 7. жовтня та 26. грудня 1926 р. Покійним членам мат.-прир.-лік. секції др. Евменові Лукасевичові та др. Михайлови Косові присвятила секція окремі засідання. Рівнож взяло Т-о участь в похоронах пок. бібліографа та члена Т-а Івана Калиновича (падолист 1927 р.) через свого відпоручника Вол. Дорошенка. Також взяло Т-о участь в перенесенні мощів пок. члена-основателя Товариства і довголітнього виділового Костя Паньковського з Києва на цминтар у Львові.

В роках обнятих звідомленням померли отсі дійсні члени Товариства: акад. Володимир Гнатюк (6. X. 1926 р.), Олександр Барвінський (25. XII. 1926 р.), Михайло Зобків, Роман Лашенко, Евмен Лукасевич, Михайло Кос, Іоан Цвіїч, Крум Дрончілов, Іван Шішманов, Ян Лось, Карло Кадлец та Іван Бодуен де Куртене. Звичайні члени: єпископ др. Осип Боцян, бібліограф Іван Калинович у Львові радник суд. Роман Чайковський в Перемишлі, великий добродій Т-а Євген Чикаленко в Празі, лікар і письменник адмірал др. Ярослав Окуневський в Городенці, катихит о. Іван Рудович у Львові. Вічна їм пам'ять!

Діяльність секцій і комісій.

Хоча від р. 1918 обставини науковій праці не сприяли, хоча з львівського університету усунено в 1919 році всі українські катедри, а через те українці професори втратили не тільки варстат своєї праці, але й всякий вплив на молодь, (з виїмком часу, коли відбувалися виклади на українському, недержавному, а приватному університеті, утримуваному коштом українського громадянства, а розбитому всякими шиканами), — наукова робота членів Товариства плила далі широким руслом. Учені подвоїли працю, друкуючи свої твори не тільки у Львові, але й на Україні. Окрім цього Наукове Товариство ім. Шевченка і „Національний Музей“ у Львові захистили в себе молодь і дали спрому науково працювати також новим співробітникам.

Робота у всіх трьох секціях ішла нормально. Філологічна секція відбула від 1926 року 40 засідань, на яких відчитано 40 рефератів, а саме:

Філологічна Секція.

Реферати: від 1926 року.

1) Акад. К. Студинський: „Антиграфі“ М. Смотрицького.

2) Проф. І. Огієнко: „Черниця Маріяна“, праця Л. Білецького.

3) др. Я. Гординський: „З драматичної творчости XVII в.“.

4) Акад. Ф. Колесса: „Лемківські мелодії“.

5) Акад. К. Студинський: Розвідка П. Богацького з Праги про видання кобзаря й про *Ucrainica Cas. Ces. Mus.*

6) др. О. Макарушка: Проект українського правопису, зладжений Народним Комісаріятом Освіти, (на кількох засіданнях).

7) др. Я. Гординський і др. Іл. Свенціцький: „Лис Микита Івана Франка“ праця Т. Франка.

8) Акад. К. Студинський: Розвідка проф. Л. Білецького „До історії тексту Ів. Франка „Мойсей“.

9) Акад. К. Студинський: Праці Ф. Я. Савченка.

10) др. І. Брик: „Англійська драма про Гайдамаччину“.

11) Акад. К. Студинський: „Знадібки до укр. великодної драми“ праця акад. М. Возняка.

12) Акад. Ф. Колесса: „Найновіші методи в порядкуванні мелодій народних пісень“.

13) др. Я. Гординський: „Шевченко і Давид Штраус“ праця Д. Чижевського.

14) др. Я. Гординський: „Шекспірові переклади Куліша“.

15) др. Іл. Свенціцький: „Поле аперцепції і асоціації у дитини ранньої доби“.

16) др. І. Брик: а) Шевченко і Коляр; б) Шевченко в польській мові, дві праці др. Л. Луцева.

17) Акад. К. Студинський: „Останні зносини Куліша з Галичанами“ праця акад. М. Возняка.

18) Акад. К. Студинський: „Слідами Куліша“.

19) В. Дорошенко: „Бібліографічний перегляд студій про Куліша за останніх 15 літ“.

20) Акад. К. Студинський: „Листи В. Александрова до д-ра Пулюя“.

21) Акад. Ф. Колесса: Перегляд і групування лемківських пісень по змістові.

22) Акад. Ф. Колесса: „Українські музичні діалекти й характеристичні признаки лемківських мелодій“.

23) др. Іл. Свенціцький: „Листування галицьких Українців з Мікльосічем (1841—1890).“

24) др. І. Брик реферує свою студію п. н. „Йосиф Добровський і українські граматики“.

25) Акад. К. Студинський: Праці Ф. Я. Савченка: а) Листи Куліша до Погодіна від 1842 р. б) Співробітництво Куліша з Гатцуком. Своєю: Зв'язки Куліша з Ливчаком.

26) Акад. К. Студинський: Праці: Ф. Я. Савченка про тайну субсидію „Слову“ і акад. М. Возняка про Кониського й перші тт. Записок НТШ.

27. Акад. К. Студинський: „Листування Федора Вовка з Ол. Барвінським в рр. 1891 і 1900—3“.

28) Акад. К. Студинський: „З архіву Погодіна“, праця Ф. Савченка:

29) др. Я. Гординський: „Україна і Італія“.

30) Акад. Ф. Колесса: „Основні риси укр. похоронної і поминальної похоронности“.

31) Проф. М. Тершаковець: „З історії галицько-укр. відродження“.

32) Акад. К. Студинський: „Листування і зв'язки П. Куліша з Ів. Пулюєм“.

33) Акад. К. Студинський: „Молоді роки О. Потебні“, праця д-ра К. Чеховича з Праги.

34) др. Я. Гординський: „Шекспір републиканцем?“, праця д-ра В. Без'ушка. Др. Студинський: На досвітку українства в Галичині.

Більшість цих праць вже видруковано у Львові, або Києві, інші чекають своєї черги. Кільканадцять праць, присланих для ювілейних видань, не реферовано на секції З давніше прийнятих до друку праць А. Андроховича і Возняка декільки (на 70 арк. друку) лежать покищо в редакційній теці з причини браку фондів на видання.

Історично-Філософічна Секція.

Відбула 28 засідань, на яких зреферовано 46 праць. Реферати:

1) др. І. Крип'якевич: „Студії про державу Б. Хмельницького“. I. Границі. II. Дороги.

2) др. М. Кордуба: „Причинки до історії 1648 р.“.

3) др. Б. Барвінський: „Нові матеріали до історії України з Архіву актів городських і земських у Львові“.

4) др. І. Крип'якевич: „Символічні образи на ритинах київських стародруків“, — праця Олександра Новицького.

5) др. І. Крип'якевич: „Бойківський тип дерев'яних церков на Карпатах“, — праця Володимира Січинського.

6) Дир. бібл. Іван Кревецький: „150 літ преси на Україні, 1776—1926“.

7) др. М. Кордуба: „Уваги до історії розвитку раннього капіталізму“, — праця Олександра Шульгина.

8) др. М. Кордуба: „Де лежав старинний город Хмелів?“.

9) др. М. Кордуба: „Щодо генези форми наших дум“, — праця Петра Коструби.

10) др. М. Кордуба: „Монографія с. Лишні, пов. сяницького“, — праця Ів. Филипчака.

11) др. І. Крип'якевич: Дальші частини „Студій про державу Б. Хмельницького“. Гетьманські універсали і „Суд“.

12) др. І. Крип'якевич: „Січовий архимандрит Володимир Сокальський в народній пам'яті та освітленні історичних джерел“, — праця В. Біднова.

13) др. І. Крип'якевич: „Іван Хлопецький, православний єпископ-номінат в 1632—1633“, — праця Миколи Андрусяка.

14) Проф. Мечник і Ст. Балей: „Філософія з генетичного й істор. погляду“, — праця В. Левинського.

15) др. І. Крип'якевич: „Перемишльський літописний кодекс першої редакції в складі хроніки Яна Длугоша“, — праця д-ра Евг. Перфецького.

16) др. Р. Ковшевич: „Февдально-кріпацькі пережитки в ХХ ст.“, — праця О. Мицюка.

17) др. Б. Барвінський: „Рід Айхінгерів“.

18) др. І. Крип'якевич: „Московська служба Івана Виговського“, — праця д-ра Симона Наріжного.

19) др. М. Кордуба: „Герос епонімос київських Полян“, — праця Теоф. Коструби.

20) др. Б. Барвінський: „Рід Конашевичів в Перем. землі XV і XVI в.“.

21) др. І. Крип'якевич: „Остафій Астаматій, укр. резидент в Константинополі“.

22) др. М. Кордуба: „Зв'язки Володимира Антоновича з Галичиною“.

23) др. І. Крип'якевич: „Сутківська твердиня“, — праця Вол. Січинського.

24) др. І. Крип'якевич: „Три документи з минулого м. Чорткова“, — праця Теоф. Коструби.

25) др. І. Крип'якевич: „Данило Олівеберг де Тревані“.

26) др. М. Чубатий: „До питання про юридичні засади приєднання України до Москви по актах 1654 р.“ — праця Р. Лященко.

27) др. І. Крип'якевич: „Любича князі“, — стаття д-ра А. Лунева.

28) др. І. Крип'якевич: „Укр. бранденбурзькі політичні зносини від половини XVII ст.“, — I частина праці д-ра Домета Олянчина.

29) др. В. Старосольський: „Міжнародня охорона національних меншостей“, — праця д-ра Л. Давидовського.

30) др. В. Охримович: „Аграрна політика за самостійної України“, — праця Ол. Мицюка.

31) др. І. Крип'якевич: „До історії боротьби між П. Дорошенком та П. Суховієм в рр. 1668—1669“, — праця Миколи Андрусяка.

32) др. М. Кордуба: „Справа хронології життя і планування кн. Святослава І. Ігоровича“, — праця Теоф. Коструби.

33) др. І. Крип'якевич: „Початки Руїни“, — праця Пана Феденка.

34) др. М. Чубатий: „Московський проєкт договорних пунктів з гетьм. Ів. Виговським“, — праця А. Яковлева.

35) др. І. Крип'якевич: „Збори до кінця XVIII в.“.

36) др. І. Крип'якевич: „Павло Тетера та львівська Ставропігія“, — праця Миколи Андрусяка.

37) др. Я. Пастернак: „Terra sigillata із Звенигороду“.

38) др. І. Крип'якевич: „Українські студенти на студіях в Німеччині в XVI—XVIII ст.“, — праця Ігора Лоського.

39) др. М. Кордуба: „Женева і Франція в житті і творчости Руссо“, — праця О. Шульгина.

40) др. І. Крип'якевич: Дальша частина „Студій над державою Хмельницького“. Козацьке військо.

41) др. Я. Пастернак: „Досліди на Гал. Поділлі 1928 і 1929 р.“, — праця Олега Кандиби.

42) Дир. бібл. І. Кревецький: „До історії панщизняних відносин у Галичині й Буковині на передодні мартов. революції 1848 р.“, — праця Р. Роздольського.

43) др. І. Крип'якевич: „Архитектура міста Бардієва“, — праця Вол. Січинського.

44) др. М. Кордуба: „Східня Європа в кореспонденції Джона Серльова“, — праця д-ра К. Безушка.

45) др. І. Крип'якевич: „Вежа і дім Корнякта у Львові“, — праця Вол. Січинського.

Природописно - математично - лікарська Секція подавала звіти із своєї діяльності в „Sitzungsbericht-ax“, тому про неї тут говорити не будемо.

Бібліографічна Комісія за 1926—30-й рік.

За звітний час появилoся видання Комісії 2-й випуск показчика творів Ів. Франка, зладжений головою Комісії („Матеріяли до укр. бібліографії, ст. 4, вип. 2). Позатим члени Комісії оголосили низку бібліографічних праць. Отже Вол. Дорошенко подав у „Записках“ Т-ва огляд розвідок про Куліша за останні літа, помістив щорічні огляди зах.-укр. наукового руху в київській „Україні“, зредагував, значно доповнивши, ювілейний показчик праць акад. М. Грушевського, надрукований як III-й том „Ювілейного Збірника“, в київських „Бібліологічних Вістях“ умістив на спілку з В. Дроздовським огляд укр. перекладів Л. Толстого й ширше доповнення до того ж огляду „Гоголь українською мовою“, а в Ювілейнім Альманасу на честь О. Кобилянської (Чернівці 1928) умістив зладжений спільно з д-р. В. Сімовичем показчик до Кобилянської. Крім того допомагав київським та ин. ученим при ладженні всяких показчиків (до Марка Вовка, Нечуя-Левицького, Г. Квітки, то що). Крім того підготував до друку спис праць акад. К. Студинського.

Я. Гординський зладив каталог рукописів монастиря св. Онуфрія у Львові; низку бібліографічних знадібків надрукували члени Комісії: І. Борщак, Д. Дорошенко, І. Крип'якевич, М. Кордуба, Ст. Сірополко та ин. Крім того підготовлена до друку ціла низка праць. Від нового року має виходити орган Комісії, двомісячник „Галицький Бібліофіл“.

За згаданий час Комісія понесла тяжку втрату із смертю двох своїх членів: секретаря Комісії Ів. Калиновича і Вол. Гнатюка.

Етнографічна Комісія.

Після смерти голови ЕК. Володимира Гнатюка обняв провід Комісії дотеперішній його заступник д-р. Філарет Колесса, а заступником нового голови вибрано 15. І. 1927 д-ра Іларіона Свенціцького. Обов'язки неприсутнього секретаря д-ра Івана Зілинського сповняв д-р. Юрко Полянський до часу вибрання секретарем д-ра Ярослава Пастернака дня 29. VI. 1928 р. Засідань було: у 1926 р. одно, у 1927 чотири, у 1928 два, у 1929 одно, у 1930 два.

Для вшанування пам'яті покійного голови ЕК. рішено

видати окремих збірник праць, перша частина якого появилася 1929 р. як подвійний XXI—XXII том „Матеріялів до етнології й антропології“. В справі відступлення для вжитку ЕК. невиданих ще Покійником рукописних матеріялів та закупна Його фахового книгозбору для бібліотеки Н. Т. Ш. порозумівалися з Його родиною проф. О. Роздольський та В. Дорошенко, на жаль, без позитивного висліду.

Д-р. Філарет Колесса видав свою збірку лемківських пісень з мелодіями і вступною студією як XXXIX—XL том Етнографічного Збірника (1929). До дальших томів Збірника та Матеріялів наспіли записи та розвідки: Я. Берези, П. Богатирева, д-ра Грицака, П. Дудяк, Е. Онацького, М. Рошахівського, І. Филипчак, І. Шпитковського, І. Чабана, І. Цибульського.

Представники ЕК., голова, заступник голови і др. І. Раковський, як відпоручник Н. Т. Ш. брали участь (із доповідями) в І. з'їзді слов'янських географів та етнографів у Польщі 1927 р. а перші два також у І. і II. міжнародньому з'їзді дослідників народнього мистецтва в Празі 1928 і в Бельгії 1930 р. У звязку з цим створено при ЕК., „Український Комітет для досліджування людогового мистецтва, щоб увійти в співробітництво із аналогічною міжнародньою комісією в Парижі (СІАР). У його склад увійшли: проф. Антонович Дмитро (Прага), Гургулівна Ірина (Львів), Драган Михайло (Львів), проф. д-р. Колесса Олександр (Прага), акад. Колесса Філарет (Львів), д-р. Пастернак Ярослав (Львів), д-р. Раковський Іван (Львів), д-р. Свенціцький Іларіон (Львів), проф. Щербаківський Вадим (Прага).

Із заграничних дослідників приеднано у члени ЕК. д-ра Франтішка Поспішіля, директора етнографічного відділу моравського краєвого музею у Берні:

Язикова Комісія.

По 7 літній перерві відновлено діяльність Комісії на зібранні 2 червня 1929 р. вибором нового проводу: Іларіона Свенціцького як голови, Івана Брика як заступника голови і Костя Кисілевського як секретаря. На цьому зібранні вибрано також нових членів Комісії.

Предмет дискусії:

1. Постійний зв'язок у праці з Інститутом Укр. Мови при ВУАН.

2. Плян праці: вивчення говорів місцевих і збирання матеріалів живої мови різних осередків побуту і професії.

3. Зв'язок із старшими співробітниками - мовознавцями, особливо письменниками.

4. Приєднання нових молодших сил для праці. Спробу практичної підготовки молоді до наукової праці розбито.

5. Часопис для мовознавства — окремих, у виданнях Н. Т. Ш. або при щоденниках. Незалежно від Комісії появилися спроби редакції „Діла“ в „Кутку мови“.

6. Зразки техніки праці мовознавчої комісії в Білоруській Академії та ВУАН.

В 2-ому зібранні 13. червня 1929 р. відчитано проекти подрібного пляну праці, складеного головою Комісії і короткий нарис такого ж пляну зладжений секретарем.

В 3-ому зібранні 18. вересня 1929 р. стверджено принципів зв'язок між обома предложеними плянами праці — подрібним і коротким та рішено їх придержуватися. — Передано записки свящ. Яворського з Лопушанки Хоминої д.р. Копачеві, уродженому на Бойківщині в Грозьовій — для розгляду і оцінки.

В 4-ому зібранні 5. грудня 1929 р. В. Калинович доповів про свою працю над українським тлумачним словником; рішено повідомити Інститут вивчення української мови в Києві про ці заходи члена комісії над великим словником української мови.

В 5-ому зібранні 3. листопада 1930 р. розглядалося справу одноцільного українського правопису в школі. Стверджено існування аж п'яти окремих правописів, уживаних в українських шкільних виданнях у Польщі: для Волині — Огієнка, для учительських семінарій — Лукіяновича, для гімназій — Стоцького 1893 р. і Н. Т. Ш. 1922, та по часті ВУАН 1920 р. Присутні члени комісії-педагоги рішуче заявили за необхідністю об'єднання усіх інших членів комісії-педагогів на одному правописі.

На дальший рік праці вибрано той сам провід Комісії.

Комісія Шевченкознавства.

Комісія, зложена в падолисті 1929 р., вважає своєю задачею помагати своїм членам познайомлюватися з новішими студіями по Шевченкознавству й причинюватися до поглиблення тих студій. В тій цілі рішено за згодою Виділу Н. Т. Ш. устроїти при бібліотеці Товариства спеціальну робітню, а заки це станеться, користуватися бібліотечною читальнею двічі в тиждень в пополудневих надзвичайних годинах. Окрім організаційних засідань президії було до кінця місяця червня 1930 р. три засідання всіх членів комісії, на яких реферовано й обговорювано не лиш надруковані вже студії (Навроцького, Хоткевича), але й недруковані досі (Бережанського, Луцева, Богацького). На одному з тих засідань голова комісії предложив свій плян студій по Шевченкознавству, намічуючи найважливіші теми, які требаби передусім опрацювати. Раніше, бо вже в падолисті 1929 р. подав він той сам плян до відома членам філії Інститута Шевченкознавства в часі засідань В. У. А. Н. в Києві, де й прочитав частину своєї новішої студії про „Конспіраційні поеми Шевченка“. Деякі з намічених ним тем опрацьовують уже члени комісії.

Комісія Сходознавства,

заснована за почином Голови Н. Т. Ш. на зібранні 20. вересня 1929 р.

Члени: Кокорудз Ілля, Кордуба Мирон, Макарушка Остап, Пастернак Ярослав, Раковський Іван і Свенціцький Іларіон. Останнього вибрано головою Комісії.

На основі пляну, предложеного головою, Комісія мала би вивчати сліди давніх впливів Сходу на Західню Україну, і на її оселі східніх племен. Племінно-расові риси, історія культурна й політична, побут, мова, мистецтво — ось ділянки для досліду цих взаємин. Осібно треба би звернути увагу на вивчення єврейсько-українських взаємин в мові, письменстві, мистецтві. з окрема у промислі і торгівлі. Намічено запросити до укр.-єврейських студій деяких єврейських письменників і педагогів.

В травні 1930 р. голова Комісії склав в „Національному Музею“ виставку на память 100-ліття самостійности Греції.

В часі відкриття виставки дав він огляд українсько-грецьких взаємин.

Археографічна Комісія.

Археографічна Комісія видала д-ра Ярослава Гординського: Пам'ятки української мови і літератури. Т. VIII, стр. 6+225, Львів 1930 р.

Комісія Статистична.

Комісія видала під редакцією Проф. М. Кордуби: „Студії з поля суспільних наук і статистики“ том IV. випуск 1, Львів 1927, стор. 51, в якому міститься праця В. Садовського п. н. „Людність Західно-українських земель по польському перепису 30. вересня 1921 року“; том IV. випуск 2 „Студій з поля суспільних наук і статистики“, Львів 1928, стор. 45, в якому міститься праця Олександра Шульгина п. н. „Уваги до історії розвитку ранішного капіталізму (головним чином у Франції), і том IV. випуск 3 „Студій з поля суспільних наук і статистики“ Львів 1929, стор. 29, в якому міститься праця Олександра Мицюка п. н. „Февдально-кріпацькі пережитки в XX ім віці“.

Правнича Комісія.

Комісія видала під редакцією Дра Володимира Вергановського: „Збірник Правничої комісії при істор.-філос. секції Н. Т. Ш.“ ч. 2. Львів, 1927. стор. 182, в якому містяться праці: Дра Ростислава Лашенка: Копні суди на Україні, їх походження, компетенція і устрій, і Дра Романа Ковшевича: Індуктивний метод в юриспруденції: „Збірник Правничої Комісії при істор.-філос. секції Н. Т. Ш.“ ч. 3. Львів, 1929, стор. 69, в якому міститься праця Дра Л. Давидовського п. н. „Міжнародня Охорона Національних меншостей“.

Склад секцій і комісій Наукового Товариства ім. Шевченка.

Історично-філософічна секція:

Голова: Др. Мирон Кордуба.
Заст. голови: Др. Володимир Вергановський.
Секретар: Др. Іван Крип'якевич.

Філологічна секція:

Голова: Акад. Кирило Студинський.
Заст. голови: Др. Іларіон Свенціцький.
Секретар: Володимир Дорошенко.

Математично-природописно-лікарська секція:

Голова: Др. Володимир Левицький.
Заст. голови: Др. Іван Раковський.
Секретар: Др. Юрій Полянський.

А. Наукові комісії.

Бібліографічна комісія.

Президія:

1. Голова: Володимир Дорошенко (Львів).
2. Заст. гол.: Др. Богдан Барвінський (Львів).
3. Секретар: Іван Шендрик (Львів).

Члени:

4. Амвр. Андрохович (Сокаль).
5. Дмитро Антонович (Прага).
6. Богдан Барвінський (Львів).
7. Левко Биковський (Варшава).

8. Ілля Борщак (Париж).	21. Др. З. Кузеля (Берлін).
9. Ярослав Гординський (Львів).	22. Др. Вол. Левицький (Львів).
10. Мих. Грушевський (Київ).	23. Іван Огієнко (Варшава).
11. Д. Дорошенко (Берлін).	24. Юрій Полянський (Львів).
12. Сергій Єфремов (Київ).	25. Др. Іван Раковський (Львів).
13. Павло Зайцев (Варшава).	26. Др. С. Рудницький (Харків).
14. Микола Залізник (Львів).	27. Др. І. Свенціцький (Львів).
15. Юрій Іванів-Меженко (Київ).	28. Степан Сірополко (Прага).
16. Юрій Ковалевський (Київ).	29. Ярослав Стешенко (Київ).
17. Ілля Кокорудз (Львів).	30. Кирило Студинський (Львів).
18. Др. Філарет Колесса (Львів).	31. Микола Чайковський (Одеса).
19. Др. Мирон Кордуба (Варшава).	32. Іван Чепига (Станиславів).
20. Др. І. Крип'якевич (Львів).	33. Др. Василь Щурат (Львів).

Етнографічна комісія.

Президія:

1. Голова: Акад. Філарет Колесса (Львів).
2. Заст. голови: Др. Іларіон Свенціцький, (Львів).
3. Секретар: Др. Ярослав Пастернак, (Львів).

Члени:

4. Др. Я. Гординський (Львів).	17. Др. В. Охримович (Львів).
5. Акад. М. Грушевський (Київ).	18. Е. Ю. Пеленський (Львів).
6. Ірина Гургулівна (Львів).	19. Др. Ф. Поспішіль (Берно).
7. Др. Марія Деркачева (Львів).	20. Др. Іван Раковський (Львів).
8. Володимир Дорошенко (Львів).	21. Осип Роздольський (Львів).
9. Богд. Заклинський (Явірник).	22. Акад. С. Рудницький (Харків).
10. Др. Іван Зілинський (Краків).	23. Др. С. Томашівський (Краків).
11. Проф. О. Колесса (Прага).	24. Гімн. проф. Евген Форостина
(Стрий).
12. Гнат Колцуняк (Київ).	21. Проф. Вадим Щербаківський
(Прага).
13. Др. Мирон Кордуба (Варшава).	26. Акад. Василь Щурат (Львів).
14. Др. Зенон Кузеля (Берлін).	
15. Др. Ст. Людкевич (Львів).	
16. Антін Онишук (Київ).	

Язикова Комісія.

Президія:

1. Голова: Др. Іларіон Свенціцький (Львів).
2. Заступник голови: Др. Іван Брик (Львів).
3. Секретар: Др. Кость Паньківський (Львів).

Ч л е н и :

4. Ярослав Біленький (Львів).	22. Олена Курилло (Київ).
5. В. Веселовський (Волинь).	23. Др. Вол. Левицький (Львів).
6. Всеволод Ганцов (Київ).	24. Др. Остап Макарушка (Львів).
7. Григорій Голоскевич (Київ).	25. Андрій Ніковський (Київ).
8. Др. Яр. Гординський (Львів).	26. Іван Огієнко (Варшава).
9. Др. Пилип Деркач (Львів).	27. Др. Вол. Охримович (Львів).
10. Володимир Дорошенко (Львів).	28. Др. Іван Панкевич (Ужгород).
11. Др. Іван Зілинський (Краків).	29. Вол. Радзикевич (Львів).
12. Сергій Єфремов (Київ).	30. Др. І. Раковський (Львів).
13. Володимир Калинович (Львів).	31. Осип Роздольський (Львів).
14. Др. Спірідіон Кархут (Львів).	32. Др. Василь Сімович (Прага).
15. Др. А. Княжинський (Самбір).	33. Др. С. Смаль-Стоцький (Прага).
16. В. Кобилянський (Київ).	34. Др. К. Студинський (Львів).
17. Др. О. Колесса (Прага).	35. Євген Тимченко (Київ).
18. Др. Ф. Колесса (Львів).	36. Осип Турянський (Львів).
19. Др. Іван Копач (Львів).	37. Рафаїл Шкляр (Волинь).
20. Агатагел Кримський (Київ).	38. Др. Василь Щурат (Львів).
21. Др. Зенон Кузеля (Берлін).	

Комісія Шевченкознавства.

Президія :

1. Голова : Др. Василь Щурат (Львів).
2. Заст. голови : Др. Філарет Колесса (Львів).
3. Секретар : Ярослав Біленький (Львів).
4. Др. Іван Брик (Львів).
5. Володимир Дорошенко (Львів).

Ч л е н и :

6. Др. Б. Барвінський (Львів).	13. Мик. Матіїв-Мельник (Львів).
7. Олена Вергановська (Львів).	14. Др. Іван Німчук (Львів).
8. Др. Яр. Гординський (Львів).	15. Волод. Радзикевич (Львів).
9. Др. Євген Грицак (Львів).	16. Др. Мих. Рудницький (Львів).
10. Микола Залізняк (Львів).	17. Мих. Стругинський (Львів).
11. Плятон Лушпінський (Львів).	18. Мих. Тершаковець (Львів).
12. Др. Стан. Людкевич (Львів).	19. І. Шпитковський (Перемішль).

Комісія для історії мистецтва.

Президія:

1. Голова: Др. Василь Щурат (Львів).
2. Заст. голови: Іван Кревецький (Львів).
3. Секретар: Др. Богдан Барвінський (Львів).

Члени:

4. Мик. Голубець (Львів).	10. Др. Осип Пеленський (Ряшів).
5. Вол. Дорошенко (Львів).	11. Вол. Січинський (Прага).
6. Др. Ол. Колесса (Прага).	12. Федір Срібний (Тернопіль).
7. Денис Коренець (Львів).	14. Др. К. Студинський (Львів).
8. Др. Іван Крип'якевич (Львів).	15. Др. С. Томашівський (Краків).
9. Др. Ярослав Пастернак (Львів).	

Археографічна комісія.

Президія:

1. Голова: Др. Мйрон Кордуба (Варшава).
2. Заст. голови: Др. Іларіон Свенціцький (Львів).
3. Секретар: Др. Микола Чубатий (Львів).

Члени:

4. Проф. Дм. Багалій (Харків).	14. В. Липинський (Бадегт).
5. Микола Василенко (Київ).	15. Вол. Перетц (Ленінград).
6. Др. Вас. Герасимчук (Львів).	16. Др. С. Смаль-Стоцький (Прага).
7. Мих. Грушевський (Київ).	17. Др. Г. Стрипський (Вудапешт).
8. Ол. Грушевський (Київ).	18. Др. К. Студинський (Львів).
9. Ол. Колесса (Прага).	19. Ом. Терлецький (Львів).
10. Ден. Коренець (Львів).	20. Др. С. Томашівський (Краків).
11. Іван Кревецький (Львів).	21. І. Шпитковський (Перемишль).
12. Др. Іван Крип'якевич (Львів).	22. Олег Целевич (Станіславів).
13. Др. К. Левицький (Львів).	

Комісія для класичної філології.

Президія:

1. Голова: Ілля Кокорудз (Львів).
 2. Заст. голови: Осип Роздольський (Львів).
- Секретар: (vacat).

Члени:

3. Михайло Балаким (Львів).	9. Др. Остап Макарушка (Львів).
4. Др. Я. Гординський (Львів).	10. Михайло Посацький (Львів).
5. Сидір Громницький (Львів).	11. Юліян Романчук (Львів).
6. Др. Спірідон Каргут (Львів).	12. Др. К. Студинський (Львів).
7. Др. Філарет Колесса (Львів).	13. Михайло Тершаковець (Львів).
8. Микола Ластовецький (Львів).	

Статистична комісія.

Президія:

1. Голова: Др. Володимир Охримович (Львів).
2. Заст. голови: Др. Ст. Дністрянський (Прага).
3. I секретар: Др. Василь Панейко (Париж).
4. II секретар: Микола Залізник (Львів).

Члени:

5. Др. Ст. Баран (Тернопіль).	13. Іван Кривецький (Львів).
6. Максим Гехтер (Берлін).	14. Др. К. Левицький (Львів).
7. Мих. Грушевський (Київ).	15. Др. Мих. Лозинський (Харків).
8. Вол. Дорошенко (Львів).	16. Др. Осип Назарук (Львів).
9. Андрій Жук (Відень).	17. Др. С. Рудницький (Харків).
10. Др. В. Загайкевич (Перемишль)	18. Омелян Саевич (Львів).
11. Др. М. Здерковський (Мостиска)	19. Др. В. Старосольський (Львів).
12. Др. Мирон Кордуба (Варшава).	20. Др. С. Томашівський (Жраків).

Правнична комісія.

Президія:

1. Голова: Др. Володимир Вергановський (Львів).
2. Секретар: Станислав Старосольський (Львів).
3. Заст. секр.: Др. Олександр Надрага (Львів).

Члени:

4. Михайло Грушевський (Київ).	10. Др. Р. Ковшевич (Богородчани).
5. Вол. Децикевич (Львів).	11. Др. М. Кордуба (Варшава).
6. Др. С. Дністрянський (Прага).	12. Іван Корчинський (Львів).
7. Др. Ф. Евин (Львів).	13. Др. Ів. Крип'якевич (Львів).
8. Яр. Ільницький (Львів).	14. Тад. Кульчицький (Львів).
9. Ол. Кміцікевич (Львів).	15. І. Лебідь-Юрчик (Львів).

16. Др. Маке Левицький (Львів).	23. М. Русин (Львів).
17. Др. М. Лозинський (Харків).	24. Др. В. Старосольський (Львів).
18. Зенон Лукавецький (Варшава).	25. Володимир Целевич (Львів).
19. Маріян Онишкевич (Львів).	26. Др. М. Чубатий (Львів).
20. Др. Вол. Охримович (Львів).	27. І. Шимонович (Львів).
21. Ю. Павликовський (Львів).	28. Др. М. Шухевич (Львів).
22. Др. В. Панейко (Париж).	

Фізіографічна комісія.

Президія :

1. Голова : Микола Мельник (Львів).
2. Заст. голови : Ольга Мрицівна (Львів).
3. Секретар : Др. Олена Степанів-Дашкевичева (Львів).

Члени :

4. Микола Бабин (Львів).	22. Іван Калиняк (Чортків).
5. Др. Микола Бажалук (Кросно).	23. Олег Калитовський (Коломия).
6. Лев Бачинський (Севлюш).	24. Інж. Іван Кандяк (Львів).
7. Олена Бережницька (Бережани).	25. Володимир Козак (Львів).
8. Григорій Бобяк (Бережани).	26. Григорій Козій (Львів).
9. Др. Володимир Бригідер (Станиславів).	27. Микола Кокольський (Стрий).
10. Богдан Вахнянин (Львів).	28. Богдан Кордюк (Львів).
11. Лев Гаванський (Станиславів).	29. Др. Мирон Кордуба (Варшава).
12. Др. Волод. Гнатевич (Львів).	30. Анатоль Котович (Сарни).
13. Іван Галушинський (Тернопіль).	31. Др. Михайло Коцюба (Львів).
14. Др. Нестор Гаморак (Кам'янець Подільський).	32. Юлія Крайківська (Львів).
15. Петро Годованець (Яворів).	33. Климентія Кульчицька (Перемішль).
16. Др. Григорій Дрогомирецький (Рогатин).	34. Володимир Лазорко (Львів).
17. Едвард Жарський (Львів).	35. Др. Володимир Левицький (Львів).
18. Інж. Данило Желехівський (Битків).	36. Інж. Всеволод Левицький (Львів).
19. Осип Залеський (Станиславів).	37. Іван Мануляк (Бережани).
20. Володимир Занько (Львів).	38. Інж. Лев Мельник (Львів).
21. Петро Зимак (Львів).	39. Юліян Мінко (Тернопіль).
	40. Ірина Мрицівна (Львів).
	41. Теодора Мрицівна (Львів).
	42. Юліян Мудрак (Львів).

43. Інж. Юліян Павликовський (Львів).	54. Роман Смалько (Дрогобич).
44. Інж. Северин Пастернак (Львів).	55. о. Ксенофон Сосенко (Конюхи).
45. Стефанія Пашкевичівна (Львів).	56. Богдан Ставничий (Перемишль).
46. Михайло Пащак (Перемишль).	57. Олександра Ставнича (Яворів).
47. Др. Юрій Полянський (Львів).	58. Інж. Ярослав Стефанович (Львів).
48. Др. Остап Прийма (Львів).	59. Др. Олександр Тисовський Львів.
49. Др. Іван Раковський (Львів).	60. Інж. Євген Фільварків (Львів).
50. о. Осин Раковський (Станиславів).	61. Євген Чайковський (Львів).
51. Петро Ростинський (Станиславів).	62. Витовт Целевич (Теребовля).
52. Іван Росткович (Станиславів).	63. Богдан Шехович (Тернопіль).
53. Др. Степан Рудницький (Харків).	64. о. Станислав Шпитковський (Львів).
	65. Август Штекель (Львів).

Науково-технічна комісія.

Президія:

1. Голова: др. Михайло Павлов (Харків).
2. Заст. голови: інж. Іван Кандяк (Львів).
3. I. секретар: інж. Северин Пастернак (Львів).
4. II. секретар: інж. Антін Романенко (Львів).

Члени:

5. інж. Л. Грабина (Под'єбради).	18. інж. Ів. Озаркевич (Борислав).
6. інж. Гр. Герасимович (Львів).	19. інж. Олекс. Охрим (Львів).
7. інж. Мик. Дерев'яно (Краків).	20. інж. Ю. Павликовський (Львів).
8. др. Григорій Дрогомирецький (Рогатин).	21. інж. Мих. Пежанський (Львів).
9. інж. Д. Желехівський (Битьків).	22. др. Ю. Полянський (Львів).
10. інж. Р. Кажникевич (Львів).	23. інж. Вас. Рижевський (Львів).
11. інж. М. Корначевський (Кор. Гута).	24. інж. Теоф. Рижевський (Львів).
12. др. Волод. Левицький (Львів).	25. інж. Яр. Стефанович (Львів).
13. інж. В. Лисянський (Подєбради).	26. інж. Євген Фільварків (Львів).
14. інж. Антін Ліськевич (Львів).	27. проф. др. Іван Фещенко-Чопівський (Новий Битом).
15. інж. В. Манастирський (Львів).	28. інж. Михайло Холєвчук (Львів).
16. інж. Юліян Мудрак (Львів).	29. інж. Євген Храпливий (Львів).
17. др. Максим Музика (Львів).	30. Євген Чайковський (Львів).
	31. інж. Іван Шовгенів (Варшава).

Географічна комісія.

Президія:

1. Голова: др. Володимир Кубійович (Кравів).
2. Заст. голови: др. Юрій Полянський (Львів).
3. Секретар: др. Ігор Федів (Львів).

Члени:

4. проф. Микола Бабин (Львів).	26. проф. Микола Мельник (Львів).
5. Павло Бабяк (Чорний Ліс — Збараж).	27. др. Василь Меренда (Радотін-Прага).
6. др. Бас (Ніско).	28. Марія Мрицівна (Львів).
7. Петро Білянчук (Львів).	29. проф. Ольга Мрицівна (Львів).
8. др. Вересюк (Городок Я.)	30. др. Теодор Музичишин (Петриків — Тернопіль).
9. проф. Осип Гусаківський (Влоцлавек).	31. др. В. Огоновський (Винники).
10. др. Михайло Гуцуляк (Рівне).	32. Стефанія Пашкевич (Львів).
11. Маріян Гаудяк (Станиславів).	33. Марія Рабій (Перемишль).
12. др. Олена Степанів-Дашкевич (Львів).	34. др. Ст. Рудницький (Харків).
13. Іван Декайло (Микулинці).	35. др. Стефан Рурак (Балинці).
14. др. Мир. Дольницький (Прага).	36. Павло Сиротюк (Львів).
15. др. Гриць Дрогомирецький (Рогатин).	37. проф. Богдан Ставничий (Перемишль).
16. Едвард Жарський (Львів).	38. Марія Стельмахова (Стрий).
17. Іван Калиняк (Чортків).	39. проф. др. Маркіян Терлецький (Станиславів).
18. Антін Ковалисько (Львів).	40. проф. Едв. Тиховський (Львів).
19. Микола Ковалюк (Старі Кути).	41. проф. Іван Филичак (Самбір).
20. проф. Володимир Козак (Львів).	42. проф. О. Целевич (Станиславів).
21. дир. Денис Коренець (Львів).	43. Євген Чайковський (Львів).
22. Юлія Крайківська (Львів).	44. проф. Іван Чмола (Яворів).
23. Микола Кулицький (Глиняни).	45. проф. Станислав Шпитковський (Львів).
24. Марія Кузик (Львів).	
25. др. Волод. Левицький (Львів).	
-

**Спис видань Наукового Товариства ім. Шевченка
в рр. 1926—1930.**

Записки Н. Т. ім. Ш. т.	99	сторін	515
" " " " " "	100	"	404
" " " " " "	144—45	"	271
" " " " " "	146	"	218
" " " " " "	147	"	184
" " " " " "	148	"	334
" " " " " "	149	"	235
" " " " " "	150	"	476
Збірник мат.-природ.-лік. секції т.	20	"	232
" " " " " "	25	"	116
" " " " " "	26	"	228
" " " " " "	27	"	270
" " " " " "	28—9	"	300
Мат.-природ.-лік. секція (Звідомлення акад. М. Кравчука)		"	13
Студії з поля сусп. наук т. IV вип.	1	"	51
" " " " " "	IV " 2	"	45
" " " " " "	IV " 3	"	29
Sitzungsberichte Heft	3	"	14
" " " " " "	4	"	14
" " " " " "	5	"	16
" " " " " "	6	"	12
" " " " " "	7	"	11
" " " " " "	8	"	22
" " " " " "	9	"	22
" " " " " "	10	"	17
" " " " " "	11	"	33
" " " " " "	12	"	10
" " " " " "	13	"	32
Збірник правн. комісії ч.	2	"	182
" " " " " "	3	"	69
Збірник фізіогр. комісії т.	2	"	104
" " " " " "	3	"	82

Збірник іст.-філ. секції т. 14	сторін	334
Анатомічний словник Лукасевича	”	119
Етнограф. збірник т. 39—40	”	553
Матеріяли до етнології т. 21—22	”	386
Пам’ятки укр. мови і літер. т. 8	”	231
Збірник філолог. секції т. 22 вип. 1	”	74
” ” ” ” 22 ” 2 друкується	”	180
Хроніка НТШ. ч. 69—70	”	140
Матеріяли до життя Франка	друкується	” 160
Матеріяли до бібліографії Франка	”	” 112
Дрібні друки	”	50
Разом	сторін	6.900

Спис видань книгарні НТШ. в рр. 1926—1930.

Окрім наукових видань, що виходили накладом НТШ., книгарня друкувала літературні твори, популярні видання, підручники, ноти або каталоги:

Тобилевич — Мартин Боруля, 2-ге вид.	сторін	47
Кропивницький — Дай серцеві волю, 2-ге вид.	”	51
” — Невольник, 2-ге вид.	”	36
Шевченко — Назар Стодоля, 2-ге вид.	”	35
Старицький — Ой не ходи Грицю, 2-ге вид.	”	56
Тогобочній — Жидівка вихрестка, 2-ге вид.	”	48
Квітка — Статання на Гончарівці, 2-ге вид.	”	64
Котляревський — Наталка Полтавка	”	40
Батраки	”	54
Франко — Учитель	”	60
Будзиновський — З живого медведя	”	48
Кухаренко-Старицький — Чорноморці	”	44
Янчук — Вихованець	”	48
Васильченко — На перші гулі	”	16
Товстоснос — За друзі своя	”	50
Васильченко — Куди вітер віє	”	24
Тобилевич — Сто тисяч	”	46
Грінченко — Нахмарило	”	54
Тогобочній — Борці за мрії	”	72
Велисовський — Бувальщина	”	16

Старицький — Циганка Аза	сторін	54
Леся Українка — У пуші	”	103
Грінченко — Оповідання	”	88
Левицький — Микола Джеря	”	152
Руданський — Вибір із творів	”	96
Гоголь — Ревізор	”	112
Левицький — Не той став	”	160
Костомаров — Кудеяр	”	264
Грінченко — Під тихими вербами	”	256
Твейн — Пригоди Томи Соєра	”	216
Опільський — Іду на вас	”	191
Шевченко — Кобзар I. ч. 1	”	72
” — ” I. ” 2	”	122
Старицький — Перед бурею 2 томи	”	800
Квітка — Перекотиполе	”	35
Кобилянська — Людина	”	76
Лепкий — Полтава I.	”	329
” — ” II.	”	421
Чайковський — Корнієнко II.	”	197
” — ” III.	”	203
Творидло — Практичний господар	”	455
Возняк — Український правопис	”	208
Козицький — Учітєся	”	80
Грінченко — Хата	”	36
” — Підпал	”	15
” — Олеся	”	15
” — Сестриця Галя	”	16
Каталоги	”	400
Разом	сторін	6081
Ноти — друкованих аркушів		297

Адміністрація Товариства.

Голова : Акад. Кирило Студинський.
Заст. голови : Др. Володимир Левицький.
Секретар Виділу : Др. Роман Цегельський.

Канцелярія Товариства.

Адміністратор камениць і магазинів : Григорій Дмитрів.
Секретар : Марія Юзвак.
Бухгальтер : Василь Угрин.
(Урядові години від 8—13).

Бібліотека Товариства.

Директор : Іван Кревецький.
Заст. директора : Володимир Дорошенко.
(Бібліотека отворена що дня крім неділь і свят від 8—13 і в по-
неділки, середи і п'ятниці від 16—19).

Музей Товариства.

Кустос етнографічно-археологічного відділу : Др. Яро-
слав Пастернак.
Кустос природописного відділу : Др. Ю. Полянський.
(Урядові години що дня від 8—13).

Друкарня Товариства.

Директор : Іван Криловський.
(Урядові години від 9—17).

Переплетня Товариства.

Директор : Стефан Гевак.
(Урядові години від 8—16).

Книгарня Товариства.

Директор : Василь Паліїв.
(Книгарня отворена що дня крім неділь і свят від 9—19).

Члени Товариства.

1. Почесні члени Товариства

1. Сидір Громницький, вислужений професор і управитель філії української гімназії у Львові, бувший довголітний член Виділу, голова і заст. голови Товариства, бувший член Краєвої Ради шкільної, інспектор приватних укр. середних шкіл УПТ. Вибраний поч. членом 1904 р. за адміністраційні заслуги біля розвитку Товариства.

2. Михайло Грушевський, б. проф. університету у Львові (як нижче). Вибраний поч. членом 1896 р. за наукові заслуги, положені для Товариства.

3. Юліян Романчук, вислужений професор академічної гімназії у Львові, б. довголітний посол віденської державної ради і галицького сойму і віцепрезидент парляменту, дійсний член Товариства, іменований почесним членом за наукові і літературні заслуги д. 28/III 1921.

Львів, Кампіана 5.

Померли :

1. Володимир Антонович, вислужений проф. університету в Києві. Вибраний поч. членом 23. III. 1890 р. за наукові заслуги, положені при розслідах історії українського народу. Помер 21. III. 1909 р.

2. Іван Верхратський, емерит. проф. укр. гімназії у Львові, ур. 1846. Вибраний поч. членом 1905 р. з нагоди 40-літнього ювілею літературної діяльності, за педагогічно-наукові заслуги. Помер 29. XI. 1919 р.

3. Сидір Воробкевич, довголітний учитель хорального співу в духовній семінарії, опісля архіпрезвітер-ставрофор у Чернівцях. Вибраний поч. членом 23. III. 1890 р. за заслуги положені біля розвою україн. літератури. Помер 1903 р.

4. Олександр Кониський, письменник і адвокат, ур. 6 (18) VIII. 1836 р. Вибраний поч. членом 23. III. 1890 р. за заслуги положені біля розвою української літератури. Помер 12. XII. 1900 р.

5. **Іван Левицький Нечуй**, вислужений професор гімназії, визначний український белетрист, ур. 13. XI. 1838 р., вибраний поч. членом 23. III. 1890 р. за заслуги, положені біля розвою україн. літератури. Помер у Києві 2. IV. 1918 р.

6. **Микола Лисенко**, музик у Києві, вибраний поч. членом 1904 р. з нагоди ювілею 35-літньої композиторської діяльності, за заслуги, положені біля розвою української музики. Помер 6. XI. 1912 р.

7. **Іван Франко**, письменник у Львові, ур. 3 (15) VIII. 1856. Вибраний поч. членом 1904 р. за наукові заслуги, положені для Товариства. Помер 28. V. 1916.

2. Дійсні члени Товариства

І. Історично-філософична секція.

1. **Катерина Антоновичева**, вдова по проф. Вол. Антоновичу, член ріжних наукових товариств, вибрана д. чл. 12/5 1909 р.

Київ, вул. Короленка, 54.

2. **Дмитро Багалій**, доктор філософії, б. професор російської історії й бувш. ректор у харківськiм університеті, бувш. президент м. Харкова, член Української Академії Наук у Києві, член ріжних наукових товариств. Урод. 1857 р. в Києві, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Харків, вул. Технологічна ч. 7.

3. **Богдан Барвінський**, доктор філософії, б. бібліотекар університетської бібліотеки у Львові, тепер учитель гімназії у Львові. Ур. 1880 р., вибраний д. чл. 4/3 1914 р. Львів, вул. Собіщина, ч. 5.

4. **Василь Біднов**, професор православного богословського віділу варшавського університету, вибраний д. членом Товариства дня 26/4 1926.

Варшава IV, ul. Zygmuntowska 6/3.

5. **Микола Василенко**, бувш. професор російської історії в київ. університеті, бувш. голова істор. секції Укр. Наукового Товариства в Києві, дійсний член Української Академії Наук на кафедрі історії українського та західно-руського права. Ур. 1867 р., вибраний д. чл. 15/11 1911 р.

Київ, Українська Академія Наук, вул. Короленка, 54.

6. **Володимир Вергановський**, доктор прав, радник крайового суду і б. доцент австрійської цивільної процедури

в львівському університеті, заст. директора іст. - філос. секції.
Ур. 1876 р., вибраний д. чл. 4/3 1914 р.

Львів, вул. Вінк. Поля, ч. 7.

7. Василь Гаджеґа, доктор богослов'я, крилошанин ужгородської капітули, професор богослов'я в ужгородським ліцею, член збору колеґіяльних докторів наукового університету в Будапешті, ур. 1864 р. в Руській Полянї біля Мармароша, вибраний д. членом дня 6/10 1928 р.

Ужгород, Капітула.

8. Василь Герасимчук, доктор філософії, висл. професор гімназії. Вибраний д. чл. 8/3 1917 р.

9. Михайло Грушевський, магістер руської історії, б. проф. історії з українською викладовою мовою на львівським університеті, доктор honoris causa харківського університету, бувш. довголітний голова Наук. Тов. ім. Шевченка і директор історичної його секції та голова археографічної комісії, член Укр. Академії Наук у Києві на кафедрі новітньої історії українського народу, член-кореспондент польської Академії Наук у Кракові і чеської в Празі, дійсний, або почесний член різних наукових товариств, бувший довголітний редактор Записок. Ур. 1866 р. в Холмі, вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Київ, вул. Панківська, 9.

10. Олександр Грушевський, бувш. доцент руської історії в одеським і петербурським університеті, бувш. проф. університету в Києві, тепер проф. ІНО тамже, директор комісії для складання історично-географічного словника при україн. Академії Наук.

Київ, вул. Панківська 9.

11. Станислав Дністрянський, доктор прав, бувш. проф. приватного австрійського права з українською мовою у львівським університеті, проф. вільного українського університету в Празі і його ректор у 1922/3 р., бувш. заступник директора історичної секції, бувш. посол австр. парламету. Ур. 1871 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Praha, II, Štěpanská, 49/II.

12. Дмитро Дорошенко, б. професор української історії в україн. вільнім університеті в Празі, бувш. доцент кам'янецького університету, проф. Укр. Наук. Інституту в Берліні. Урод. 1882 р. в Вильні, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Berlin W. 50, Regensburgerstr. 32.

13. Отон Ейхельман, доктор прав, професор адміністраційного права в україн. вільнім університеті в Празі, бувш. професор і дѣкан університету св. Володимира в Києві та проф. україн. університету тамже. Урод. 1854 р. на хуторі Георгієвскоє, петерб. губер., вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Praha, II, Štěpánská, č. 49/II.

14. Роман Ковшевич, доктор прав, адвокат в Солотвині, висл. радник суду у Львові. Урод. 1873 р. в Ярославі, вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Львів, вул. Висп'янського, 12.

15. Мирон Кордуба, доктор філософії, проф. унів. у Варшаві, б. проф. II гімназії в Чернівцях, б. професор академ. гімназії у Львові, директор істор.-філос. секції, заст. голови археогр. комісії. Вибраний д. чл. 1/7 1903 р.

Львів, вул. Кохановського, дім РКО., або Варшава, ul. Piękna 3/5.

16. Іван Кревецький, бібліотекар Наук. Тов. ім. Шевченка і б. старший бібліотекар Національної Бібліотеки при Українській Академії Наук у Києві, заст. голови комісії для історії мистецтва. Ур. 1883 р., вибраний д. чл. 18/12 1907 р.

Львів, Чарнецького, 24.

17. Іван Крип'якевич, доктор філософії, професор гімназії в Жовкві, бувший проф. українського університету в Кам'янці Подільськiм. Ур. 1886 р., вибраний д. чл. 15/11 1911 р.

Львів, вул. Домагаличів, 9.

18. Кость Левицький, доктор прав, адвокат, був. посол гал. сойму і австр. парламенту в Відні, бувший президент українського правительства у Львові. Ур. 1859 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Львів, вул. Підвале, ч. 7.

19. В'ячеслав Липинський, був. посол Української Держави у Відні. Вибраний д. чл. 4/3 1914 р.

Badegg 21. Post Tobelbad Steiermark.

20. Олександр Лотоцький, бувший заступник ревізора у Державній Контролі в Ленінграді, бувший посол української держави в Константинополі і предсідник Укр. Наук. Інституту у Варшаві. Ур. 1870 р., вибраний д. чл. 1/4 1900 р.

Варшава, Укр. Наук. Інститут.

21. Олекса Новицький, бувший учитель художньої школи в Москві, член Української Академії Наук на катедрі укр. мистецтва. Вибраний д. чл. 4/3 1914.

Київ, вул. Трехсвятительська ч. 23.

22. Володимир Охримович, доктор прав, був. директор гов. „Дністер“, б. заст. голови Наук. Товариства, адвокат у Львові, голова статистичної комісії. Ур. 1870 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Львів, вул. Куркова 61.

23. Ярослав Пастернак, доктор філософії, кустос Музею Наук. Тов-ва ім. Шевченка у Львові, секретар Етнографічної Комісії НТШ, член Комісії для історії мистецтва при НТШ, член товариств: Společnost českoslov. praehistoriků i Numismat. společnost českoslov. в Празі та Polsk-oro Tow. Prehistoryczne в Познані, бувш. асистент Держ. Археолог. Інституту в Празі, уродж. 1892 в Хирові, пов. Ст. Самбір, вибраний дійсн. членом 25/9 1929 р.

Львів, вул. Чарнецького 24, Музей НТШ.

24. Осип Пеленський, доктор філософії, бувший консерватор старинних пам'яток Галичини, бувший професор укр. університету в Кам'янці Подільськiм, тепер проф. II гімназії в Ряшеві. Вибраний д. чл. 8/3 1917 р.

Rzeszow II gimn.

25. Володимир Січинський, доктор філософії, доцент Українського Педагогічного Інституту в Празі, вибраний д. членом Товариства 17/2 1930.

Praha. Školská ul. č. 8/IV.

26. Єфим Січинський, директор Музея Поділ. Епарх. Істор. стат. Комітету в Кам'янці Подільськiм. Ур. 1859 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Кам'янець Подільський, Музей.

27. Іван Йосафат Скрутень, ЧСВВ, доктор богослов'я, редактор „Записок ЧСВВ“, дійсний член богословського наукового товариства у Львові, ур. 1894 р. в селі Пархач біля Сокаля. Вибраний дійсним членом Товариства дня 17/2 1930.

Львів, Жовківська 36.

28. Йосиф Сліпий, доктор богослов'я, доцент університету в Інсбруку, приват-доцент magister aggregatus Universitatis Gregorianaе в Римі, ректор і професор богословської Академії у Львові, редактор „Богословії“, член кураторії Національного Музею, уродж. 1892 в с. Заздрість пов. Тербовля, вибр. д. членом Товариства 17/2 1930.

Львів, вул. Коперника ч. 36.

29. Федір Срібний, доктор філософії, професор гімназії в Тернополі. Вибраний д. чл. 8/3 1917 р.

Тернопіль.

30. Володимир Старосольський, доктор прав, адвокат у Львові, б. професор загальної науки права в був. кам'янецькім університеті, б. професор державного права в Укр. Вільн. Університеті у Празі. Урод. 1878 р. в Ярославі, вибраний д. чл. 29/3 1923 р.

Львів, вул. Крашевського 23.

31. Гядор Стрипський, доктор філософії, кустос угорського національного музею в Будапешті, член-кореспондент румун. Академії Наук у Букарешті. Ур. 1875 р., вибраний д. чл. 4/3 1914 р.

Budapest, VI, Városliget, Iparcsarnok. Magyar Nemzeti Múzeum.

32. Омелян Терлецький, висл. проф. академічної гімназії у Львові. Ур. 1873 р., вибраний д. чл. 8/4 1921 р.

Львів, Яловець 67.

33. Стефан Томашівський, доктор філософії, професор гімназії у Львові, б. доцент австрійської історії в львівськім університеті, доцент крак. університету, бувший член краювої Ради шкільної. Ур. 1875 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Львів, вул. Тереси, 2Б.

34. Микола Чубатий, доктор філософії, професор учительської семінарії у Львові, проф. богословської Академії у Львові, уроджений 1889 р. в Тернополі, вибраний д. членом Товариства 24/9 1928 р.

Львів, Глибока 4.

35. Іван Юліян Шпитковський, учитель в польській держ. гімназії на Засяню в Перемишлі, б. учитель реальної школи в Барі на Поділлі, ур. 1880 в Джурині Чортківського повіту, вибраний д. членом 17/2 1930.

Перемишль, Засяння, Польська Держ. Гімназія

36. Вадим Щербаківський, професор Укр. Вільного Університету в Празі, вибраний д. членом Товариства 17/2 1930.

Praha-Vršovice ul. Ruska 30/l.

37. Федір Щербина, письменник, статистик і соціолог, бувш. професор кубанського політехнічного інститута, професор і бувший декан та ректор вільного україн. університету в Празі, член-кореспондент лєнінградської Академії Наук, член ріжних наукових товариств. Урод. 1849 р. в ста-

ниці Новодерев'янківській на Кубані, вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Praha, Král. Vinohrady, Kollarová ul. 8/10.

38. Дмитро Яворницький, бувший учитель гімназії і доцент історії та археології в московському університеті, директор музею ім. А. Поля в Катеринославі, дійсний член Української Академії Наук у Києві. Ур. 1855 р., вибраний д. чл. 4/3 1914 р.

Дніпропетровськ, Краєвий музей ім. А. Поля.

39. Андрій Яковлів, професор і ректор Українського Університету в Празі, вибраний д. членом Товариства 21/4 1926 р.

Praha, Vinohrady, u Riegrových Sadů č. 14.

Члени чужинці.

40. Освальд Маріян Бальцер, доктор прав і філософії, професор львівського університету, директор Архіву актів гродських і земських у Львові, голова Наукового Товариства у Львові, член: Варшавського Товариства Наук, Академії Наук в Кракові, Академії Наук в Ленінграді, Болгарської Академії Наук, Чеської Академії Наук і багатьох інших наукових установ, уроджений 1858 р. в Ходорові, вибраний д. членом Товариства 26/4 1926.

Львів, Зиблікевича 24.

41. Ярослав Бідльо, доктор філософії, професор загальної історії з особливим узглядненням історії східної Європи та Балкану в Карловім університеті в Празі, надзв. член Чеської Академії Наук. Урод. 1868 р. в Заборю, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Praha, Koubkova ul. 2.

42. Осип Стшигівський (Josef Strzygowski), доктор філософії, професор історії мистецтва в віденському університеті, радник двору. Урод. 1862 р. в Липнику коло Б'ялої в Західній Галичині, вибраний д. чл. 29/3 1923 р.

Wien, IX, Hörlgasse, 6.

Померли:

1. **Володимир Антонович**, професор київського університету. Ур. 1834 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 21/3 1909 р.

2. **Микола Біляшевський**, б. директор городського музею в Києві, дійсний член Укр. Академії Наук тамже на кафедрі археології. Ур. 1867 р., вибраний д. членом 12/5 1909 р., помер 23/4 1926 р.

3. **Федір Вовн**, доцент і доктор honoris causa петербурського університету, член товариства Антропологічного, Історичного і Народніх переказів у Парижі, Російського Географічного у Ленінграді і філії його в Троїцькосавську, член-кореспондент тов. „Narodopisná Společnost Československá“ у Празі. Ур. 1847 р., вибраний д. чл. 1899 р., помер 29/6 1918 р.

4. **Іван Джиджора**, доктор філософії, заступник бібліотекаря Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові. Ур. 1880 р., вибраний д. чл. 27/2 1913 р., помер 1919 р. в Голгочах.

5. **Платон Жукович**, проф. духовної академії в Ленінграді. Вибраний д. чл. 1/12 1910 р., помер 30/11 1919 р.

6. **Альфред Єнзен**, почесний доктор упсальського університету, член інститута Нобля при шведській академії, член хорват. Акад. Наук у Загребі і чеської у Празі, член різних наукових товариств. Ур. 1859 р., вибраний д. чл. 15/11 1911 р., помер у Відні 15/9 1921 р.

7. **Михайло Зобков**, доктор прав, судовий радник при верховнім суді в Сараєві (Босна) доцент австрійського цивільного права в університеті в Загребі. Ур. 1864 р. вибраний д. членом 1/4 1899 р., помер 7/12 1928 р.

8. **Михайло Зубрицький**, парох у Берегах Долішних. Ур. 1856 р., вибраний д. чл. 29/7 1904 р., помер у квітні 1919 р.

9. **Карло Кадлец**, професор Карлового Університету в Празі, член всіх слов'янських наукових академії, вибраний д. членом Товариства 26/4 1926 р., помер 4/12 1928 р.

10. **Раймунд Фридрих Кайндль**, доктор філософії, професор австр. історії в університеті, перше в Чернівцях, потім у Грацу. Ур. 1866 р., вибраний д. членом 4/3 1914 р., помер 15/3 1930 р.

11. **Людвік Кубаля**, доктор філософії, доктор honoris causa львівського університету, емеритований професор гімназії, член Академії Наук у Кракові. Ур. 1838 р., вибраний д. чл. 4/3 1914 р., помер 30/9 1918 р.

12. **Орест Левицький**, виступивший учитель гімназії, державний радник, член різних наукових товариств, дійсний член Української Академії Наук на кафедрі народного права. Ур. 1848 р., вибраний д. чл. 1/12 1910 р., помер 1922 р. в Києві.

13. **Володимир Лесевич**, письменник. Ур. 1837 р., вибраний д. чл. 20/11 1905 р., помер у грудні 1905 р.

14. **Олексій Маркевич**, проф. унів. в Одесі. Ур. 1847 р., вибраний д. чл. 23/3 1901 р., помер 18/6 1903 р.

15. **Евген Олесницький**, доктор прав, адвокат у Львові, голова „Сільського Господаря“ і директор тов. „Дністер“, посол австр. парламенту. Ур. 1860 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 26/10 1917 р.,

16. **Олександр Русів**, виступивший учитель гімназії, професор Київського Торговельного Інститута, член різних наукових товариств, редактор „Известій Київ. Коммерческаго Института“. Ур. 1847 р., вибраний д. чл. 1/2 1910 р., помер 21/10 1915 р. в Саратові.

17. **Шарль Сеньобос**, професор історії в Парижі. Вибраний д. чл. 4/3 1914 р., помер 1920 р.

18. **Петро Стебельський**, доктор прав, професор карного права і процедури з викладовою українською мовою на львівським університеті,

член різних наукових товариств. Ур. 1857 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 24/9 1923 р.

19. Остап Терлецький, доктор прав, кандидат адвокатури. Ур. 1850 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 22/7 1902 р.

20. Олексій Олександрович Шахматов, професор російської мови в Петербурзькій університеті, член Академії Наук у Ленінграді і голова її другого відділу, член різних наукових товариств. Ур. 1864 р. вибраний д. чл. 12/5 1909 р., помер 26/8 1920 р.

21. Яків Шульгин, проф. першої гімназії в Києві, дійсний член Київ. Україн. Наук. Тов. і ин. Ур. 1851 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 18/11 1911 р.

II. Філологічна секція.

1. Амврозій Андрохович, б. професор III державної учительської жіночої семінарії у Львові, дир. учит. сем. в Сокалі. Урод. 1879 р. в Лисци, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Сокаль — Учительська Семінарія.

2. Володимир Бирчак, доктор філософії, проф. гімназії в Ужгороді, бувш. доцент каменецького університету. Урод. 1881 р. в Любінцях, стрийського пов., вибраний д. чл. 10/10 1923 р.

Ужгород, гімназія.

3. Леонід Білецький, бувш. професор укр. літератури в кам'янецькій університеті, директор і професор україн. педагогічного Інститута у Празі та укр. господарської академії в Под'єбрадах. Урод. 1882 р. в Литвинівці, уман. пов. на Київщині, вибраний д. чл. 10/10 1923 р.

Praha, Stare Dejvice, Na Pernikařce, Zvonicka ul. 700.

4. Іван Брик, доктор філософії, професор польської гімназії у Львові, заст. голови тов. „Просвіта“ у Львові. Вибраний д. чл. 6/12 1919 р.

Львів, вул. Хмельовського, 15.

5. Ярослав Гординський, доктор філософії, професор академічної гімназії у Львові, член істор.-культурної комісії УАН. Ур. 1882 р., вибраний д. чл. 18/2 1914 р.

Львів, вул. 29 листопада 40.

6. Катерина Грушевська, штатня наукова співробітниця УАН, керівниця занять Кабінету Примітивної Культури, редакторка органу того ж Кабінету, і культурно-історичної комісії: Первісне громадянство та його пережитки на Україні, ур. у Львові 1900 р., обрана д. членом Товариства 2/7 1927 р.

Київ, Короленка 35.

7. Василь Юхимович Данилевич, співробітник Всеукраїнської Академії Наук в Києві, вибраний д. членом Товариства 28/5 1927 р.

Київ, Короленка 54.

8. Володимир Дорошенко, письменник і бібліотекар Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові. Урод. 1879 р. у Ленінграді, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Львів, вул. Чарнецького, 26.

9. Сергій Єфремов, письменник, дійсний член Української Академії Наук на кафедрі історії україн. письменства, голова ріжних академічних комісій. Урод. 1876 р. в Пальчику, звенигород. пов. на Київщині, вибраний д. чл. 10/10 1923 р.

Київ, вул. Короленка, ч. 54.

10. Іван Зілинський, доктор філософії, б. професор філії академічної гімназії у Львові, дійсний член товариства „Österreichische Gesellschaft für experimentelle Phonetik“ у Відні, заст. проф. крак. унів. Ур. 1879 р. в селі Красні, вибраний д. чл. 20/6 1917 р.

Kraków, ul. Łokietka 1.

11. Климент Квітка, штатний співробітник історично-філол. відділу УАН, ур. 1880 р. в Києві, вибраний д. членом Товариства 2/7 1927 р.

Київ, Короленка 54.

12. Іля Кокорудз, висл. директор укр. академічної гімназії у Львові, був. лектор української мови у львівським університеті, голова комісії для клясичної філології. Ур. 1859 р., вибраний д. чл. 1/6 1899.

Львів, вул. 29 листопада ч. 40.

13. Олександр Колесса, доктор філософії, б. проф. української мови і літератури у львівським університеті, проф. приватного українського університету в Празі і його ректор у 1921/22 і 1925/6 р., проф. Карлового унів. в Празі, бувший консерватор старин. пам'яток Галичини, б. посол австр. парламенту в Відні. Ур. 1867 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Praha, Smetanovo Náměstí 1. Slov. Seminař.

14. Філарет Колесса, доктор філософії, висл. проф. філії української гімназії у Львові, бувший професор україн. університету в Кам'янці Подільським, член Укр. Акад. Наук в Києві. Ур. 1871 р., вибраний д. чл. 22/12 1909 р.

Львів, вул. Голомба ч. 7.

15. Аґатанґел Кримський, бувший надзвичайний професор арабської літератури в Лазаревськiм Інституті східних мов у Москві та історії мусулманського сходу, бувший секретар Східної секції Московського Імп. Археологічного Товариства і редактор її „Трудовъ“, б. генеральний секретар Української Академії Наук у Києві і дійсний член на кафедрі арабоіранської філології. Ур. 1871 р., вибраний д. чл. 18/2 1903 р.

Київ, вул. Пушкінська, 1.

16. Зенон Кузеля, доктор філософії, бувший бібліотекар при університетській бібліотеці і лектор україн. мови в університеті в Чернівцях. Ур. 1882 р., вибраний д. чл. 22/12 1909 р.

Berlin-Charlottenburg, 5. Suarezstr. 46, Port. II, IV Tr.

17. Волод. Лукич-Левицький, нотар у Винниках, довголітний редактор „Зорі“, почесний член Тов. „Просвіта“. Ур. 1856 р., вибраний д. членом Товариства 23/6 1926.

Винники к. Львова.

18. Андрій Лобода, бувш. професор російської літератури в київ. університеті св. Володимира, дійсний член Україн. Академії Наук на кафедрі україн. народньої словесности, член ріжних наукових товариств. Вибраний д. чл. 24/6 1924 р.

Київ, вул. Короленка, ч. 54.

19. Аркадій Якимович Ляценко, член Всесоюзної Акад. Наук в Ленінграді. Вибраний д. членом 2/7 1927 р.

Ленінград — Акад. Наук.

20. Остап Макарушка, доктор філософії, висл. професор академічної гімназії, бувший управитель жіночої учит. семінарії Укр. Пед. Товариства у Львові та візитатор всіх приватних його шкіл. Ур. 1867 р., вибраний д. чл. 6/12 1919 р.

Львів, вул. Пелчинська, ч. 2.

21. Михайло Мочульський, нотар в Грималові. Урод. 1886 р., вибраний д. членом Товариства 1/7 1930 р.

Грималів.

22. Іван Огієнко, магістер і доцент російської мови й літератури в київськiм університеті св. Володимира, надзвич. професор української мови в київськiм держ. українськiм університеті, звич. професор і ректор кам'янецького україн. університету, звич. професор богословського Виділу вар-

шавського унів. Урод. 1882 р. в Брусиліві, на Київщині, вибраний д. чл. 10/10 1923 р.

Warszawa, ul. Stalowa 25/11.

23. Іван Панкевич, доктор філософії, бувш. доцент російської мови в консульській академії у Відні, тепер професор гімназії в Ужгороді. Урод. 1887 р. в Цеперові, львів. пов. в Галичині, вибраний д. чл. 10/10 1923 р.

Ужгород, вул. Павловича 15.

24. Володимир Перетц, був. проф. університету в Києві, б. голова філол. секції Україн. Наук. Товариства тамже, член Всесоюзної Академії Наук у Ленінграді і української в Києві на кафедрі укр. мови. Ур. 1870 р., вибр. д. чл. 3/6 1908 р.

Ленінград, Надеждинская 27, кв. 15.

25. Осип Роздольський, висл. професор філії академічної гімназії. Ур. 1872 р. в Доброводах. Вибраний д. членом Товариства 1/7 1930.

Львів, Супінського ч. 19.

26. Юліян Романчук, вислужений професор української гімназії у Львові, був. голова „Просвіти“, був. посол австр. парламенту і його віцепрезидент, бувший посол галицького сойму. Ур. 1842 р., вибраний д. чл. 22/12 1909 р.

Львів, вул. Кампіяна, ч. 5.

27. Федір Якович Савченко, б. лектор російської мови університету в Римі і вижчої торговельно - промислової школи в Парижі, штатний науковий співробітник УАН, керівник Комісії Західньої України в Історичній Секції УАН, керівник Комісії Заходу й Американознавства УАН, науковий співробітник Кабінету Примітивної Культури, керівник етнографічної Секції Краєзнавчого Товариства Київського ІЮ, Урод. 1892 р. на Полтавщині, вибраний д. членом 2/7 1927 р.

Київ, Короленка 37.

28. Іларіон Свенціцький, доктор філософії, б. доцент слов'янських літератур у львівському університеті, кустос Національного Музея ім. А. Шептицького. Ур. 1876 р., вибраний д. чл. 18/2 р. 1914.

Львів, вул. Мохнацького, ч. 42.

29. Василь Сімович, доктор філософії, бувш. професор учит. семінарії в Чернівцях, бувший ректор, тепер професор української слов'янської філології в Укр. Педагогічнім Інституті ім. М. Драгоманова в Празі. Ур. 1880 р. в Гадинківцях, гусятин. пов., вибраний д. чл. 10/10 1923 р.

Řevnice u Prahy 455.

30. Стефан Смаль-Стоцький, доктор філософії, бувший професор української мови й літератури в черновецькім університеті, був. посол австр. парламенту в Відні і краєвого сойму в Чернівцях, бувший посол західної України в Празі, професор вільного українського університету в Празі, дійсний член Україн. Академії Наук у Києві на кафедрі української мови. Ур. 1859 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Praha, II, Hotel Imperial.

31. Кирило Студинський, доктор філософії, б. професор української мови з особливим узглядненнем церковної мови й літератури в львівськім університеті, бувший консерватор старинних пам'яток Галичини і член краєвої Ради шкільної, член Української Академії Наук у Києві, член-кореспондент Slovansk-ого Ustav-y в Празі, голова Н. Т. ім. Шевченка. Ур. 1868 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Львів, вул. Хмельовського, 15.

32. Михайло Тершаковець, професор академічної гімназії у Львові. Ур. в Кліцку 1883 р. Вибраний д. чл. 18/2 1914 р.

Львів, вул. Листопада, ч. 17.

33. Євген Тимченко, магістер російського язика і словесности, бувший професор порівн. язикознавства на Вищих Жіночих Курсах при Варшавськім університеті та російської літератури в „Институтъ сельскаго хозяйства и лѣсоводства“ в Ново-Александрії, б. професор університету в Києві, тепер професор філології ІНО тамже, директор комісії для складання історичного словника української мови при Україн. Академії Наук. Ур. 1867 р., вибраний д. чл. 18/2 1914 р.

Київ, вул. Чудновського ч. 2, кв. 7.

34. Андрій Александер гр. Шептицький, доктор богослов'я, прав і філософії, львівський архієпископ і галицький митрополит, бувш. член палати панів австр. парламенту і член галицького сойму, творець „Національного Музея“. Ур. 1865 р., вибраний д. чл. 20/6 1925.

Львів, Площа св. Юра, ч. 5.

35. Волод. Щербина, член-кореспондент Всеукраїнської Академії Наук в Києві, діяльний член багатьох наукових інституцій. Урод. 1856 р., вибраний д. членом Товариства 28/5 1927 р.

Київ, Короленка 35.

36. Василь Щурат, доктор філософії, б. професор гімназії ім. К. Шайнохи у Львові, директор дівочої гімназії СС. Василянوك, член Укр. Акад. Наук в Києві, бувш. голова Н. Т. ім. Шевченка. Ур. 1871 р., вибраний д. чл. 18/2 1914. Львів, вул. Куркова, 3.

Члени чужинці.

37. Михайло Арнаудов, доктор філософії, професор порівняної історії літератур у софійському університеті. Ур. 1878 р. в м. Русі в Болгарії, вибраний д. чл. 24/6 1924 р. Софія, ул. Шипка, 4.

38. Олександр Беліч (Белић), доктор філософії, професор слов'янської філології на університеті в Београді, звичайний член сербської і надзвичайний чеської Академії Наук. Ур. 1876 р., вибраний д. чл. 28/6 1924 р. Београд, Франкопанова ул. 28 а.

39. Еріх Бернекер, доктор філософії, професор слов'янської філології в університеті в Мінхені (перед тим на нім. університеті в Празі і Вроцлаві), член-кореспондент віденської і польської Академії Наук. Уродився 1874 р. в Кенігсбергу в Пруссії, вибраний д. чл. 18/2 1914 р.

München, Mauerkirchenstrasse, 16.

40. Олександр Брікнер, доктор філософії, висл. професор слов'янської філології в берлінському університеті, член Академії Наук у Кракові, Ленінграді, Празі і Београді, Towarzystwa Przyjaciół Nauk у Познані, Варшаві й Вільні. Урод. 1856 р. в Тернополі, вибраний д. чл. 18/2 1914.

Berlin Wilmersdorf, Wilhelmsaue, 18.

41. Оляф Брок (Olaf Broch), доктор філософії, професор університету в Осльо, член-кореспондент віденської, член норвезької та української Академії Наук. Вибраний д. чл. 18/2 1914 р.

Oslo (Christiania), Dywbadsgate, 8.

42. Юрій Горак, доктор філософії, зв. професор слов'янських літератур у Карловім університеті в Празі. Ур. 1884 р. у Бенешові біля Праги, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Praha-Vinohrady, u Riegrových Sadů, 4.

43. Іван Ерделянович, доктор філософії, професор етнографії в београдському університеті. Ур. у Панчові в Банаті 1874 р., вибраний д. чл. 20/6 1925 р.

Београд, ул. Битольска, 10.

44. Ченек Зібрт, доктор філософії, професор загальної культурної історії в Карловім університеті в Празі, директор бібліотеки Народного Музея, надзв. член Чеської Академії Наук. Урод. 1864 р. в Костельці над Велтавою, вибраний д. чл. 10/10 1923 р.

Praha, II, Ostrovní ul. 23.

45. Осип Юрій Зубатий, доктор філософії, професор староіндійської і порівняної філології в Карловім університеті в Празі, през. Чеської Академії Наук. Ур. 1855 р. в Празі, вибраний д. чл. 20/6 1925 р.

Praha, Král. Vinohrady, Purkyňovo nám. 14.

46. Франц Ієшіч, доктор філософії, професор словінської мови й літератури в загребьськiм університеті, член-кореспондент хорватської Академії Наук. Ур. 1871 р. в парохії св. Юрія, лютомер. пов., в мариборськiм воевідстві, вибраний д. чл. 24/6 1924 р.

Zagreb, Svenčičište Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

47. Андрій Мазон (André Mazon), б. професор à la faculté des lettres de l'Université de Strasbourg, професор au Collège de France. Урод. 1881 р. в Парижі, вибраний д. членом Товариства 2/7 1927.

Paris (XV) Avenue de Suffren 140. France.

48. Томо Маретич, доктор філософії, професор слов'янської і порівняної філології в загребьськiм університеті, президент Полуднево-слов'янської Академії Наук у Загребі, надзвичайний член Чеської Академії Наук, член інших наукових товариств. Ур. 1854 р. в Віровітіці у Слявонії, вибраний д. чл. 28/6 1924.

Zagreb, Jugoslavenska Akademija Znanosti i Umjetnosti.

49. Тома Масарик, доктор філософії, почесний професор філософії в Карловім університеті, почесний член Чеської Академії Наук, член рiжних наукових товариств, президент чеськословацької республіки. Ур. 1850 р. в Годоніні, вибраний д. чл. 10/10 1923.

Praha, Hradčany.

50. Іван Махаль, доктор філософії, професор слов'янських літератур в Карловім університеті в Празі, член Чеської Академії Наук. Ур. 1855 р. в Нових Дворах коло Мілевська, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Praha, IV, Bašta sv. Jiří, 255.

51. Карло Г. Маєр (Karl H. Meyer), доктор філософії, професор слов'янської філології пруського університету в Мінстер (Вестфалія). Ур. в Петерсгаген над Везерою (Вестфалія) 1890 р. Вибраний д. членом Товариства 1/7 1930 р.
Münster i. Westf. Heisstrasse 10.

52. Любомир Мілетич, доктор філософії, професор слов'янської філології в софійським університеті, віцепрезидент болгарської і член-кореспондент хорватської Академії Наук. Вибраний д. чл. 24/6 1924.

Софія, ул. Шипка, 4.

53. Матвій Мурко, доктор філософії, почесний доктор Карлового універ. в Празі, проф. полуднево-слов'янських мов і літератур в Карловім унів. в Празі, надзвичайний член чеської Академії Наук у Празі та член кореспондент полуднево-слов'янської Академії Наук у Загребі і сербської в Београді, товариства „Národopisná společnost česko-slovanská“ в Празі і „Verein für österr. Volkskunde“ в Відні та „Slovenska Matica“ в Любляні. Уродився 1861 р. в Дрстелі коло Петав у Стирії, вибраний д. чл 18/2 1914 р.

Praha, V, Břehová, 5.

54. Зденек Неєді, доктор філософії, професор історії музики в Карловім університеті в Празі, член-кореспондент Чеської Академії Наук. Ур. 1878 р. в Літомишлі, вибраний д. чл. 31/10 1923.

Praha-Smichov, Dienzenhoferovy sady, 2.

55. Любор Нідерле, доктор філософії, професор археології й етнографії в Карловім університеті в Празі, член Чеської Академії Наук. Ур. 1865 р. в Клятовах, вибраний д. чл. 20/6 1925 р.

Praha, IV, Kounicova, 228.

56. Франц Пастрнек, доктор філософії, висл професор слов'янської філології в Карловім університеті в Празі, член Чеської Академії Наук. Ур. 1853 р. в Кельчі на Мораві, вибраний д. чл. 31/10 1923 р.

Praha, II, Lützowova, 15.

57. Олексій Леонідович Петров, доктор слов'янської філології, бувш. професор на вищих жіночих курсах і в універ. в Ленінграді, член Král. České Společnosti Náuk у Празі. Ур. в Ленінграді 1859 р., вибраний д. чл. 20/6 1925 р.

Praha, Zagřebska 11.

58. Юрій Полівка, доктор філософії, вислужений професор слов'янської філології в Карловім університеті в Празі, член чеської, хорватської і української Академії Наук, член Národopisnej Společnosti českoslovánske та бувший редактор її органа Národopisný Věstník českoslovánský. Урод. 1858 р. в Горішній Австрії, вибраний д. чл. 18/2 1914 р.
Praha, Londýnska 49.

59. Богдан Попович, доктор філософії, професор порівняної історії літератур у београдським університеті. Вибраний д. чл. 27/6 1924 р.
Београд, Университет.

60. Мілян Решетар, доктор філософії, професор слов'янської філології в загребським університеті, член полуднево-слов'янської й чеської Академії Наук. Ур. 1860 р. в Дубровнику в Далмації, вибраний д. чл. 28/6 1924 р.
Zagreb, I, Sveučilište.

61. Стоян Романський, доктор філософії, професор слов'янської етнографії в софійським університеті. Вибраний д. чл. 24/6 1924 р.
Софія, ул. Шипка, 4.

62. Любомир Стоянович, доктор філософії, бувш. професор слов'янської філології в Високій Школі у Београді, б. міністер просвіти і президент міністрів (по упадку міністерства Пашіча в 1905 р.). Ур. 1860 р. в Ужицу, вибраний д. чл. 20/6 1925 р.
Београд. Копитарска градина, бр. 5.

63. Макс Фазмер (Max Vasmer), доктор філософії, професор славістики в берлінським університеті, член кореспондент Наукового Естонського Товариства в Дорпаті і фінно-угрійського Товариства в Гельсінгфорсі, член Саської Академії Наук. Ур. 1886 р. в Ленінграді, вибраний д. чл. 10/10 1923 р.
Berlin, Universität. Unter den Linden.

64. Юрій Шурмин, доктор філософії, професор університету в Загребі, член сербської Академії Наук. Вибраний д. чл. 24/6 1924 р.
Zagreb, Sveučilište.

Померли:

1. Олександр Барвінський, вислужений проф. муж. учит. семінарії у Львові, б. член краювої Ради шкільної і член австр. палати панів в Відні, б. секретар віроісповідань у Львові, голова археограф. і язич-

кової Комісії НТШ. Ур. 1847 р., вибраний д. членом 1/6 1899 р., помер 25/12 1926 р.

2. Іван Бодуен де Куртене, доктор філософії, бувш. професор порівн. філології і санскриту петерб. університету, член-коресп. Академії Наук у Ленінграді, член Академії Наук у Кракові, поч. член Казанського Університету, Неофілогічного Товариства при ленінгр. університеті, Фіноугрійського Товариства в Гельсінгфорсі і Естонського Товариства у Дорпаті, член Société de linguistique“ у Парижі, „Litauische Litterarische Gesellschaft“ у Тільзіті, Русского Географич. Общества у Ленінграді вибраний д. членом 18/2 1914 р., помер 3/11 1929.

3. Теодор Гартнер, доктор філософії, виступивши проф. романської філології в Чернівцях і в Інсбруку. Ур. 1843 р., вибраний д. чл. 18/2 1914 р., помер 29/4 1925 р.

4. Володимир Гнатюк, секретар НТШ, член редакції Етнографічного Збірника, член ВУАН в Києві, і член-коресподент Академії Наук у Ленінграді, член товариства „Narodopisná Společnost Československa“ у Празі та товариства „Verein für östereich. Volkskunde“ у Відні, почесний член тов. „Просвіта“ в Ужгороді, голова етнограф. комісії. Ур. 1871 р. в Велесеві, вибраний д. членом 1/6 1899 р., помер 6/10 1926.

5. Митрофан Динарив, вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 26/11 того року.

6. Ігнат Павлович Житецький, член Історичної Секції ВУАН, найближчий співробітник „України“. Ур. 1866 у Кам'янці Подільській, вибраний д. членом Товариства 29/6 1928 р., помер 8/4 1929 р.

7. Павло Житецький, виступивши професор гімназії у Києві, член коресподент Академії Наук у Ленінграді. Ур. 1836 р., вибраний д. чл. 18/2 1903 р., помер 18/3 1911 р.

8. Михайло Комар, нотар в Одесі. Ур. 1844 р., вибраний д. чл. 25/3 1901 р., помер 21/8 1913 р.

9. Олександр Кониський, письменник і адвокат. Ур. 1836 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 11/12 1900 р.

10. Федір Корш, проф. московського університету й Лазаревського Інститута східних мов, почесний член п'ятих російських університетів, звичайний член Академії Наук у Ленінграді, член багатьох наукових товариств. Ур. 1843 р., вибраний д. чл. 22/12 1909 р., помер 1/3 1915 р.

11. Володимир Коцовський, доктор філософії, директор учительської семінарії в Сокалі. Ур. 1860 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 11/2 1921 р. в Сокалі.

12. Іван Лось, доктор філософії, професор польської мови в краківському університеті, ректор в р. 1924–5, член краківської Академії Наук, вибраний д. членом 31/10 1923 р., помер 11/11 1928.

13. Осип Маковей, доктор філософії, директор учительської семінарії в Заліщиках. Ур. 1867 р., вибраний д. чл. 18/2 1903 р., помер у Заліщиках 21/8 1925 р.

14. Кость Михальчук, приватний урядник, член Рос. Географ. Товариства в Ленінграді, Історичного Тов. Нестора Літописця, Товариства прихильників мистецтва і Українського Наукового Товариства, всіх у Києві. Ур. 1840 р., вибраний д. чл. 5/6 1911 р., помер 20/4 1914 р.

15. **Стоян Новакович**, президент сербської Академії Наук у Београді, член російської, чеської і польської Академії Наук, сенатор, бувший міністер освіти і президент міністрів, бувший сербський посол у Константинополі, Парижі й Ленінграді. Уродився 1842 р. в Шабаці в Сербії, вибраний д. чл. 18/2 1912 р., помер 8/2 1915 р.

16. **Михайло Павлик**, письменник у Львові і перший бібліотекар Товариства. Ур. 1853 р., вибраний д. чл. 1/4 1900 р., помер 26/1 1915 р.

17. **Микола Петров**, професор Духовної Академії в Києві, секретар Церковно-Історичного і Археологічного Товариства та кустос його музею, доктор honoris causa харківського унів., член української Академії Наук у Києві на кафедрі старого українського письменства, член різних наукових товариств. Ур. 1830 р., вибраний д. чл. 5/6 1911 р., помер у червні 1921 р. в Києві.

18. **Олександр Пипін**, бувший професор ленінградського університету, член Академії Наук у Ленінграді і Празі і багатьох інших наукових товариств та інституцій. Ур. 1833 р., вибраний д. чл. 8/7 1903 р., помер 9/12 1904 р.

19. **Іван Стешенко**, бувший учитель гімназії і письменник Ур. 1873 р. в Полтаві, вибраний д. чл. 20/6 1917 р., помер у Полтаві 30/7 1918 р.

20. **Микола Сумцов**, професор університету в Харкові, член кореспондент російської Академії Наук у Ленінграді і дійсний член української Академії Наук у Києві, почесний і дійсний член різних товариств. Ур. 1854 р., вибраний д. чл. 3/6 1908 р., помер 16/9 1922 р. в Харкові.

21. **Іван Франко**, доктор філософії, доктор honoris causa харківського університету, письменник у Львові, член кореспондент товариства „Národopisná Společnost Československá“ в Празі і товариства „Verein für österreichische Volkskunde“ у Відні. Ур. 1856 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 28/5 1916 р.

22. **Беньо Цонев**, доктор філософії, професор історії болгарської мови на університеті в Софії. Ур. 1863 р., вибраний д. членом 28/6 1924 р., помер 5/10 1926.

23. **Іван Шішманов**, доктор філософії, професор порівн. літератур в університеті в Софії, член болгарської і хорватської Академії Наук, був. міністер освіти, бувш. болгарський посол при українським правительстві в Києві. Ур. 1862 р., вибраний д. членом 18/2 1914 р., помер 23/6 1928.

24. **Ватрослав Ягіч**, доктор філософії, доктор honoris causa університету в Ленінграді, Будапешті і Кракові, заслужений професор слов'ян. філології у віденським університеті, член Академії Наук у Відні, Ленінграді, Берліні, Мінхені, Будапешті, Празі, Кракові, Загребі і Београді, почесний член університету в Москві, Харкові, Одесі, Ленінграді й Києві та Академії Наук у Букарешті й Софії, член багатьох інших наукових товариств і властитель ордерів, бувш. член палати панів. Ур. 1839 р., вибраний д. чл. 8/3 1903 р., помер у Відні 5/8 1923 р.

III. Математично-природописно-лікарська секція.

1. **Стефан Балей**, доктор філософії і медицини, професор психології на університеті в Варшаві. Ур. 1885 р., вибраний д. чл. 8/3 1917 р.

Варшава, (Seminarjum pedagogiczne), або: Smolna 18, м. 8.

2. **Григорій Величко**, доктор філософії, виступав проф. гімназії. Ур. 1863 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Харків.

3. **Володимир Вернадський**, доктор філософії, б. професор мінералогії на університеті в Москві, член української та всеросійської Академії Наук, член-кореспондент Академії Наук в Парижі та Празі. Ур. 1863 р., вибраний д. чл. 17/9 1924 р.

Париж.

4. **Нестор Гаморак**, доктор філософії, професор ботаніки в інституті народної освіти в Кам'янці Подільській. Вибраний д. чл. 1/6 1923 р.

Кам'янець Подільський, вул. Затонського, 31.

5. **Полікарп Герасименко (Волковинський)**, доктор природ. наук, б. лектор та доцент Укр. Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова в Празі, стипендіст в King's College (London University). Ур. 1900 р., вибраний д. чл. 30/6 1928.

Plzeň, Hruškova 26, Č. S. R.

6. **Юліян Гірняк**, доктор технічних наук, проф. держ. гімназії у Львові. Ур. 1881 р., вибраний д. чл. 28/1 1908 р.

Львів, вул. Здоровля, 10.

7. **Іван Горбачевський**, доктор медицини, виступав професором та ректором чеського університету в Празі, професором та б. ректором прив. українського університету в Празі, б. член австрійської палати панів та б. австр. міністер народ. здоровля, член Укр. Академії Наук у Києві, член різних наукових товариств. Ур. 1854 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Praha, II, Štěpánská, 49/II.

8. **Мирон Зарицький**, доктор філософії, проф. філії укр. держ. гімн. у Львові, член товариства польських математиків та товариства німецьких математиків. Ур. 1889 р., вибраний д. чл. 24/3 1927.

Львів, вул. Дверницького 32 а.

9. **Михайло Кравчук**, доктор математичних наук, професор політехнічного та сільсько-господарського інституту

в Києві, член Укр. Академії Наук, голова математичного товариства у Києві, член товариства німецьких математиків, товариства французьких математиків, член товариства „Circolo matematico“ в Палермі. Ур. 1892 р., вибраний д. чл. 14/5 1925 р.

Київ, Політехнічний Інститут, 29.

10. Володимир Крокос, професор геології в ІНО в Одесі, дійсний член відділу природозн. і сільсько-господ. наук в Одесі, член укр. геолог. інститута в Києві і пр. Вибраний дійсним членом 13/4 1929.

Київ, Геолог. Інст. Короленка 44.

11. Максим К. Куренський, доктор математичних наук, професор Інституту Народньої Освіти у Києві, член математичного товариства у Києві, член товариства „Circolo matematico“ в Палермі. Ур. 1895 р., вибраний д. чл. 13/4 1929 р.

Київ, Обсерваторна 9, 10-а.

12. Володимир Кучер, доктор філософії, профес. держ. гімназії у Львові, член тов. фізиків в Варшаві. Ур. 1885 р., вибраний д. чл. 2/9 1919 р.

Львів, вул. Грунвальдська 1.

13. Володимир Левицький, доктор філософії, б. професор гімназії та б. візитатор шкіл, почесний член математичного товариства у Києві, член товариства німецьких математиків, товариства французьких математиків, товариства „Circolo matematico“ в Палермі, співробітник журналу „Revue semestrielle des publications mathématiques“ (Амстердам), директор матем.-природ.-лік. секції та головний редактор її видань, член фізіографічної, технічно-наукової, географічної, мовної та бібліографічної комісії. Ур. 1872 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Львів, вул. Театинська, 3.

14. Василь П. Мазуренко, інженер-технолог, професор першого розряду будівельного технікума в Харкові, управитель інституту силікатної промисловости, директор Укр. Головної Палати Мір та Ваг. Ур. 1877 р., вибраний д. чл. 15/6 1929 р.

Харків.

15. Микола Мельник, професор філії академічної гімназії у Львові, голова фізіографічної комісії, член географічної

комісії, редактор „Фізіографічного Збірника“, співредактор „Збірника“ секції. Ур. 1875 р., вибраний д. чл. 17/12 1920 р.

Львів, вул. Тарновського, ч. 9.

16. Максим Музика, доктор медицини, директор бактеріологічно-хімічного інституту Н. Т. ім. Шевченка, голова укр. лікарського товариства, член укр. гігієнічного товариства, член лікарської та технічно-наукової комісії, лікар Каси Хорих у Львові. Ур. 1889 р., вибраний д. чл. 13/4 1929 р.

Львів, вул. Чарнецького 26.

17. Олександр Орлов, доктор природописних наук, доцент укр. педагогічного інституту ім. Драгоманова в Празі. Ур. 1899, вибраний д. чл. 14/3 1930 р.

Praga, Albertov Geolog. Ustav.

18. Михайло Павлов, доктор філософії, професор політехнічного та сільсько-господарського інститутів в Харкові, б. асистент політехнікума у Львові, член укр. науково-технічного Т-ва в Харкові, голова технічно-наукової комісії. Ур. 1889 р., вибраний д. чл. 13/4 1929 р.

Харків.

19. Маріян Паньчишин, доктор медицини, лікар у Львові, член укр. лікарського товариства, член лікарської комісії, голова укр. гігієнічного товариства, б. асистент університету у Львові. Ур. 1882 р., вибраний д. чл. 17/12 1920 р.

Львів, вул. Клушинська, 3.

20. Юрій Полянський, доктор філософії, професор україн. держ. гімназії у Львові, секретар секції, заст. голови географічної комісії, член фізіографічної, технічно-наукової та бібліографічної комісії. Ур. 1892 р., вибраний д. чл. 24/3 1927 р.

Львів, вул. Чарнецького 26.

21. Іван Раковський, доктор філософії, висл. професор укр. державної гімназії у Львові, заступник директора секції, член антропологічного товариства в Відні та Парижі, член комісії для розсліду угруповань крові в Харкові, член бібліографічної, мовної, етнографічної та фізіографічної комісії. Ур. 1874 р., вибраний д. чл. 8/4 1903 р.

Львів, вул. 29 листопада, 31.

22. Володимир В. Різниченко, старший геолог Укр. відділу геологічного Комітету, дійсний член Киевского Об-ва Естествоиспытателей, русского географ. Об-ва, Об-ва Любителей Естествознания, Антропологии и Этнографии в Москві, Западно-Сибірського відділа Русского географ. Об-ва,

Харьковського Об-ва Испытателей природы, Всеукр. Археологічного Комітету УАН, член геологічної Секції природи. відділу Інституту укр. наукової мови УАН, член укр. ботаничного товариства при УАН, завідувач відділом загальної геології національного геологічного музею УАН. Член УАН. Ур. 1870 р., вибраний д. чл. 13/4 1929 р.

Київ, Укр. Наук.-дослід. геологічний Інститут, вул. Короленка 44.

23. Дмитро Рожанський, б. професор університету в Харкові, професор політехнічного Інститута в Ленінграді. Ур. 1882 р., вибраний д. чл. 13/4 1929 р.

Ленінград, Політехнічний Інститут.

24. Сергій Руденко, б. кандидат ленінградського університету, професор антропології в географічному інституті в Ленінграді. Вибраний д. чл. 18/3 1914 р.

Ленінград, Набережная р. Мойки, 122/2, пр. Маклина.

25. Стефан Рудницький, доктор філософії, б. професор реальної школи та доцент університету у Львові і б. професор вільного українського університету в Празі, директор держ. географічного інституту в Харкові, член Укр. Академії Наук, член бібліографічної, статистичної, етнографічної та географічної комісії. Ур. 1877 р., вибраний д. чл. 25/3 1901 р.

Харків, Чернигівська 63/1.

26. Никифор Садовський, професор II державної гімназії в Тернополі. Ур. 1884 р., вибраний д. чл. 6/5 1922 р.

Тернопіль, вул. Татарська 11.

27. Василь Стасюк, доктор філософії, б. асекураційний математик „Карпатії“ у Львові, член товариства німецьких математиків, професор державної гімназії в Бережанах. Ур. 1887 р., вибраний д. чл. 6/3 1920 р.

Бережани.

28. Степан Тимошенко, б. професор київського політехнічного інститута, член Української Академії Наук, член різних наукових товариств. Вибраний д. чл. 16/5 1923 р.

Телер в Сполучених Державах Півн. Америки.

29. Олександр Тисовський, доктор філософії, професор держ. укр. гімназії у Львові, член фізіографічної комісії. Ур. 1886 р., вибраний д. чл. 24/3 1927 р.

Львів, вул. Хмельовського 15.

30. Роман Цегельський, доктор філософії, професор III. держ. учительської семінарії у Львові, член товариства

„Deutsche physikalische Gesellschaft“ (Берлін). Ур. 1882 р.,
вибраний д. чл. 18/3 1914 р.

Львів, вул. Дунін-Борковських 9.

31. Микола Чайковський, доктор філософії, б. директор укр. гімназій в Яворові та Рогатині, б. професор укр. університету в Кам'янці Подільській, професор інститута народної освіти в Одесі, член товариства німецьких математиків. Ур. 1887 р., вибраний д. чл. 17/10 1913 р.

Одеса, Розумовка № 2/4 дв. 95.

32. Олександр Черняхівський, доктор медицини, б. професор київського університету, співредактор Збірника медичної секції київського Укр. Наукового Товариства, професор Медичного Інституту. Ур. 1869 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р.

Київ, Медичний Інститут.

33. Іван Фещенко-Чопівський, доктор технічних наук, професор гірничої Академії в Кракові, завідуючий досвідною лабораторією гуті Friedenshütte на Гор. Шлеську, б. міністер торгівлі Центральної Ради, б. міністер народ. господарства в уряді Директорії, почесний член Укр. Технічного Т-ва у Львові, дійсний член Київського Наук. Т-ва, тов. „Institute and Steel“ і „Institute of Metals“ в Лондоні, тов. Verein deutscher Eisenhüttenleute, польського хемічного Т-а в Варшаві, русского металургического О-а в Ленинграді і т. д. Ур. 1884 р., вибраний д. чл. 6/4 1926 р.

Nowy Bytom, Niedurnego 65.

34. Микола Шарлемань, старший зоолог ВУАН, завідуючий Заповідником „Конча-Заспа“, член Київського Товариства Природників, Українського Наукового Товариства в Києві, Українського Наукового Товариства в Харкові, Товариства Аматорів Природи в Харкові та Києві, Російського Ентомологічного Т-ва, Російського Географічного Т-ва. Ур. 24 січня 1887, вибр. дійсним членом 30. X. 1929 р.

Київ, ВУАН.

35. Олександр Яната, професор ботаніки в сільсько-господарським інституті в Харкові. Вибраний д. чл. 1/6 1923. Харків.

Члени чужинці.

36. Альберт Айнштайн (Einstein), доктор філософії, професор теор. фізики на університеті в Берліні, лавреат Нобля.

член всіх важніших академій та наукових інституцій світа.
Ур. 1879 р., вибраний д. чл. 17/3 1929 р.

Берлін, Haberlandstr. 5.

37. Равль Антоні (Anthony), професор анатомічної антропології в антропологічній школі в Парижі, асистент порівнюючої анатомії в природ. музею. Вибраний д. чл. 18/3 1914 р.

Paris, Rue de l'École de médecine, 15.

38. Георгій Бончев, доктор філософії, професор мінералогії та петрографії на університеті в Софії, член Болгарської Академії Наук, член сербського геологічного товариства. Ур. 1866 р., вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Софія, ул. Шипка, 4.

39. Стефан Бошкович, генерал югослав. армії, директор географічного військового інституту в Београді. Урод. 1868 р. в Зайчарі, член багатьох наук. товариств, вибраний д. чл. 28/12 1928 р.

Београд.

40. Володимир Варичак, доктор філософії, проф. математики на університеті в Загребі, член хорватської Академії Наук. Ур. 1865 р., вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Zagreb, Sveučilište.

41. Стефан Ватев, доктор медицини, професор діточих недуг на університеті в Софії, член Болгарської Академії Наук, член кореспондент антропологічного товариства в Парижі, німецького товариства для антропології, етнографії та праісторії, міжнароднього товариства для сексуальних дослідів, дійсний член болгар. археологічного інституту в Софії. Ур. 1865 р., вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Софія, ул. Шипка, 4.

42. Давид Гільберт, доктор філософії, професор математики в університеті в Геттінгені, член Академії Наук в Амстердамі, Берліні, Болонії, Бонні, Брюсель, Будапешт, Копенгага, Осльо, Мюнхен, Римі, Торіно, Упсалі, Вошінгтн, Відні, член Інституту у Франції, член наукового тов. в Геттінгені, матем. товариства в Харкові, наукового тов. в Гелсінгфорсі, матем. товариства в Москві і т. д., тайний радник. Ур. 1862 р., вибраний д. чл. 13/3 1924.

Göttingen, Wilhelm-Weberstrasse, 29.

43. Дмитро Граве, доктор математики, б. професор математики у харківським та київським університеті, член Укр.

Академії Наук, почесний член математичного товариства у Києві, член різних наукових установ. Ур. 1863 р., вибраний д. чл. 16/5 1923 р.

Київ, вул. Короленка 54.

44. Живоїн Джорджевич (Живојин Ђорђевић), доктор філософії, професор зоології в університеті в Београді. Ур. 1872 р., вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Београд, Университет.

45. Анастас Тодоров Иширков, доктор філософії, професор географії і етнографії в університеті в Софії, б. ректор тогож університета, член болгарської Академії Наук, болгарського археологічного Інститута, Земледільного Інституту, етнографічних товариств в Софії та Будапешті, голова болгарського географічного товариства. Ур. 1868 р., вибраний д. чл. 22/10 1924 р.

Софія, ул Шипка, 4.

46. А. Ф. Йоффе, доктор філ., професор фізики в політехн. інституті в Ленінграді, директор держ. фізикотехнічного рентгенол. інститута в Ленінграді, дійсний член всесоюзної Академії Наук в Ленінграді і пр. Вибраний дійсн. членом 28/4 1929.

Ленінград, госуд. физико-технич. рентген. Институт, Сосновка 2.

47. Юрій Краль (Jiří Král), доктор філософії, б. доцент географії чеського університету в Празі, професор антропогеографії університету в Братиславі, член різних наукових чеських установ. Ур. 1893 р., вибраний д. чл. 30/5 1929 р.

Bratislava, Universita Komenského Č, S. R.

48. Драгутин Горянович-Крамбергер, доктор філософії, доктор медицини h. c., вислуж. професор геології і палеонтології на університеті в Загребі, б. радник двору, дійсний член Академії Наук в Загребі, член-кореспондент кор. сербської Академії Наук, член хорватського природописного товариства, наукових товариств в Франкфурті над М., Кельні, Москві, Београді, Відні і пр. Ур. 1856 р., вибраний д. чл. 18/10 1924 р.

Zagreb, Lisinskieva, 2.

49. Микола Крилов, доктор h. c. університету в Києві, член Укр. Академії Наук, почесний член матем. товариства в Києві, член матем. товариства в Харкові та Москві, член-кореспондент всесоюзної Академії Наук, член-кореспондент Інституту в Коїмбрі, член тов. „Circolo matematico“ в Па-

лермі, член тов. французських математиків. Ур. 1879 р., вибраний д. чл. 24/3 1927 р.

Київ, вул. Короленка 54.

50. Леонс Манувріє (Léonce Manouvrier), доктор філософії, директор антропологічної лабораторії при медичнім факультеті в Парижі, заст. директора фізіологічної стації, професор фізіологічної антропології в антропол. школі, генеральний секретар антропологічного товариства. Вибраний д. чл. 18/3 1914 р.

Paris, Rue de l'Ecole de médecine, 15.

51. Андрій Матейка (Jindřich Matiegka), доктор медицини, професор антропології і демографії в чеськім університеті в Празі, член Чеської Академії Наук. Ур. 1862 р., вибраний д. чл. 17/12 1924 р.

Praha, II, Černá ul. 6.

52. Боривой Милоєвич, доктор філософії, проф. університету в Београді. Вибраний д. чл. 26/5 1925 р.

Београд, Университет.

53. Альбрехт Пенк (Penck), доктор філософії, професор географії в берлінськім університеті, тайний радник, член Академії Наук у Відні та Берліні, член ріжних наукових установ. Ур. 1858 р., вибраний д. чл. 7/9 1918 р.

Berlin, W. 15, Knesebeckstrasse, 48/49.

54. Стефан Петков, доктор філософії, професор ботаники на університеті в Софії та б. ректор, член Болгарської Академії Наук та ріжних наукових товариств. Ур. 1866 р., вибраний д. чл. 18/10 1924 р.

Софія, ул. Шипка, 4.

55. Михайло Петрович, доктор філософії, професор математики на університеті в Београді, член Сербської Академії Наук, югославянської Академії в Загребі, чеського наук. товариства в Празі, тов. німецьких і французських математиків, член тов. „Circolo matematico“ в Палермі, почесний член наукового товариства в Букарешті, член фізикального товариства в Парижі, член міжнародньої Комісії навчання математики, почесний член тов. математиків і фізиків в Празі, співробітник бібліограф. журналу „Revue semestrielle des publications mathématiques“ в Амстердамі і т. д. Ур. 1868 р., вибраний д. чл. 18/10 1924 р.

Београд, Kossančić Venac 26,

56. Макс Планк (Planck), доктор філософії, вислуж. професор фізики на університеті в Берліні, тайний радник, президент Наукового Товариства іс. Вільгельма, почесний член Академії Наук у Відні, член і секретар пруської Академії Наук, член важніших академій та наукових установ світа, лауреат Нобля. Ур. 1858 р., вибраний д. чл. 29/12 1923 р.

Berlin-Grünwald, Wangenheimstrasse, 21.

57. Фріц Преґль, доктор медицини, професор лікарської хемії на університеті в Грацу, лауреат Нобля, член Академії Наук у Відні та різних наукових інституцій. Ур. 1869 р., вибраний д. чл. 29/12 1923 р.

Graz, Universitätsplatz, 2.

58. Кирило Пуркіне (Cyrill Purkyně), доктор технічних наук h. c., професор мінералогії та геології на чеській політехніці в Празі, член чеської Академії Наук, член Масарикової Академії, член румунської Академії в Букарешті, член-кореспондент бельгійського геологічного товариства в Лієж, член Народнього Музея в Празі, предсідник природничого товариства в Празі, заступник куратора Чеської Матіци і пр. Ур. 1862 р., вибраний д. чл. 22/10 1928 р.

Прага.

59. Швамбера (Švambera) В'ячеслав, доктор філ., зв. професор чеського Карлового університета в Празі і пр. Вибраний дійсним членом 23/10 1928.

Прага, чеський Карловий університет.

60. Карло Ходонський (Chodounský), доктор медицини, професор фармакології і фармакогнозії в чеськім університеті в Празі, член чеської Академії Наук та інших наукових установ. Ур. 1843 р., вибраний д. чл. 18/3 1914 р.

Praha, Smichov, Holečkova ul. č. 31.

Померли:

1. **Володимир Бехтерев**, доктор медицини, професор воєнної медичної академії в Ленінграді, директор клініки душевних та нервових недуг, президент психо-неврологічного інституту, невропатолог і психіатр. Ур. 1857 р., вибраний д. чл. 18/3 1914, помер 1928 р. в Ленінграді.

2. **Іван Верхратський**, вислуж. професор укр. гімназії у Львові, перший директор секції. Ур. 1846 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 29/11 1919 р. у Львові.

3. **Остап Волощак**, доктор прав і філософії, вислуж. професор політехніки у Львові. Ур. 1853 р., вибраний д. чл. 18/3 1914 р., помер 10/7 1918 р. у Відні.

4. **Осип Данура**, доктор медицини, мійський лікар у Відні. Ур. 1864 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер в липні 1904 р. у Відні.

5. **Крума Дрончилов**, доктор філософії, надзвичайний професор географії на університеті в Софії. Ур. 1889 р., вибраний д. чл. 22/10 1924 р., помер 1929 р. в Софії.

6. **Роман Залозецький**, б. професор політехніки у Львові, б. президент „Сільського Господаря“, радник австр. міністерства публичних робіт у Відні. Вибраний д. чл. 18/3 1914, помер 6/10 1918 р. у Відні.

7. **Фелікс Кляйн**, доктор філософії, професор математики на університеті в Геттінген, тайний радник, б. член пруської палати панів, член кількадесяти академій та наукових установ світа. Ур. 1849 р., вибраний д. чл. 13/3 1924 р., помер 22/6 1925 р. в Геттінген.

8. **Михайло Кос**, доктор медицини, окуліст, б. штаб. австр. лікар в Перемишлі. Ур. 1863 р., вибраний д. чл. 18/3 1914, помер 12/2 1930 р.

9. **Маріян Ломницький**, висл. професор гімназії і кустос музея ім. Дідушицьких у Львові. Вибраний д. чл. 18/3 1914, помер 26/9 1915 р. у Львові.

10. **Евген Лукасевич**, доктор медицини, лікар в Варшаві. Ур. 1871 р., вибраний д. чл. 13/4 1929, помер 20/12 1929 р. в Варшаві.

11. **Юліян Медведський** (Недзведський), доктор філософії, доктор технічних наук h. c., професор мінералогії і геології в політехніці у Львові, член Академії Наук у Кракові і інших наукових товариств. Ур. 1845 р., вибраний д. чл. 18/3 1914 р., помер 7/1 1918 р. у Львові.

12. **Петро Огоновський**, висл. професор укр. гімназії у Львові, почесний член та бувший голова тов. „Просвіта“. Ур. 1853 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 9/2 1917 р. у Відні.

13. **Евген Озаркевич**, доктор медицини, лікар і директор „Народної Лічниці“ у Львові. Ур. 1861 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 21/9 1916 р. у Відні.

14. **Іван Пулюй**, доктор філософії, професор експериментальної фізики і електротехніки в німецькій політехніці у Празі, радник двору, член різних наукових товариств. Ур. 1845 р., вибраний д. чл. 1/6 1899, помер 31/1 1918 р. у Празі.

15. **Щасний Сельський**, доктор медицини, б. начальний лікар відділу жіночих недуг на поліклініці у Львові. Ур. 1852 р., вибраний д. чл. 1/6 1899 р., помер 20/5 1920 р. в Витвиці.

16. **Павло Тутковський**, геолог і географ, член Української Академії Наук, голова фізично-математичного відділу ВУАН, член різних наукових установ. Ур. 1858 р., вибраний д. чл. 16/5 1923 р., помер 4. червня 1930 у Києві.

17. **Йован Цвијић**, доктор філософії, професор університету в Београді, президент сербської Академії Наук, член чеської Академії Наук, член многих наукових установ. Ур. 1865 р., вибраний д. чл. 18/10 1924 р., помер в січні 1927 р.

18. **Володимир Шухевич**, вислуж. професор реальної школи у Львові. Ур. 1848 р., вибраний д. чл. 1/6 1900 р., помер 10/4 1915 р. у Львові.

Члени основателі.

1. Ізидор Глинський, Буцнів.
2. Володимир Гузар, помер.
3. Йосифа Паньківська, Львів.
4. Товариство „Січ“, Відень.
5. Олександр Стефанович, Львів.
6. Северина Сушкевичева, померла 4. III. 1930.
7. Антін Хойнацький, Львів.
8. Кипріян Ясеницький, Жовтанці.

Звичайні члени.

1. Микола Бабин, Львів.
2. Кароль Бандрівський, Львів.
3. Др. Олександр Барвінський, Львів.
4. Василь Бережанський, Самбір.
5. Теодор Біленький, Самбір.
6. Ярослав Біленький, Львів.
7. Василь Білецький, Львів.
8. Андрій Блащук, Detroit Mich.
9. Іван Боднар, Тернопіль.
10. Др. Євген Бурачинський, Львів.
11. Павло Волосенка, Львів.
12. Др. Михайло Волошин, Львів.
13. Олександр Волянський, Соколівка, к. Косова.
14. Михайло Галушинський, Львів.
15. Др. Лев Ганкевич, Львів.
16. Др. Григорій Гарматій, Тереховля.
17. Дмитро Гординський, Кульчиці.
18. Др. Євген Грицак, Перемишль.
19. Михайло Грицак, Львів.
20. Др. Володимир Гуркевич, Самбір.
21. Др. Володимир Геринович, Камянець Подільський.
22. Федір Голійчук, Перемишль.
23. Дмитро Греголинський, Перемишль.
24. Михайло Демчук, Перемишль.
25. Володимир Децикевич, Львів.
26. Дівоча гімназія, Тернопіль
27. Юліян Дроздовський, Львів.
28. Володимир Дутка, Станиславів.

29. Данило Желехівський, Битків,
30. Тадей Залеський, Стрий.
31. др. Йосиф Застирець, Львів.
32. Микола Заячківський, Львів.
33. Володимир Зубрицький, Перемишль.
34. Іван Трофимович Ізотов. Харків.
35. Іван, Кандяк, Львів.
36. Платон Карпинський, Островець, к. Тереховлі.
37. Др. Кость Кисілевський, Львів.
38. Др. Іван Копач, Львів.
39. Денис Коренець, Львів.
40. Андрій Корнелля, Львів.
41. Теофіль Коструба, Львів.
42. Антін Крушельницький, Львів.
43. Василь Кудрик, Saskatoon, Sask. Canada.
44. Др. Володимир Кульчицький, Станіславів.
45. Др. Іван Кунців, Рава Руська.
46. Др. Іван Куровець, Львів.
47. Др. Михайло Лозинський, Харків.
48. Др. Андрій Лунів, Борщів.
49. Др. Григорій Лужницький. Львів.
50. Др. Іван Мандюк, Перемишль.
51. Яків Миколаєвич, Тернопіль.
52. Монастир ОО. Василян, Львів.
53. Монастир ОО. Василян, Крехів.
54. Монастир ОО. Василян, Жовква.
55. Стефан Мохнацький, Тереховля.
56. Юліян Мудрак, Львів.
57. Марія Мудракова, Львів.
58. Осип Навроцький, Львів.
59. Національний Музей, Львів.
60. Др. Олександр Надрага, Львів.
61. Олександр Охрим, Львів.
62. Северин Пастернак, Львів.
63. Михайло Рабій, Дрогобич.
64. Волод. Радзикович, Львів.
65. Василь Рижевський, Львів.
66. Теодор Савойка, Селиска, п. Динів.
67. Омелян Саєвич, Львів.
68. Др. Ілля Салагуб, Белз.

69. Др. Михайло Скорик, Самбір.
 70. Петро Сосенко, Львів.
 71. Др. Станислав Старосольський, Львів.
 72. Юліян Стечишин, Saskatoon, Sask. Canada.
 73. Михайло Струтинський, Львів.
 74. Зенон Сушко, Львів.
 75. Микола Творидло, Львів.
 76. Едвард Тиховський, Львів.
 77. Др. Стефан Федак, Львів.
 78. Іван Филипчак, Самбір.
 79. Учительська Громада, Перемишль.
 80. Філія Учительської Громади в Тернополі,
 81. Др. Володимир Щуровський, Львів.
 82. Дмитро Єндик, Коломия.
 83. Олекса Ярема, Перемишль.
-

Володимир Гнатюк

Видатний дослідник і видавець українського фолкльору, акад. Вол. Гнатюк уродився 21 травня 1871 р. у с. Велесневі бучацького пов., де його батько Михайло був дяком. Середню освіту здобув у гімназії в Бучачі й Станиславові, вищу на філософічному відділі львівського університету. По скінченні університету 1898 думав спершу про педагогічну діяльність і взяв учительську посаду у Львові, але учителював кілька місяців, не хотівши йти на провінцію, до Самбора, куди перенесла його шкільна влада з початком нового шкільного року. Вийшло це на добро укр. науки, бо Гнатюк на пропозицію акад. М. Грушевського став секретарем Наукового Товариства ім. Шевченка й цілком віддався науковій праці в Етнографічній Комісії, де працює спочатку під проводом Ів. Франка, що був головою. Невдовзі Комісія вибрала Гнатюка редактором своїх видань (1900), а опісля й секретарем (1901). На цій становищі витривав Покійний аж до Франкової смерті, коли перейняв провід у Комісії.

Зацікавлення народньою творчістю виніс Гнатюк іще зпід батьківської стріхи. Від своєї найближчої рідні перейняв багато пісень, казок та оповідань, які вже дуже вчасно, ще в гімназії пробував списувати й друкувати в доступних собі виданнях („Посланникъ“ о. Джулинського, „Новый Галичанинъ“ Полянського). З переїздом до Львова став співробітником Франкового „Життя і Слова“ й „Записок НТШ“. Ще як студент університету відбув кілька подорожей до Угорщини, йдучи за закликом Дрогоманова пізнавати Закарпатську Україну. Маючи отже й запал до праці й сяку-таку підготовку, Гнатюк швидко зробився властивим про-

мотором Комісії, сказати б, душею її. Головно завдяки його енергії, меткості й відданості улюбленій справі Комісія довершує великого діла систематичного збирання, опрацювання й видання скарбів української народньої творчости. Не обмежуючися записами від випадкових збирачів, Комісія організує виправи в ту, чи іншу околицю, здобуває й виховує цілий ряд власних постійних кореспондентів, з яких деякі виробилися на поважних етнографів. Це великою мірою була заслуга Покійного. Так само й серед згаданих експедицій треба насамперед відмітити саме Гнатюкові подорожі по Галичині та Закарпаттю. В шістьох подорожах (у рр. 1895, 1896, 1897, 1899 і 1903) Гнатюк основно дослідив українську територію на Закарпатті та зібрав або й сам списав там величезні фолкльорні скарби. Матеріал зібраний ним дав змогу вперше пізнати не тільки багатство народньої творчости Закарпаття, не тільки причинився до вивчення тамошніх українських говірок, але й поміг докладно вияснити межі розселення закарпатських українців, пізнати територію їх замешкання, взаємини з сусідами та вияснити спірні питання, зв'язані з цією територією й взаєминами. В наслідку цих виправ появилось шість томів „Етнографічних матеріалів із Угорської Руси“ й низка розвідок про мову й розселення угорських українців (напр. „Словаки чи Русини?“, „Русини Пряшівської епархії“, „Руські оселі в Бачці“ та ін.). Цими матеріалами й розвідками Гнатюк, можна сказати, відкрив Закарпатську Україну для українського громадянства й української науки. Це його велика заслуга. Дальші його вклади в українську науку, це — поза безлічю іншого матеріалу, міщеного нарізно у виданнях Комісії, його систематичні збірки народньої творчости: корпус народніх анекдотів із Галичини, корпус народніх легенд звідти ж, корпус оповідань про опришків, корпус коломиїок, колядок і шедрівок, гаївок і вкінці українських народніх байок. Сюди ще треба додати знадоби до української демонології, та багато ін. Все це появилось, як сказано, у виданнях нашого Т-ва, поза цим вийшли в Липську накладом Фр. Кравса два великі томи українського соромицького матеріалу (один із Галичини, другий із Наддніпрянщини) під наг. „Das Geschlechterleben des ukrainischen Bauernvolkes“ (т. I. 1909, т. II. 1912). Кожний корпус звичайно по-

переджує відповідна наукова студія присвячена даному матеріалові. Така багата й плідна діяльність, очевидно, не могла не звернути на себе уваги наукових кругів — своїх і чужих. В. Гнатюк стає признаним авторитетом в українській етнографії. На праці його появляються вельми прихильні рецензії по фахових наукових часописах („Archiv f. sl. Philologie“, „Mitteilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien“, „Zeitschrift f. österreichische Volkskunde“, „Národopisný Sbornik“ і „Národopisný Věstnik“ у Празі, „Listy filologické“ у Празі, „Wisła“, „Извѣстія Отд. русск. яз. и сл. Академії Наук“ у Петербурзі, „Етнографическое Обзорѣніе“, „Кіевская Старина“ та ін. За збірку оповідань про опришків Покійний дістав від рос. Академії Наук премію ім. А. Котляревського. Ціла низка наукових інституцій вибирає Гнатюка своїм членом: він був дійсним членом НТШ (з 1. VI. 1899), членом Всеукраїнської Академії Наук у Києві з 1923 р., членом кореспондентом рос. Академії Наук і Товариств: Národopisná Společnost Česko-Slovanská у Празі, та Verein f. österreichische Volkskunde у Відні, почесним членом Етнографічного Т-ва в Києві, Т-ва Hermann-Barth-Gesellschaft f. geistige Völker-verständigung u. Völkergeistforschungen у Берліні, почесним членом Т-ва „Просвіта“ у Львові й Ужгороді.

Та Гнатюк не був кабінетним ученим, навпаки, він брав жваву участь у громадським і загально-літературним руху, живо відкликаючися на питання нашого культурного життя — статті в „Житті і Слові“, „Ділі“ тощо. Багато завдячує йому „Українська Видавнича Спілка“, якої він довго був директором, а особливо видаваний Спілкою „Літературно - Науковий Вістник“, де він довго був співредактором, вкупі з М. Грушевським та Ів. Франком, а до самої смерти діяльним співробітником.

Займаючи такі експоновані становища, як секретар Наукового Т-ва й Етнографічної Комісії, директор Укр. Видавничої Спілки й редактор її видань, співредактор Літ. Наук. Вістника, й відзначаючися живим темпераментом і товариськістю, Покійний відіграв велику роллю у взаємнім зближенню Галичини із Наддніпрянською Україною, стоячи у близьких зв'язках і зносинах із багатьма діячами цілої української території, та й не тільки України, але й західноєвропейськими, передовсім слов'янськими ученими, що ці-

кавилися нашими справами. В результаті оцих довголітніх взаємин призбирався в Гнатюка великий і цікавий архів, та на жаль він сливе в цілості пропав за часів воєнних у Львові. Збереглися лише розрізнені фрагменти. Перед війною встиг Покійний опублікувати з нього лише листування з М. Коцюбинським.

Помер В. Гнатюк 6 жовтня 1926 р., від цілого ряду хоріб (сухоти, нирки, астма), що мучили його вже здавна: ще перед війною, десь від 1910 р., він майже не виходив із хати, а в останніх літах був прикутий до ліжка. Тільки завдяки залізному організмові й дбайливій домашній опіці зміг Покійний так довго боротися з лихими недугами. До останніх днів не кидав Гнатюка його природній гумор і цікавість до життя. Тому смерть його видалася якоюсь страшною несподіванкою навіть для тих, хто знав стан його здоровля. Заподіяла вона українській науці болючу, тяжку втрату.

Олександр Барвінський

Дня 25. грудня 1926 р. умер у Львові в 80-му році життя Олександр Барвінський, висулужений професор учительської семінарії і радник двору, довголітній член галицької краєвої Ради шкільної, довголітній посол до австрійської Ради державної й галицького краєвого Союму, член австрійської Палати панів, вкінці секретар віроісповідань ЗУНР. Із смертю цього відомого українського політика, визначного громадського діяча, вченого, публіциста, педагога й освітника відчуло українське Громадянство втрату одної з найпомітніших постатей на нашому ґрунті, одного з перших свідомих народовців, одного з перших галицьких всеукраїнців, послідовного будівничого української культури і науки, одного з основоположників новітнього діяльного українства.

Покійний родився на досвітку „весни народів“ 8. червня 1847 р. в селі Шляхтинцях (тернопільського повіту) в укра-

їнсько-священичій сім'ї. Вже з батьківського дому виніс він знання рідної мови й ознайомлення з народнім світоглядом, тому ставши учнем тернопільської гімназії, пішов у напрямі народницького руху, що проявлявся тоді в ученицьких громадах. І як студент львівського університету приєднався Покійний до українофільського (народовецького) руху, а знайомість з Олександром Кониським, що в 1865 р. відвідав Львів, скріпила ще більше його національну свідомість. Тоді то взяв він живу участь у відновленні львівської громади, а з хвилию оснування в 1867 р. часопису „Правда“, став одним із його співробітників. Знайомість з П. Кулішем у 1869 р. допомогла Покійному до виготовлення підручників української мови й літератури для учительських семінарій та вищих клас гімназій, при чому він перший увів у своїх підручниках назву „українсько-руський“. Бажаючи поглибити зацікавлення Громадянства до рідної історії й минувшини, заснував він з допомогою визначних придніпрянців „Руську Історичну Бібліотеку“, яку згодом перебрало „Наукове Товариство ім. Шевченка“; вона мала великий вплив на творення й формування світогляду молодшого українського покоління.

Коли Покійний (після свого недовгого побуту в березанській гімназії на становищі заступника учителя) в 1871 р. став старшим учителем учительської семінарії в Тернополі, почав він там негайно живу громадянську працю: почав засновувати перші читальні на галицькому Поділлі, організувати тернопільське міщанство та взагалі присвячувати велику увагу організаційно-культурним справам. Численні народні концерти, збори й наради стали наглядним доказом, що з приходом пок. Ол. Барвінського до Тернополя галицьке Поділля прокинулося до нового життя. Його заходами основано в 1875 р. в Тернополі філію товариства „Просвіта“, а майже в усіх читальнях тернопільського й подальших повітів відбув він ряд викладів на теми економічні і просвітні. Тут був він виділовим і головою бурси для молоді і дав почин до оснування „Руської Бесіди“, в якій згуртував місцеву й доколичну інтелігенцію. Вибраний у 1885 р. членом тернопільської громадської ради, вперше промовляв він на ній в українській мові, а в липні 1887 р. уладив в столиці галицького Поділля (при помочі

українського мецената Вол. Федоровича з Вікна) етнографічну виставу, яка була найбільшою атракцією в часі побуту в Галичині престолонаслідника архієпископа Рудольфа.

В 1888 р. став Покійний професором учительської мужеської семінарії у Львові, куди переселився з початком листопаду с. р. Тут поширюється його діяльність. Він трудився в „Руській Бесіді“ й у виділі „Просвіти“, в яким був заступником голови від 1889 до 1895 р. Можна сміло сказати, що видана „Просвітою“ в 1890 р. його „Ілюстрована Історія Руси“, перша популярна історія українського народу, мала велике значіння. Тож у признанню його заслуг на просвітнім полі іменували його загальні збори „Просвіти“ в 1891 р. почесним членом. В такий самий спосіб відзначило його „Українське Педагогічне Товариство“, в яким він був головою від 1891—1896 р. Його працю на полі двигнення селянства з занепаду признало також товариство „Сільський Господар“, яке в 1902 р. пошанувало його почесним членством. Спільно з Ол. Кониським випрацював він проєкт переміни „Товариства ім. Шевченка“ на наукову інституцію, який одобрили загальні збори дня 13. березня 1892 р. В рік пізніше вибрано його головою обновленого „Наукового Товариства ім. Шевченка“ і на сім становищі перебув він по рік 1897, видавши перші чотири томи „Записок“.¹⁾ За наукову працю іменовано його 1. червня 1899 р. дійсним членом Товариства у філологічній секції. Пізніше став він головою мовної й археографічної комісії Товариства й остав ним до своєї смерті. В 1916 р. віденська „Архівальна Рада“ іменувала його своїм членом-кореспондентом. Крім сього був він почесним членом „Учительської Громади“ й „Товариства допомоги емігрантам з Великої України“, заступником сеніора „Ставропігійального Братства“ й префектом церкви та предсідником Кураторії „Народного Дому“ в тім короткім часі, коли ті інституції найшлися в українських руках.

Численні історичні, літературні й педагогічні розвідки й статті Покійного займають визначне місце в українській бі-

¹⁾ На I-ім томі „Записок“ видніє ім'я тодішнього голови д-ра Юліяна Целевича як редактора, одначе з його переписки з Ол. Барвінським стає ясным, що редактором також і сього I-го тому був Ол. Б.

бліографії. В парі з його педагогічною працею й діяльністю як письменника, йшла його праця на становищі члена галицької краювої Ради шкільної, в якій він запопадливо дбав про потреби українського шкільництва та вчителства.

У відносинах до русофільських прямувань у Галичині був Ол. Барвінський незвичайно послідовний. Побачивши в 1879 р., що дороги, якими йшли народовці й т. зв. „старорусини“, ніколи не зйдуться, він перестерігав українське Громадянство перед злукою з русофілами, против яких підняв рішучу боротьбу й ніякі напасти з приводу сього не звели його з вибраної дороги. Він був українцем свідомим небезпеки, яку консолідації з русофілами несли українському народові. Змагаючи до тісного зв'язання галицького народницького руху з новітнім українством, завів Покійний сердешні зносини з усіма найвизначнішими придніпрянцями, з якими пізнався особисто, або тільки переписувався. Кілька разів їздив він до Києва, щоби там ввійти у зв'язки з велико-українськими діячами і таким чином зв'язати галицький громадський рух з таким же рухом на Придніпрянщині. Отже був Покійний справді діяльним всеукраїнцем. Одночасно піддержував він тісні взаємими з буковинськими діячами та намагався зацікавити положенням українців інші слов'янські народи.

Доволі значну частину свого життя присвятив Покійний політиці. Щоби з огляду на грозячу війну між Австрією й Росією приєднати собі українське населення, рішився австрійський уряд поробити українцям супроти польської гегемонії в Галичині деякі уступки на культурнім і економічнім полі. Вислідом переговорів поміж осереднім і краєвим правительством з одного боку, а українцями з другого боку, було проголошення проф. Ю. Романчуком 25. листопада 1890 р. в галицькому соймі політичної програми, відомої загально під іменем „нової ери“. Одним з головних ініціаторів сеї програми був Олександр Барвінський. Одначе т. зв. „нова ера“ викликала завзяту боротьбу серед українського Громадянства, а дотеперішні її поклонники покинули недавно проголошену програму й перейшли супроти правительства до опозиції. Тільки один Ол. Барвінський, котрий усею своєю діяльністю протягом цілого свого довгого життя дав докази незломної послідовности й витрева-

лости, не спроневірився програмі, до якої сам поклав підвалини. Увійшовши в 1891 р. до австр. Ради державної а в 1894 р. до галицького сойму, став він з невеликим гуртком товаришів непохитним реалізатором „новоерської“ програми й послідовно змагав до наміченої мети. Він забирав зчґста голос в парламентарних установах, коли розходилося про економічне піднесення селянства та про культурні потреби українського народу в Галичині. Він ставив внески на оснoвання шкіл народніх, промислових, шкіл вправ при учительських семінаріях, гімназій або університетських катедр, домагався отворення українських виділових шкіл та переведення строгого утравквізму по учительських семінаріях.

Одною з головних його заслуг була незвичайно важна в нашім народнім житті подія, введення фонетичного правопису в галицьких школах, чим зазначено окремішність і самостійність нашої мови. А самостійности й окремішности українського народу і його мови боронив Ол. Барвінський і в парламентарних установах і в Раді шкільній і в пресі, при чому він не обмежався на українську пресу, але старався також перед широким світом (головно в німецькій пресі) вияснити життя, прямування, домагання й значіння українського народу. Перед війною і в часі війни віддав він українській справі велику прислугу своїми цінними розвідками про український нарід, його політичне положення та історичне значіння, печатаними у німецьких видавництвах в Австрії та Німеччині.

Багатим причинком до характеристики не тільки самого Покійного, але часу й відносин, серед яких він жив, є його власні „Спомини з мого життя“, яких він видав два томи (1912 і 1913 р.), доведені до 1888 р. В рукописі остало ще матеріялу на декільки томів, обіймаючих часи від 1888 до квітня 1907 р., які ждуть видавця. Над писанням „Споминів“, які Покійний уважав завершенням своєї майже 60-літньої праці, якою клав основи українського життя, заскочила його 22. листопаду 1926 р. смертна недуга, що не дозволила йому більше двигнутися з постелі. В „Споминах з мого життя“ старався Покійний на оснoві автентичних джерел і документів з'образити вірно цілу свою діяльність громадянську і політичну. Покійний був самостійником від шкільної лавки до гробової дошки.

Свою пребогату бібліотеку, музейні збірки й архів призначив Покійний заповітом на власність українського народу.

Іван Калинович

Із смертю Івана Калиновича галицько-українська бібліографія понесла вельми тяжку втрату, — не стало бо енергійного, запопадливого, до глибини душі відданого бібліографічній справі робітника. Життя не сприяло улюбленій праці Покійного, але мимо того він устиг визначитися на вибраним собі полі. Народився Калинович 25. XI. 1884. у напів-спольщеній сем'ї. Через передчасну смерть батька, що був приватним підприємцем-будівничим, мати Покійного з дітьми опинилася без засобів і мусіла тинятися по родичах. Тому Покійний, щоб швидче здобути шматок хліба, мусів кинути гімназію й вступити до учительської семінарії. Скінчивши її, був якийсь час учителем, але за участь в укр. політично-освітній праці стратив посаду й перебивався журналістикою, поки не дістав посади на пошті у Бориславі. Осівши тут, узявся з запалом до громадження бібліографічного матеріалу, а щоб добути собі необхідні відомості у бібліографічній науці, вибрався влітку 1908 до Брюсселя, де відбув тримісячні бібліографічні курси. Позатим займався літературно-журналістичною роботою, а вкінці, заснує власне видавництво „Всеосвітня Бібліотека“. Евакуований підчас світової війни до Відня, ввесь час присвячує праці по віденських книгосховищах для збирання *Ucrainica*. З упадком Австрії переходить до Дрогобича й бере діяльну участь у політичній житті ЗУНР, як секретар повітової Народної Ради, редактор її органу „Дрогобицький Листок“, член Укр. Нац. Ради в Станиславові й Трудового Конгресу в Києві. З упадком УНР. опиняється у Відні, де працює у видавній В. Винниченком „Новій Добі“, не кидаючи й своїх бібліографічних занять. Вернувши в 1922 р. до Галичини й осівши в Золочеві, ближче зв'язується з Бібліографічною Комісією нашого Т-ва й стає її секретарем. Мрією Покій-

ного було за всяку ціну дістатися до Львова, як культурного центру, де міг би як слід віддатися бібліографічній праці. Вкінці це йому вдається: він стає редактором газети „Наше Слово“ й переноситься задля ведення її до Львова, але прожив тут усього п'ять день. Перестудившись при пакованні й перевозженні возом із Золочева до Львова своєї досить великої бібліотеки, занедужав на грипу, яка й звела його передчасно в могилу 12. XI. 1927.

З численних бібліографічних праць Покійного відмітимо отсі:

„Бібліографія Українознавства за 1915–23 рр.“. Вип. I, Львів 1924 у „Матеріялах до укр. бібліографії“ НТШ., т. V, „Українська Мемуаристика за 1914–24 рр.“, Львів 1925 („Стара Україна“ 1925 і окремо), „Спис видань т-ва „Прогресива“ за 1868–1924 рр.“, Львів 1926.

Докладний життєпис Покійного й спис його праць умістив Вол. Дорошенко в кн. 17-й київських „Бібліологічних Вістей“.

Михайло Зобков

Президент Сенату при Верховнім Суді в Сараєві, доцент римського і цивільного права на університеті в Загребі — родився 19 листопада 1864 р. в Липиці горішній пов. Рогатин, де його батько був дякоучителем. По втраті батька в осьмім році життя заопікувався ним по батьківськи пок. о. Іполит Дзерович, парох Рогатина. Під його проводом скінчив о власних майже силах народну школу в Рогатині, гімназію в Тернополі і університет у Відні, де осягнув степень доктора прав в 1889 р. За час судової практики у Відні був в р. 1890 головою тов. „Січ“, а в р. 1891 вступив до судової служби в Босні, де поступенно добився становища президента Сенату при Верховнім Суді в Сараєві (V ранга). Вже на університеті виявляв він волю до спеціальних наукових студій, але боротьба про хліб веліли йому оглядатись за чимсь реальним. Та по смерті пок.

проф. дра Олександра Огоновського вівали його наші проводирі, щоби покинув службу в Босні і старався добути катедру цив. права на університеті у Львові. При помочи стипендії від австр. мін. просвіти відбув він дворічні спеціальні студії в Берліні та вніс у Львові подання о габілітацію на основі публікованої в Берліні праці „Die Teilpacht nach römischen und österreichischen Recht“ (156 стор.). Але не судилося ні йому, ні міністрові просвіти зломити химеру і злобу польських учених. Вони його спершу відсунули від габілітації за це, що у Львові нема викладів на університеті „in kleinrussischer Sprache“ а по виясненню того „ученого“ питання на основі науки слов'янських філологів за се, „що предложена праця не відповідає науковим вимогам“. На нічо не придалися корисні наукові рецензії німецьких учених. Відкинено також і прошення о суплентуру того предмету, бо його „викладає габілітований доцент“ (поляк Долінскі). Коли навіть інтервєція міністра просвіти нічого не помогла, звернувся др. З. на університет в Загребі і тут дістав на основі тої самої габілітаційної праці в 1898 р. *veniam legendi* з австр. цивільного права. Того він і хотів, щоби вийшла на яву об'єктивність і справедливість польських учених. Міністер просвіти приневолив референта колегії проф. Е. Тілля опублікувати своє *votum* і на се дав йому др. З. заслужену наукову відправу в розвідці „Причинок до науки про частинне політе (*colonia partiararia*)“ (Часопись правнича з 1898. стор. 1—42) і в німецькій мові: „Aus der Universität in Lemberg. Ein Beitrag zur Lehre von der Teilpacht“ (стор. 47, *Ruthenische Revue* ex 1904, ч. 4—11). Др. З. виказав референтові фалшування і перекручування поодиноких слів і місць з його праці а в карнім процесі укр. студентів у Відні мусів „свідок“ Тіль в тім напрямі почути гіркі слова від предсідника розправи і оборони. В р. 1906 розширив др. З. в Загребі *veniam legendi* на римське право, хоть там з огляду на місцевих стипендистів ніколи і не надіявся професури. За те покликано його в р. 1907 на катедру цивільного права на болгарський університет в Софії, де викладав тільки один семестер, бо між тим змінилися там політичні відносини, під якими др. З. уступив із свого місця. По державнім перевороті в Сербії

два рази покликувано його на катедру цивільного права в Суботици, але він відказався.

Друкував він багато праць в мові українській, німецькій і сербсько-хорватській. Не поталанило йому працювати і служити на рідній землі, всеж він ніколи із нею зв'язків не переривав, беручи живу участь в галицьких виданнях. Своєю характерністю і працею добився він високого становища серед Сербів, у своїй другій вітчизні. Умер дня 7. XII. 1928 нагло в часі візитації Суду. Похоронено його в Сараєві.

Евген Чикаленко

20. VI. 1929 р. вмер у Празі по довгій і тяжкій недужі визначний укр. діяч, знаний меценат української культури Евген Чикаленко. Покійний походив із багатой поміщицької родини, народився в маєтку батька в с. Перешорах на Херсонщині 9. XII. 1861, де й провів свої дитячі літа серед української народньої стихії. Підчас науки в середній і вишій школі це стихійне прив'язання до свого краю й народу під впливом свідомого українського середовища й професорів перетворилося в свідому любов, якої наслідком була безупинна чинна українська патріотична діяльність Покійного до кінця життя. Висланий адміністрацією за участь у нелегальному драгоманивському гуртку у рідне село, Покійний взявся там за складання своїх знаменитих „Розмов про сільське хазяйство“, яким судилося проломити лабети указу 1876 р. Бажаючи допомогти розвиткові укр. повістєвої літератури, дає згодом Чикаленко 1000 карб., на фонд ім. Мордовцева при нашому Т-ві для заповоги молодих письменників, оплачує укр. белетристику в „Київській Старині“ то що. З більших жертв Покійного на культурні цілі слід згадати значний вклад 25.000 карб. на будову Академічного Дому у Львові. Давав Покійний і на революційні цілі (1000 карб. на популярну газетку РУП. „Селянин“). А коли нарешті настала змога видавати й легальну укр. пресу, Покійний з кінцем 1905 р. закладає в Києві велику щоденну

газету „Громадську Думку“, а по забороні її владою, „Раду“, яку провадить з великим накладом гроша аж до заборони всіх укр. видань у Росії з вибухом світової війни. Дім Чикаленка в цім часі взимку в Києві і в полтавськiм маєтку с. Кононівці влітку був осередним місцем для сходин укр. інтелігенції. Тут намічалися й обговорювалися різні культурні, видавничі й політичні справи й не одно укр. підприємство взяло свій початок під гостинною стріхою покійного мецената. В 1919 р. Чикаленко виїхав із Києва до Галичини, але тут з упадком укр. влади був конфінований польськими властями спочатку в Мостисках, а опісля в Перемишлі. Звідси вкінці вирвався за кордон і осів у містечку Рабенштайн у Долішній Австрії, де тяжко бідував, поки вкінці в 1923 р. не дістав посади при Укр. Господарській Академії в Под'єбрадах, де працював над уложенням спеціальних сільсько-господарських словників.

Своє життя Покійний описав у цікавих „Спогадах“, виданих Вид. Спілкою „Діло“ у Львові в 1925—26 рр. Тепер друкує „Червона Калина“ у Львові й Академічний Комітет у Празі його щоденник.

З М І С Т.

1. Загальні збори	стр.	1
2. Бібліотека	”	7
3. Інституції, що стояли в обміні	”	25
4. Музей НТШ (відділ матеріальної культури)	”	32
(„ природописний)	”	41
бактеріологічний Інститут	”	44
5. Діяльність Віділу	”	47
6. Діяльність Секцій і Комісій	”	69
7. Склад Секцій і Комісій	”	79
8. Список видань НТШ в рр. 1926—30	”	87
9. Список видань книгарні НТШ в рр. 1926—30	”	88
10. Адміністрація Товариства	”	90
11. Члени Товариства почесні	”	91
” ” дійсні	”	92
” ” основателі і звичайні	”	120
12. Некрологи	”	123

